ΕΛΛΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΤΖΟΓΙΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΔΡ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΕΤΟΣ Β'.—ΑΡΙΘ. 57 (4)
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ.—ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1908
Διευθυντης: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
Γραφεια ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 1 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

1909

Η „ΕΛΛΑΣ" ΕΥΧΕΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΗΣ
Ευτυχες Το Νεον Ετος 1909

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΛΛΑΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ καὶ Κρήτης	*Δραχ.*	8
Ἐξωτερικοῦ	*Δρ. χρ.*	12
Ρωσσίας	*Ρούβλια*	5
Ἀμερικῆς	*Δολλάρια*	3

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : πρὸς λεπτὰ 30 ὁ στίχος.

Αἱ καταχωρίσεις ΤΡΑΠΕΖΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ δημοσιεύονται πρὸς 1 δραχμὴν κατὰ στίχον·

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ἀρχίζουν εἰς ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ἐποχὴν τοῦ ἔτους ἤθελεν ἐγγραφῇ ὁ συνδρομητής.

ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΙΤΗΣΙΣ πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν λαμβάνεται ὑπ᾽ ὄψιν, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΤΟ ΔΕΝΔΡΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Περατώσας τὰς σπουδάς μου, ἀκορέστως ἐπόθησα τὸν ἀπελεύθερον βίον. Ἐπόθησα νὰ ἴδω μικρὰς καὶ μεγάλας χώρας καὶ κατὰ τοιαύτην τάξιν ὥστε νὰ μὴ διαλυθῇ τὸ γόητρον καὶ νὰ μὴ παύσῃ τὸ διαφέρον. Τὸ μέλλον ἐξετυλίχθη πρὸ τῶν ποδῶν μου ὡς τάπης γοητείας ἀφάτου, ἐξαιρέτως δὲ μὲ ἐσαγήνευον τὰ πτερὰ τοῦ ἐρωδιοῦ καὶ τὰ χρυσᾶ παράσημα. Ὁ πατήρ μου, πρώην πρεσβευτὴς, ἀνθίστατο εἰς τὰς ἀντανακλάσεις ταύτας τῶν ὀφθαλμῶν μου, ἀλλ᾽ ἡ φαντασία μου μὲ παρέφερε πρὸς αὐτὰς ὡς ἀερόστατον διαφυγόν· καὶ ὁ πατήρ μου ἐνέδωκεν· ὑπόδακρυς ἐμειδία ὅτε ἀπεσκεύαζον τὰ πρὸς ὁδοιπορίαν, καὶ ἔρριψε πρὸς τὸν ἀπειθῆ υἱὸν ἀγανὸν βέλος εἰπών :

«Ὕπαγε, υἱέ μου· ταχέως θὰ μάθῃς πόσον ὀλίγος νοῦς ἀπατεῖται διὰ νὰ κυβερνᾷ τις τοὺς ἄλλους».

Ἀλλ᾽ ἐγὼ, μεταξὺ χαρᾶς καὶ λύπης, ἐσύριζον ἤδη τὴν ἀναχώρησιν.

Δύο ἡμέρας ὕστερον ἡ ἀτμάμαξα ἔστη πρὸ τοῦ σταθμοῦ τῆς Λίππης, ἧς τὴν περίμετρον ἐσκόπουν ὡς ὁ Γκουλιβὲρ νὰ πηδήσω καὶ ἀντιπαρέλθω· προσκληθεὶς ὅμως φιλοφρόνως ὑπὸ τοῦ Πρίγκηπος, ἐπισχὼν κατέλυσα εἰς τὸ ἀνάκτορον.

Μετὰ τὸ δεῖπνον ὡδηγήθην εἰς αἴθουσαν ρέοντος πλούτου καὶ χλιδώσης ζωῆς. Ἦτο παραμονὴ τῆς Γεννήσεως καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς αἰθούσης ἠγείρετο ἀειθαλὴς πεύκη ἀντὶ τοῦ σπηλαίου, φράσσουσα τοῦ θρόνου τὴν αἴθουσαν. Ἀπὸ τοῦ δάσους τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀποκοπεῖσα, ἀνεῖχε δύο μόνον κλάδους, ὧν τὸ ἐχινοειδὲς φύλλωμα περιέθεον ἤδη τὰ ἐθνικὰ χρώματα. Παρ᾽ αὐτὴν τέσσαρες κανοφόροι παρθένοι, παριστῶσαι τὰς τέσσαρας Ὥρας, ἐσυμβόλιζον τὴν ἄνοιξιν καὶ τὴν καρποφορίαν, ἀνεζωσμέναι τὰ οἰκεῖα ἑκάστη ἄνθη. Διήνθιζον αὐτοὶ καὶ ἐκόσμουν τὸ δένδρον διὰ σειράδων μαργαριτῶν καὶ χρυσῶν ἀνθεμίων καὶ ἐγκαρπίων, ὁ δὲ τελετάρχης, ἀπὸ πυξίδος ἀργυρᾶς ἐξάγων, ἀνήρτα παράσημα καὶ μετάλλια ἄλλων Αὐλῶν. Τὸ περιδέραιον τῆς Σαβοΐας καὶ τὸ παράσημον τῆς Ἁγίας Ἄννης, συμβολίζοντα τὸ ἱερὸν γένος. Τὸ παράσημον τῆς Μαρίας Θηρεσίας, ἀναμνηστικὸν νίκης «Fortitudini». Ἡ περικνημὶς τῆς κομήσσης Σαλισβουρῆ καὶ τὸ χρυσοῦν δέρας τῆς χρυσομάλλου Μαρίας Κρουμποὺζ τῆς Βουργουνδίας, συμβολίζοντα τὸν ἱπποτικὸν ἔρωτα. Ὁ λευκὸς ἱέραξ, διηρκότα ἔχων τὰ πτερὰ, καὶ ὁ πολικὸς ἀστὴρ καὶ πλεῖστα ἄλλα διὰ χρυσῆς πόρπης ἀπῃωροῦντο ἀπὸ τῶν κλώνων καὶ τῶν στροβίλων τοῦ δένδρου. Ἀργυροῖ νάρθηκες μύρων καὶ ταινίαι πολύχρωμοι ἀπετέλουν ὑπὸ τὸ ἡμίφως τῶν λαμπτήρων αἰθέριον ὅραμα, ἰρίζουσαν μαγείαν. Οὐδὲ φύλλον, οὐδὲ κλὼν ἀπελείφθη, ἀλλὰ τοῦ Ὀφὶρ ὁ πλοῦτος καὶ τῆς Κολκόνδης ἡ λάμψις.

»Ὦ Πανδώρα τοῦ δάσους, ἀνεφώνησα, κλεῖσον τάχιστα τὴν πυξίδα σου μὴ διασκορπισθῶσι τὰ δῶρα ταῦτα».

— Πῶς, εἶπεν ὁ Πρίγκηψ, νομίζεις ὅτι τὰ δῶρα ταῦτά εἰσι τόσον κακά ;

—Ἀναντιρρήτως, καὶ ἡ ἑορτὴ αὕτη ἰδιάζει εἰς τὸν Χρυσοῦν Μόσχον μᾶλλον ἢ εἰς τὸν γεννηθέντα εἰς τὸ σπήλαιον.

Μετὰ τὴν στιχομυθίαν, προσηλώσας ἐπὶ τοῦ δένδρου τοὺς ὀφθαλμούς, παρετήρησα μετά τινος ἱεροῦ τρόμου ὅτι συνέκαμπτε βραδέως τοὺς κλάδους, ἀπὸ δὲ τῆς κορυφῆς ἀνέκυψεν ὡς σκληρὸς στρόβιλος κεφαλὴ ἀνθρώπου, ἐξ ἧς οὐδὲν ἔλειπε πλὴν τοῦ ἐγκεφάλου. Τὸ στέλεχος ἐχωρίσθη ἀπὸ τοῦ μέσου καὶ ἄνθρωπος ἀπὸ μηχανῆς ἀνεπήδησεν ὑποκλίνας βαθέως. Ἡ μεταμόρφωσις ἦτο βεβαίως ἐκπληκτική, ἀλλ᾽ οὐχὶ καινοφανής, διότι εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐκ τῶν πλακούντων ἀνέθρωσκον οἱ νάνοι τῶν Ἡγεμόνων. Ὁ δὲ τῆς Λίππης ἐβεβαίου foi de roi, ὅτι οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι ἀπὸ μανδραγόρας προῆλθον.

— Ἀλλ᾽ οἱ μανδραγόραι ἔφυον μόνον ἐν Ἑλλάδι καὶ μάλιστα ἐν Κύπρῳ.

— Καὶ φύουσιν εἰσέτι, ἐγὼ δὲ τοὺς ἐγκληματίζω εἰς τὴν Λίππην.

Τότε ὁ τελετάρχης ἐξήγαγεν ἐκ τῆς ἀργυρᾶς πυξίδος τὸν χρυσοῦν πτερνιστῆρα τοῦ Ἁγίου Πατρός.

— Νομίζω, εἶπον, ὅτι ὁ πτερνιστὴρ πλεονάζει, διότι λείπει ὁ ἀναβάτης.

— Λησμονεῖς, εἶπεν ὁ Πρίγκηψ, ὅτι ἐν Θεσσαλίᾳ ἵπποι καὶ ἄνθρωποι πάλαι ποτε ἦσαν συμφυεῖς, ὥστε καὶ τὸν χρυσοῦν πτερνιστῆρα θὰ κρεμάσωμεν.

— Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει τόπος οὔτε διὰ νὰ πτερνίσητε τὸν ἵππον.

Προσεβλέψαμεν ἀλλήλους μετ᾽ ἀγωνίας, αἱ δὲ εὐπάρειοι ὧραι καλύψασαι τὰ ὡραῖα πρόσωπα ἀπεκρύβησαν, ὅτε ὁ αἰδεσιμώτατος Δον Βρ...pro fede et patria λαβὼν τὸν πτερνιστῆρα τὸν ἐνεθηλύκωσεν, ἀπαγγείλας τὴν ρῆσιν, ἣν ἔλεγον περὶ τῆς ἕδρας..... stercoria.

«Μέμνησο, ἄνθρωπε, ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει».

Τελευταῖος ἐκ τῆς πυξίδος ἐξήχθη ὁ μέλας ἀετὸς, ἐγὼ δὲ προλαβὼν εἶπον εἰς τὸν Πρίγκηπα ὅτι ὁ ἀετὸς ἐπικάθηται σκήπτρων καὶ οὐχὶ ἀνθρώπων καὶ βλέπει τὰς μάχας καὶ ἐκ τῆς Ἴδης ποτε ἀνήρπασε τὸν ὡραῖον ποιμένα, ὅστις οἰνοχοεῖ εἰς τὸν Ὄλυμπον, ἡ δὲ παρουσία του εἰς τοιαύτην ἑορτὴν οὐδένα ἄλλον ἔχει σκοπόν.

— Φοβοῦμαι, ὑπέλαβεν, ὅτι ὁ μέλας οὗτος ἀετὸς δὲν θὰ ἀναρπάσῃ αὐτὸν, ἀλλ᾽ ἐμὲ καὶ τὸ σκῆπτρόν μου καὶ τὴν Λίππην ἅπασαν.

. . . .

Τὴν ἐπαύριον ὁ Πρίγκηψ μὲ ἠρώτησε μειδιῶν πῶς μοὶ ἐφάνη τὸ δένδρον τῶν Χριστουγέννων.

—Τὸ ἔμψυχον δένδρον . . . Εἰς αὐτὸ ἐνωφθαλμίζετε τὸ φύτρον τῶν Ἀντινόων.

— Εἰπὲ μᾶλλον ὅτι καταμοσχεύω τὸν διπλωμάτην τῆς Λίππης καὶ ἐκ τοῦ φυτωρίου ἐκείνου προέρχονται οἱ πρέσβεις μου, οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ τῆς Αὐλῆς μου.

— Πρὸς τίνα σκοπόν ;

— Τίνα ἄλλον ἢ ὅπως μὲ στολίζωσιν ὡς οὐρὰ παραδεισίου πτηνοῦ. Λυποῦμαι διότι ἐμάδησαν ἀναισχύντως τούτου.

—Τῷ μένει πάντοτε ἡ οὐρὰ τοῦ Βοκκακίου. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι φωτογραφοῦσι τὰς σκέψεις μου, πάντων ἀπολαύοντες πλὴν τοῦ καρποῦ τῆς γνώσεως, καὶ ζῶσιν εὐδαίμονες ὡς πρὸ τῆς ἁμαρτίας.

Ἀποχαιρετίσας τὸν πρίγκηπα τῆς Λίππης, ἐτράπην τὴν πρὸς τὴν πατρίδα μου ἄγουσαν.....

Δύω ἡμέρας ὕστερον ὁ πρώην πρεσβευτὴς ἔλαβε τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν.

«Ἐξεπλήρωσα, φίλε μου, ἀπόρρητον παράκλησίν σου.

Ὁ υἱός σου δὲν εἶνε μάταιος, ἀλλ᾽ εἰς ἡλικίαν τόσῳ νεαρὰν πιστεύει ὅ,τι λάμπει καὶ ἀγνοεῖ ὅ,τι ἀμαυροῖ. Διέλυσα τῶν ὀφθαλμῶν του τὴν γοητείαν καὶ τῷ μετέδωκα ἣν ἐγὼ αὐτὸς αἰσθάνομαι ἀηδίαν πρὸς τὰς χρυσᾶς πλαγγόνας καὶ τὰ κροτάλια, τὰ ὁποῖα οἱ Ἡγεμόνες ἀνταλλάσσουσι.

Πρίγκηψ Ἐρ. Αὔγουστος»

Τὴν ἐπαύριον ὁ πατὴρ ὑπεδέχετο μειδιῶν τὸν υἱόν του.

— Ἔμαθες, υἱέ μου, πόσον ὀλίγος νοῦς ἀπαιτεῖται, ὅπως κυβερνᾷ τις τοὺς ἄλλους;

— Καὶ πόσον ὀλίγη τιμή...

—Οὐχὶ πάντοτε. Ὑπῆρχεν μία Ἀρχὴ καὶ ἓν παράσημον ἄξια νὰ ἐξαγορασθῶσι διὰ τῆς ζωῆς, τὸ παράσημον «οἱ Κιγκινάτοι» τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, σύμβολον ἐργασίας καὶ φιλοπατρίας, ἀλλὰ καὶ τοῦτο κατηργήθη, διότι ὁ λαὸς ἐκεῖνος τὸ φέρει ὑπὸ τὸ στῆθος.

Πάροικος

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΑΥΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ...

Τὰς ἁγίας αὐτὰς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας ἔπρεπε νὰ γίνεται ἀνακωχὴ κάθε κακοῦ καὶ κάθε ὀλέθρου, κατέγινα εἰς μίαν κακὴν ἐργασίαν. Ἔκαμα τὴν στατιστικὴν τοῦ ὀλέθρου, τοῦ ὀλέθρου ὑπὸ ὅλας του τὰς μορφάς, τὴν ἀνθρωπίνην ἢ τὴν μυστηριώδη φυσικήν.

Ἅγιαι ἦσαν αἱ ἡμέραι τῆς προπερασμένης ἑβδομάδος διὰ τοὺς ἀδελφούς μας Δυτικούς. Καὶ ὅμως ὁ ὄλεθρος ἔπνευσεν ἐπάνω εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ διακόσιαι χιλιάδες ἀνθρώπων εὗρῆκαν τὸν θάνατον. Ἡ χώρα τοῦ ἡλίου καὶ τῆς χαρᾶς, ἡ εὐνοηθεῖσα ἀπὸ τὴν φύσιν, ἐβουτήχθη εἰς τὰ μαῦρα καὶ εἰς τὸ πένθος.

Καὶ ἦσαν ἅγιαι αἱ ἡμέραι τῆς ληξάσης ἑβδομάδος δι᾽ ἡμᾶς τοὺς Ὀρθοδόξους. Καὶ ὅμως ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας συνεκέντρωσα δύο αὐτοκτονίας, τρεῖς φόνους, εἴκοσι δύο τραυματισμοὺς καὶ ἕνα καλὸν ἀριθμὸν ἄλλων πράξεων ἀπὸ ἐκείνας ποῦ ἔλαβε τὸν μάταιον κόπον ν᾽ ἀπαγορεύσῃ διὰ τοῦ Μωϋσέως ὁ Σαβαὼθ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ἡ ἁγιότης τῶν ἡμερῶν δὲν ἐμποδίζει τὴν φύσιν νὰ κάμῃ τὸ κακὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐπίσης. Ὁ ὄλεθρος ὡρισμένως δὲν ἔχει ἡμερολόγιον. Ὅλαι αἱ ἡμέραι εἶναι καλαὶ δι᾽ αὐτόν.

⁂

Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμποδίζει νὰ ἔχουν διαρκὲς καὶ ἔντονον πάντοτε τὸ ἄρωμά των αἱ ἡμέραι αὐταί. Βεβαίως ἡ ψυχὴ πικραίνεται, ὅταν ἀντιλαμβάνεται ὅτι τὸ μέρος τοῦ ἀγροῦ, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἔπεσαν τὰ θεῖα λόγια, εἶναι ἐκτεταμένον ἀκόμη εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅτι ἡ φύσις εἶναι πάντοτε ἀσυνείδητος καὶ ἀναίσθητος πρὸς τὰ δυστυχισμένα ἔμψυχα ποῦ παίζει ὡς παιγνίδια εἰς τὰ χέρια της.

Ἀλλὰ τὸ κάτω κάτω οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἐγωϊσταί. Ἂν εἶνε πολλοὶ οἱ ἀπερχόμενοι—ὅπως ἔλεγεν ἕνας θαυμάσιος πατὴρ τῆς ἐκκλησίας—εἶνε καὶ πολλοὶ οἱ ἀπομένοντες. Καὶ οἱ ἀπομένοντες ἔχουν ἀνάγκην ἀναμνήσεων, ἐντυπώσεων, τρυφερότητος. Ἡ ζωή μας εἶνε καμωμένη ἀπὸ μίαν σωρείαν μικροπραγμάτων, δεμένων ὅλων μαζῆ, κολλημένων μὲ κάποιαν σοφίαν, ὅπως κολλῶνται τὰ μωσαϊκά. Ἂν γυμνώσωμεν τὴν ζωήν μας ἀπὸ συγκινήσεις, ἀπὸ ἐντυπώσεις καὶ ἀπὸ τρυφερότητας, θὰ εἶνε τὸ ἴδιον ὡς νὰ ἔπεσαν ἀπὸ τὰ μωσαϊκὰ μερικὰ πετράδια. Τὸ μωσαϊκὸν δὲν ἔχει πλέον καμμίαν ἀξίαν καὶ τὰ κενὰ ἀφήνουν δυσάρεστον συναίσθημα εἰς τὴν ψυχήν.

Ὁ Ρενὰν ὁ ἴδιος ἔκλαιε τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι δὲν πιστεύουν τίποτε, καὶ παρέβαλλε τὴν ζωὴν πρὸς συννεφιασμένην φθινοπωρινὴν ἡμέραν.

⁂

Ἀλήθεια, τί ἡμέραι ἦσαν αὐταὶ ποῦ ἐπεράσαμεν πρὸ τῶν Χριστουγέννων!

Οὐρανὸς ἀνθελληνικὸς, κατσουφιασμένος, σκοτεινὸς, κλειστὸς εἰς πᾶσαν χαρὰν καὶ εἰς πᾶσαν εὐχαρίστησιν. Ἕνας δυνατὸς ἐπιστήμων, ἀπὸ ἐκείνους ποῦ εἰσδύουν εἰς τὰ μυστήρια τῆς φύσεως, μοῦ ἔλεγε τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων:

—Τὸ φῶς ποῦ ἔχομεν δυὸ τρεῖς ἡμέρας τώρα εἶναι τὸ ἓν δωδέκατον τοῦ φωτὸς ποῦ ἔχομεν συνήθως εἰς τὰς Ἀθήνας.

Τὸν ἠρώτησα πῶς τὸ ἐμέτρησε καὶ ἐκεῖνος ἐγέλασε μὲ τὴν ἀφέλειάν μου. Καὶ μοῦ ἐξήγησε πῶς μετροῦν τὸ φῶς τοῦ ἠλεκτρικοῦ καὶ μοῦ ἀπέδειξε μὲ ἀριθμοὺς, οἱ ὁποῖοι μὲ ἐσκότισαν, ἀντὶ νὰ μὲ φωτίσουν, ὅτι μία τόσον σκοτεινὴ ἡμέρα εἰς τὰς Ἀθήνας εἶναι κάτι σπάνιον, διότι, καὶ ὅταν ἀκόμη ἔχομεν σύννεφα, εἶναι τόση ἡ διαύγεια κάτω ἀπὸ τὰ σύννεφα, ὥστε αὐτὰ μόλις τὸ ἓν τέταρτον τοῦ φωτὸς μᾶς στεροῦν. Μόνον αὐτὴν τὴν φορὰν τὰ σύννεφα ποῦ ἐκυλίοντο μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἦσαν βαρύτατα, πυκνότατα, σκοτεινά.

Εὐτυχῶς τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ ἥλιος ἐπρόβαλεν. Εἰς διάστημα τριῶν ὡρῶν ὁ χειμὼν ἐβαρύνθη νὰ κάθεται ἀποτρόπαιος ἀπὸ πάνω μας καὶ ἔφυγεν, ἀφήνων ὀπίσω του κατακάθαρον τὸν Ἀθηναϊκὸν οὐρανόν.

Ἦτον ὅπως δήποτε ἀδύνατον ὁ ἀθηναϊκὸς οὐρανὸς νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτὴν τὴν ἀγγλικὴν ἀνθελληνικὴν πολιτικήν, μάλιστα τὰς ἁγίας αὐτὰς ἡμέρας...

Γ. Τσοκόπουλος

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ Κ^{ΟΥ} ΣΤΡΕΪΤ

Χθὲς ἑώρτασε τὴν ἐπέτειον ὀνομαστικήν του ἑορτὴν ὁ σεβαστὸς Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Στέφανος Στρέϊτ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἔλαβεν, ὅπως πάντοτε, πλῆθος ἀμέτρητον συγχαρητηρίων καὶ εὐχῶν. Εἰς τὰς δικαίας ταύτας ἐκδηλώσεις σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν διοικοῦντα τὸ μεγαλήτερον καὶ τιμιώτερον πιστωτικὸν ἵδρυμα τῆς χώρας, ἑνοῦμεν καὶ τὰς ἰδικάς μας, ἀναγνωρίζοντες ὅτι ὁ κ. Στρέϊτ εἶνε ἄξιος τῶν γενικῶν τούτων δειγμάτων ἐκτιμήσεως, διότι ἡ δρᾶσίς του δὲν ὠφελεῖ μόνον τὸ Ἐθνικὸν ἵδρυμα, ἀλλὰ δι᾽ αὐτοῦ καθίσταται εὐεργετικὴ καὶ πρὸς ὁλόκληρον τὴν χώραν.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΕ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΙΣΛΑΜ

Ἤτανε στὴ Δαμασκό, ὄχι μακρυὰ ἀπὸ τὴ Βηθλεέμ, μιὰ νύχτα τοῦ Δεκέμβρη, νύχτα ὅπως ὅλες αὐτοῦ τοῦ μῆνα, ἤρεμη καὶ ψυχρή.

Στὴν κατωφέρεια, ποῦ ὁδηγοῦσε πρὸς τὴν κοιλάδα, τὰ τετράγωνα καὶ ἄκομψα σπήτια, μὲ της στέγες τους καμωμένες ἀπὸ ἄσπρες πέτρες, φαινώτανε κάτω ἀπὸ τὴν ἀσθενικιὰ λάμψη τῆς ἡμισελήνου σὰν σκεπασμένα ἀπὸ χιόνι.

Ἤτανε μιὰ χριστουγεννιάτικη νύχτα, σὰν κ᾽ ἐκείνη τὴν πρὸ δυὸ χιλιάδων χρόνων, ποῦ γεννή- ὁ Χριστὸς σ᾽ αὐτὴ τὴν ἴδια γῆ μέσα στὴν ἴδια ψυχρὴ γαλήνη.

Στὸν χλωμὸν ὁρίζοντα, πάνω ἀπὸ τἄσπρα σπήτια, στοὺς θόλους τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν, οἱ σταυροὶ ὑψωνότανε τόσο κοντὰ καὶ τόσο πολλοί, ποῦ ἀποτελούσανε μεσ᾽ τὸ μυστήριο τῆς Νύχτας ἕνα Γολγοθᾶ....

Μιὰ ἡμισέληνος ἔλαμπε πολὺ ψηλά, καὶ γύρω γύρω, ἕως τὴν ἄκρη τοῦ ὁρίζοντος, τ᾽ ἀσημένια ἄστρα στέλνανε ἀπ᾽ τὸν Οὐρανὸ στὴν ἄφωνη γῆ τοὺς σκυθρωποὺς σπινθηρισμούς τους.

Κ᾽ ἔτσι, ἐνῷ ἡ γῆ ἐπαρουσίαζε μιὰ Χριστιανικὴ ζωγραφιά, ὁ οὐρανὸς φαινώτανε σὰν μιὰ σημαία τοῦ Ἰσλάμ. Καὶ σ᾽ αὐτὴ τὴ γῆ, κοιτίδα τῶν μυστηρίων τοῦ κόσμου, ἐβασίλευε ἡ γαλήνη τῶν θείων βραδυῶν.

⁂

Ὅταν τὰ μεσάνυχτα πλησιάζανε, οἱ φιλήσυχοι μουσουλμᾶνοι, οἱ εἰρηνικοὶ Χριστιανοὶ ἀποσυρθήκανε, καὶ στοὺς στενοὺς δρόμους, ποῦ τὰ σπήτια μὲ τὰ ξύλινα μπαλκόνια τους ρίχνανε πυκνὲς σκιές, κανένας διαβάτης δὲν φαινώτανε πειά, κανένας ἦχος δὲν ἀντηχοῦσε στὴν πόλι, καμμιὰ φωνὴ δὲν ἐτάραζε τὸν ρεμβασμό! Ἔκανε κρύο, μιὰ μεγάλη ἡσυχία ἐβασίλευε στὴ γῆ καὶ στὸν οὐρανό, γιατί ἀκόμα μιὰ φορὰ ὁ Χριστὸς θὰ γεννιώντανε γιὰ τοὺς χριστιανούς, γιατί ὁ μῆνας τῆς νηστείας εἶχεν ἀγγελθῇ γιὰ τοὺς μουσουλμάνους.

Ἡ πόλι στὴ σκιὰ τῶν σταυρῶν της ἐπερίμενε τὸν ἐρχομὸ τοῦ Θεοῦ· ἡ ἡμισέληνος τοῦ Ἰσλὰμ ἔλαμπε στὸν οὐρανό, στολισμένον μὲ ἄστρα, καὶ στοὺς λεπτοὺς μιναρέδες μικρὰ φῶτα ἀνήγγελλαν στοὺς πιστοὺς πῶς ἐκείνη τὴ νύχτα ἀρχινοῦσε ἡ νηστεία, μὲ τὴν ὁποία θὰ κερδίζανε τὸν Παράδεισο.

Μεσάνυκτα πλησιάζανε, ὅταν ἔξαφνα στὴ σιωπηλὴ νύχτα μιὰ καμπάνα ἀντήχησε· μακρύτερα ἄλλες ἀντηχήσανε, καὶ ἦχοι βιαστικοί, ἦχοι μανιασμένοι, φεύγοντας ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ καμπαναριά, ἀντηχούσανε στὴν πόλι παράδοξα καὶ τρομαχτικά.

Ἔπειτα σιγὰ σιγὰ οἱ μεταλλικὲς φωνὲς σιγήσανε, οἱ βαρειὲς καμπάνες πάψανε τὸ κλάμα τους, οἱ ἦχοι χαθήκανε στὸ ἄπειρο, καὶ ἀπὸ ἕνα μιναρέ, ὅπου σπινθηροβολούσανε μικρὲς λάμψεις, ἀνέβηκε ἄξαφνα μιὰ ἀνθρώπινη φωνή.

Τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλλὰχ ἀντήχησε στὸ διάστημα, διαπεραστικὸ καὶ μεγαλόπρεπο, καὶ ἔπειτα ὁ Μουεζῖνος ξεφώνησε τὴν προσευχή του . . . Ἀπὸ ἕναν ἄλλο μιναρὲ μιὰ ἄλλη φωνὴ ἀπάντησε παράδοξη καὶ σοβαρή, καὶ μέσα στὴ γαλήνη – ποῦ ταράχτηκε πρὸ ὀλίγου ἀπὸ τοὺς μεταλλικοὺς ἤχους — ἀνέβηκε τὸ κήρυγμα μιᾶς ἄλλης Πίστης, ἑνὸς ἄλλου Μυστηρίου ! . . .

⁂

Μὰ ἡ καμπάνες ξαναρχίσανε σκεπάζοντας μὲ τὴ φωνή τους τὴν ἀνθρώπινη φωνή. Ὁ Χριστὸς θὰ γεννιώντανε στὴν Ἅγια Γῆ, καὶ ἡ προσκλήσεις ξεσχίζανε τὴ νύχτα. Μακρυὰ ἄλλες καμπάνες ἀκουγόντανε, μὲ τοὺς ὀξεῖς τοὺς ραγισμένους, τοὺς ἀγωνιώδεις ἤχους των. Ἔπειτα στὴ πρώτη πᾶψι στοὺς μιναρέδες, ἡ ἄλλη ἐρμητικὴ φωνή, ἡ ἀνθρώπινη φωνὴ ξανάρχισε πάλι. Ἐπεκαλεῖτο τὸν Ἀλλάχ, σ᾽ αὐτὴ τὴν ἴδια ἱερὴ γῆ, ἐπιθυμῶντας ἴσως μόνη της νὰ σκεπάσῃ ὅλο τὸν χριστιανικὸ θόρυβο. Ἀπὸ τὰ γειτονικὰ τζαμιὰ ἄλλες προσευχὲς ἀπαντήσανε καὶ σμίξανε μέσα στὴ νύχτα.

—Ἀλλ᾽ ἀκόμα μιὰ φορά, ἀπὸ τῆς ἐκκλησιὲς ποῦ ὑψώνανε ἐπιβλητικὰ τοὺς σταυρούς τους σ᾽ αὐτὸν τὸν ὁρίζοντα τοῦ Ἰσλάμ, τὸ μεταλλικὸ τραγοῦδι ξανάρχισε.

⁂

Αὐτὲς ἡ προσκλήσεις ἐβαστῆξαν πολὺν καιρό, ἐχθρικὲς ἡ μιὰ στὴν ἄλλη, κάτω ἀπ᾽ αὐτὸν τὸν ἴδιο τὸν ἀμετάβλητον αἴθριον οὐρανό, πάνω σ᾽ αὐτὴ τὴν ἴδια γαλήνια καὶ ψυχρὴ γῆ. Ἀντήχησαν τόσον καιρὸ στὴν ἀραβικὴ πόλι, τόσο πολύ, μὲ τὴν ἐπιθυμία νὰ καταστρέψῃ ἡ μιὰ τὴν ἄλλη, ποῦ οἱ χριστιανοί, ποῦ περιμένανε μέσα ᾽στὰ σιωπηλά τους σπήτια τὰ Χριστούγεννα, καὶ οἱ μουσουλμᾶνοι ποῦ ἀγρυπνούσανε τὴ νύχτα τῆς νηστείας, σμίξανε, ἑνώσανε τὴν ἀγωνία τους ! . . .

Δὲν ξέρανε πειὰ ἂν ἤτανε ἡ ἀνθρώπινες ἢ ἡ μεταλλικὲς φωνὲς ποῦ ταράξανε τὴ συνειθισμένη γαλήνη τῆς πόλης τους καὶ τῆς ψυχῆς τους ! ! . . .

Γύρω τους, οἱ ραγισμένοι, οἱ ὀξεῖς, οἱ βαρεῖς ἦχοι, σμίγανε τὸ κλᾶμα τους μὲ τῆς ἀνθρώπινες φωνές, καὶ τοὺς κάνανε νὰ σκέπτωνται χωρὶς ἀμφιβολία, στὴν ἱερὴ αὐτὴ πόλι, τὴν σοβαρὰν ὅπως ὁ Γολγοθᾶς, κάτω ἀπὸ ἕναν οὐρανὸν ὅμοιον μὲ σημαίαν τοῦ Ἰσλάμ, εἰς τὸ ἄγνωστον τῶν Κόσμων. . .

Καὶ προσπαθοῦσαν μέσ᾽ τὴν ταραχὴ τῆς ψυχῆς τους, νὰ ἐννοήσουν τὸ «Γιατί» τῶν δύο αὐτῶν ἀντιθέτων ἐχθρικῶν ἐκφωνήσεων πρὸς τὸν ἴδιον Θεὸν τῆς εὐσπλαγχνίας, ἀφοῦ στὸ κατῶφλι τοῦ Μυστηρίου θὰ σμίγανε καὶ θὰ συντανίζοντο μέσα στὴν ἴδια ἁρμονία . . .

(Ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν)

Κάϊρον **Θ. Ι. Νικολούδης**

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ

„ΕΛΛΑΔΟΣ"

1909

ἐκδοθὲν θὰ κυκλοφορήσῃ αὔριον Δευτέραν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

***Ἐν Ἀθήναις** θὰ πωληθῇ εἰς τὰς ὁδοὺς ἀπὸ τοὺς ἐφημεριδοπώλας, εἰς τὰ κιόσκια, καὶ εἰς τὰ γραφεῖά μας, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος.*

***Εἰς τὰς Ἐπαρχίας** θὰ πωληθῇ ἀπὸ τὰ ὑποπρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων.*

***Εἰς τὸ Ἐξωτερικόν**, Αἴγυπτον δηλαδὴ καὶ Τουρκίαν, ἐπίσης ἀπὸ τὰ ὑποπρακτορεῖα.*

Τιμή του γενικῶς εἶνε :
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν 1 δραχμὴ
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν 1 φράγκον.

Οἱ προπληρώσαντες τὸ ἀντίτιμον συνδρομηταὶ τοῦ Ἡμερολογίου θὰ λάβουν τὰ ἀντίτυπα ταχυδρομικῶς.

Τὸ Ἡμερολόγιον ἔχει ἐξώφυλλον χρωματιστὸν κίτρινον, μετὰ λευκοῦ περιθωρίου, μιᾶς ἐρυθρᾶς γραμμῆς καὶ ἐρυθρῶν γραμμάτων.

Εἶνε σχήματος μεγάλου 8ου.

*Περιέχει περὶ τὰς 100 εἰκόνας συνεργατῶν καὶ μέγα πλῆθος δημοσιευμάτων, πεζῶν καὶ ἐμμέτρων. Ἐκτὸς τῆς **πυκνῆς φιλολογικῆς του ὕλης**, περιέχει μεγάλην ποικιλίαν ἀνεκδότων, λαϊκῶν ᾀσμάτων, γνωμικῶν, παιγνιδίων συναναστροφῆς, γραφολογικὰς ὁδηγίας, ἀστρολογικὰς παρατηρήσεις, σχετικὰς πρὸς τὸν μῆνα τῆς γεννήσεως, ἓν περίεργον δίλημμα, λαογραφίαν καὶ βραχείας πλὴν πρακτικὰς περιγραφὰς τῶν περισσοτέρων ἐπαρχιακῶν πόλεων καὶ τινων χωρίων τῆς Ἑλλάδος.*

Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ θὰ κυκλοφορήσῃ αὔριον τὴν 10ην ὥραν π. μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Ἐπιτυχεστάτη ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἡ συναυλία τοῦ Ἐθνικοῦ Οἰκοτροφείου εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον.

Ἡ ***Μανδολινάτα*** ἐξετέλεσεν ἀρκετὰ καλὰ τὴν «Dola Prinzessia» τοῦ Falle καὶ τὸν «Κρητικὸν Χορὸν» τοῦ κ. Λάβδα.

Ἡ κ. ***Μομφερράτου*** μᾶς ἐνεθουσίασε καὶ πάλιν τραγουδήσασα μὲ πολλὴν γλυκύτητα τὸ «Vive l'amour» ἐκ τοῦ Chérubin καὶ ἓν ὡραιότατον ἑλληνικὸν τραγουδάκι : «Στὰ Σάλωνα σφάζουν ἀρνιά».

Ὁ κ. Longobardi ἔδειξε μέγα τάλαντον, ἐκτελέσας μὲ πολλὴν ἀκρίβειαν, σταθερότητα καὶ ἔμπνευσιν τὰς δυσκολωτάτας «Variations» τοῦ μουσουργοῦ Paderevski, τὴν «Marche turque» τοῦ Beethoven-Rubinstein καὶ ἰδίως τὸ «Canon» τοῦ Sadassohn καὶ «Papillon» τοῦ Olsen, τὰ ὁποῖα ἔπαιξε μὲ πολλὴν λεπτότητα καὶ χάριν.

Ἡ κ ***Ἰωάννου*** λόγῳ αἰφνηδίας ἀδιαθεσίας δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν συναυλίαν.

Φαντασμαγορικὴ ἦτο ἡ ἐμφάνισις ***28 νεανίδων*** κατάλευκα ἐνδεδυμένων (πλὴν 1 ἢ 2), αἵτινες ἔψαλλον ὡς ἄλλαι ***Σειρῆνες «τὸ τραγοῦδι εἰς τὴν θάλασσαν»*** τοῦ U. De Zudy καὶ μέρος ἐκ τοῦ «Vaisseau Fantôme» τοῦ Wagner. Ἡ κ. Φωκᾶ ἦτο ἀναντιρρήτως ἡ σφραγὶς τῆς συναυλίας. Ἡ εὐγενὴς καλλιτέχνις μᾶς παρουσίασε πλουσιώτατον πρόγραμμα, ὑπὲρ πᾶσαν δὲ ἄλλην φορὰν ἐτραγούδησε μὲ μεγάλην ζωήν, μὲ πάθος ἐμπνευσμένης ἀηδόνος !

Τὴν ἠξεύραμεν θαυμασίαν εἰς τὴν Manon, μὲ τὰς ἀπείρους αὐτῆς vocalises καὶ trills, τώρα ὅμως τὴν ἐγνωρίσαμεν καὶ ὡς Sapho, ὡς πάσχουσαν δηλονότι γυναῖκα, ἥτις μὲ θείους τόνους ζητεῖ νὰ ἐκτυλίξῃ πρὸ ἡμῶν τὴν δυστυχίαν της καὶ τὴν νοσταλγίαν τῆς ζωῆς !...

Καὶ εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ ἐθριάμβευσε, σαφῶς δὲ ἀντελήφθημεν ὅτι εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς ***γενναίας δραματικῆς ἀοιδοῦ***, κατεχούσης ἐπὶ πλέον τὸ μοναδικὸν χάρισμα τῶν θεσπεσιωτέρων λαρυγκισμῶν !

Leit Motiv

ΔΕΙΛΙΝΟ

Ὁ οὐρανὸς ντυμένος στὰ σταχτιά του· μὰ διόλου δὲν τοῦ πᾶνε· δὲν μοιάζει μὲ τὸν ὥμορφό μου· ἐκεῖνος ὅταν τὰ φορῇ εἶνε χαριτωμένος. Οὔτ᾽ ἕνα κομματάκι γαλανὸ πουθενὰ δὲν φαίνεται ποῦ νὰ θυμίζῃ ὅτι ἐπέρασαν καὶ ἄλλες ὡραιότερες, καλλίτερες ἡμέρες. Γύρω μου ἡσυχία μεγάλη μὲ κάνει ν᾽ ἀμφιβάλλω ἂν ὑπάρχῃ ἀκόμα κόσμος καὶ ζωή. Κάπου σὰν σ᾽ ὄνειρο ἀκούεται ἕνα βιολί, καὶ εἶνε τόσο λυπητερό, τόσο μονότονο κι᾽ αὐτό. . . Ποιὸς νὰ παίζῃ τάχα ; Ἡ μιὰ βροχὴ παύει κι᾽ ἄλλη ἀρχίζει σὰν παράπονο ἀτέλειωτο σ᾽ ἀπελπισμένες ὧρες. Ἡ στάλες της, πότε μεγάλες, πότε μικρές, κτυποῦν στὸ γυαλὶ σὰν νὰ θέλουν νὰ προχωρήσουν μέσα· μὰ ποῦ; Τῆς βλέπω καὶ μοῦ φαίνονται σὰν τὰ δάκρυα τῆς λύπης τῆς ἀνίσχυρης ποῦ δὲν ξέρει ποῦ νὰ ξεσπάσῃ καὶ κτυπᾷ ἀνώφελα στὸν γρανίτη τῆς μοίρας. Κάποιο μεγάλο, κάποιο ἀόρατο πνεῦμα θὰ θρηνῇ. Ὦ ὥρα ἀδυναμίας, ὥρα ποῦ παρηγορεῖς ἡμᾶς τοὺς μικρούς, ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους.. Σὲ λίγο ἄναψαν τὰ φῶτα καὶ κάτω τ᾽ αὐλάκια τοῦ δρόμου πῆραν χρώματα· φαίνονται σὰν σπασμένα γυαλιὰ καθρέφτη. Ὀμπρέλες προβάλλουν ἐδῶ κι᾽ ἐκεῖ σὰν πελώριες νυχτερίδες. Τί ὥμορφο αὐτὴν τὴν ὥρα νὰ νοιώθῃς κάποιον κοντά σου!

Ἄλβα

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἡμέραι ἑορτῶν, χειμῶνος καὶ παγωνιᾶς μεγάλης. Ἐὰν ἐρωτήσετε τοὺς ποιητὰς καὶ διηγηματογράφους, θὰ σᾶς εἴπουν, ὅτι εἰς τὸ τζάκι καίει εὐχάριστα ἡ φωτιὰ καὶ γύρω εἰς τὸ γέρο παπποῦ μαζευμένα τὰ ἐγγονάκια ἀκούουν ἔκπληκτα καὶ μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα χίλιων εἰδῶν περασμένες ἱστορίες καὶ παραμύθια γιὰ καλλικαντζάρους ἢ ὅτι εἰς τὸ ἐρειπωμένο καὶ γυμνὸ σπίτι ἡ χήρα μὲ τὰ ὀρφανά της παγωμένα περνοῦν μὲ πεῖνα μαῦρες ἑορτές. Εἰς τὰς κλεινάς μας Ἀθήνας τὸ δεύτερον, μὲ ὅλους τοὺς πολυωνύμους φιλοπτώχους συλλόγους καὶ τὰς φιλανθρωπικὰς συναυλίας καὶ χορούς, δὲν εἶνε πρᾶγμα ἀσυνείθιστον· τὰ Χριστούγεννα τῶν πτωχῶν, τὰ ἄχαρα καὶ πεινασμένα, ἐξακολουθοῦν καὶ σήμερον.

Ἀλλὰ πολὺ καλὰ καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι ἔχετε ἀντιληφθῇ καὶ πολλὲς φορὲς ἔχετε διαβάσει ἀπὸ τοὺς χρονογράφους, ὅτι τὰ Χριστούγεννα τῶν ὁπωσδήποτε εὐπόρων δὲν περνοῦν οὔτε μὲ φανταστικὲς ἱστορίες τῆς βάβως καὶ τοῦ γέρω παπποῦ οὔτε μὲ τὰ εὔθυμα καὶ πρόσχαρα γέλοια τῶν μικρῶν. Αἱ ἑορταί μας καὶ διὰ νὰ ἦμαι ἀκριβέστερος, ὅλος ὁ χειμὼν καὶ εἰς τὰς ἀπογευματινὰς καὶ εἰς τὰς ἑσπερινὰς συναθροίσεις καταναλίσκεται μὲ τὴν κυριαρχοῦσαν σχεδὸν παντοῦ τέρψιν τοῦ φάντη. Παίζουν, παίζουν ἀλύπητα.

⁂

Τὰς Ἀθήνας τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, ὅπως πάντοτε, οὕτω καὶ ἐφέτος μπορεῖ κανεὶς νὰ τὰς φαντασθῇ ὡς ἕνα μεγάλον κύκλον, ἀπὸ νέους, γέρους, παιδιά, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ὀρχούμενον δαιμονιωδῶς καὶ μὲ ἀπολαυστικὴν μέθην γύρω εἰς μίαν τράπουλαν χαρτιῶν. Ἔχω παρευρεθῇ πολλάκις εἰς συναναστροφὰς παιζόντων. Καὶ ἡ γενική μου ἀντίληψις εἶνε ὅτι οἱ μὲν ἄνδρες, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, παίζουν κυρίως δι' αὐτὴν ταύτην τὴν χαρτοπαικτικὴν ἀπόλαυσιν, ἐνῷ αἱ γυναῖκες πρωτίστως διὰ τὸ κέρδος, τὸ ὁποῖον θέλουν καὶ ἐπιδιώκουν παντοιοτρόπως νὰ εἶνε ὑπὲρ αὐτῶν. Τὸ συμπέρασμα τῆς παρατηρήσεώς μου ταύτης τὸ ἀφίνω ἐλεύθερον εἰς τὸν κάθε ἀναγνώστην.

⁂

Ἡ συνήθεια τοῦ παίζειν δὲν εἶνε τῶν χρόνων μας, μόνον ἐλάττωμα, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι καὶ οἱ πρόγονοί μας τοῦ Βυζαντίου συχνὰ παρεδίδοντο εἰς τὰς τοιαύτας τέρψεις, ἂν κρίνωμεν ἀπὸ πολλὰς αὐστηρὰς διατάξεις τῶν χρόνων ἐκείνων, κατὰ τὰς ὁποίας ὄχι μόνον ἀπηγορεύετο τὸ ἐπὶ χρήμασι παίζειν, ἀλλὰ καὶ —πρωτοτυπία θεσμοῦ— ὁ δεχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ του πρόσωπα διὰ νὰ παίξωσι καὶ κλεπτόμενος ἢ καὶ ξυλοκοπούμενος παρὰ τῶν κεκλημένων του δὲν ἐτύγχανε πρὸς τιμωρίαν του οὐδεμιᾶς τῶν νόμων προστασίας. Τί λέγουν οἱ νομοθέται μας διὰ τὸν πρωτότυπον νόμον; Σᾶν καλὸς μοῦ φαίνεται.

Εἶχαν ὅμως ἐκεῖνοι ἄλλου εἴδους ἐπιτρεπόμενα παίγνια, τὰ συντελοῦντα, ὡς ἔλεγον, πρὸς ἀπόδειξιν ἀνδρείας, ἕνα εἶδος δηλαδὴ στοιχημάτων· ἐπετρέπετο λοιπὸν τότε νὰ παίζουν, μικρὰ πάντοτε ποσά, εἰς τὸν δρόμον, τὸ πήδημα, τὸν ἀκοντισμόν, τὴν πάλην καὶ τὸ ἱπποδρόμιον. Το τελευταῖον γίνεται σήμερον καὶ εἰς τὰς Εὐρώπας.

Ὁ Μόνος

ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΡΩΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Ἐν τῷ πελάγει τῆς ἁμαρτίας εὑρισκόμενος ὁ ἄνθρωπος, ἕνεκα τῆς ἰδίας αὐτοῦ διαγωγῆς καὶ προαιρέσεως, κεχωρισμένος ὢν τοῦ Θεοῦ, μάτην ἐζήτει τὴν ἱερὰν ἐκείνην ἄγκυραν, δι' ἧς ἔμελλε νὰ σωθῇ, ὁ μὲν Ἰουδαῖος διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν τύπων τοῦ νόμου, ὁ δὲ Ἕλλην διὰ τῆς ἐρεύνης φιλοσοφικῶν ἀρχῶν, πειρώμενος νὰ διασχίσῃ τὸν πέπλον τῆς ἀγνοίας καὶ νὰ ἀνέλθῃ εἰς περιωπήν, ἐξ ἧς, διορῶν τὴν σκοπιμότητα τῶν ὄντων καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου τὴν ἀποστολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸν λιμένα τῆς ἀληθείας, ἔνθα ἡ γαλήνη τοῦ πνεύματος καὶ τῆς συνειδήσεως κεῖται. Μάτην ὁ φιλόσοφος Ἀναξαγόρας τὸν νοῦν ἐκήρυττεν ὡς διέποντα τὸ σύμπαν· μάτην οἱ Πυθαγόριοι ἀπέδιδον τὰ πάντα εἰς τοὺς ἀριθμούς· μάτην τὰ διάφορα φιλοσοφικὰ συστήματα ἐκήρυττον τὴν λατρείαν πασῶν τῶν ἡδονῶν, διώκοντα τὴν εὐδαιμονίαν διὰ τῶν ὑλικῶν ἀπολαύσεων. Καὶ ἄλλοι μὲν τῶν θνητῶν ἔθυον εἰς λίθινα ἀγάλματα κατὰ φαντασίαν ἐπινοηθέντων Θεῶν, ἄλλοι δὲ κατεγέλων πάσης λατρείας, ἀρνούμενοι τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστεύοντες ὅτι ὁ μὲν κόσμος εἶνε τυφλῆς τύχης ἔργον, ἡ δὲ ψυχὴ πνοὴ μηδενιζομένη κατὰ τὴν διάλυσιν τοῦ σώματος. Καὶ ναὶ μὲν τοιαύτη διαίρεσις καὶ ἀβεβαιότης θρησκειῶν ἐπεκράτει, ἀλλὰ πάντως ἐπόθουν τὸ φῶς. Ἵδρυον βωμοὺς τῷ ἀγνώστῳ Θεῷ καὶ ἠρεύνων μετὰ πόθου πᾶσαν καινὴν διδασκαλίαν, ἐπιδιώκοντες ὑποστήριγμα τοῦ περιπλανωμένου πνεύματος καὶ ἐπιζητοῦντες ἀνώτερόν τι ὄν, ὅπερ θὰ ὡδήγει τὴν ἀνθρωπότητα ὑπὸ τὸ δένδρον τῆς ἀληθείας, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐσκιάζοντο τὰ ἔθνη.

Καὶ ὄντως! Μετὰ πάροδον αἰώνων τινῶν, ἐν ἀποκέντρῳ πολίχνῃ τῆς Ἰουδαίας, γεννᾶται ὁ Ἰησοῦς, ὅστις ἔμελλε νὰ μεταβάλλῃ τὸ πρόσωπον τῆς Γῆς διὰ τῆς ἐξόχου διδασκαλίας Του, ἥτις κατεσυνέτριψε πᾶσαν δοξασίαν ἀντικειμένην πρὸς τὰ ὑπ' αὐτοῦ κηρυττόμενα. Παρὰ τὸν Ἄρειον Πάγον κυριαρχεῖ ἡ διδασκαλία τοῦ Παύλου· τὸ δὲ Καπιτώλιον λησμονεῖται πρὸ τοῦ Γολγοθᾶ. Ἅπας ὁ φιλοσοφικὸς κόσμος ὑποχωρεῖ, ἀδυνατῶν ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῆς τοιαύτης θεηγόρου διδασκαλίας.

Ὅθεν διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θείου Λόγου ἀπηλλάγη ἡ ἀνθρωπότης ἐκ τῶν ἀλύτων αὐτῆς δεσμῶν, καὶ ἐλευθέρα ἤδη ψάλλει ὕμνους εὐχαριστηρίους πρὸς τὴν Θείαν Πρόνοιαν.

Ἄρτα. ***Παρθένιος Πολάκης***
Ἱεροδιάκονος

ΝΗΣΙΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
ΤΟ ΦΙΛΙ ΤΗΣ ΚΑΛΟΓΡΗΑΣ

Ἡ καμπάνα τοῦ μοναστηριοῦ, ἡ ἴδια μικρὴ παληὰ καμπάνα ποῦ σημαίνει γιὰ τὴν καθημερινὴ λειτουργία, γιὰ τὴν ἑορτή, γιὰ τὸν θάνατο, ἐσήμαινε ἐκεῖνο τὸ βράδυ χαρμόσυνα, γιὰ ν' ἀναγγείλῃ τὰ Χριστούγεννα.

Ἐνῷ ὅλο τὸ μοναστῆρι, ἀπὸ τὴν Ἡγουμένη ὡς τὴν ποιὸ μικρὴ καλογρηά, προσπαθοῦσε νὰ καθαρίσῃ, νὰ ἑτοιμάσῃ, νὰ δώσῃ χαρμόσυνη ὄψιν στὸ παλαιὸ μοναστῆρι, γιατὶ τὸ βράδυ θὰ ἔλθουν ἀπὸ τὸ χωριὸ οἱ Σπετσιῶτες ν' ἀκούσουν τὴν λειτουργίαν, μόνο σ' ἕνα κελλί, ἀπὸ τὰ πειὸ μικρὰ κελλιὰ τοῦ μοναστηριοῦ, ἦταν ξαπλωμένο στὸ κρεββάτι ἕνα κορίτσι ἄρρωστο, ἡ πεντάμορφη τοῦ χωριοῦ, ἡ μικρότερη καλογρηὰ τοῦ μοναστηριοῦ, θῦμα τῆς ἐπιμονῆς τοῦ πατέρα της, νὰ μὴν πάρῃ ἐκεῖνον ποῦ ἀγαποῦσε ἀπὸ μικρὸ παιδί. Προτίμησε νὰ θάψῃ ἐκεῖ ἐπάνω στὸ βουνὸ τὴν ζωή της παρὰ νὰ παραβῇ τὸν ὅρκον ποῦ εἶχε δώσῃ στὸν καλόν της πρὶν φύγῃ γιὰ τὴν στρατιωτική του ὑποχρέωσι. Προτίμησε νὰ ζήσῃ σ' ὅλον της τὸ βίο αὐτὴν τὴν μονότονη ζωή, ποῦ εἶνε πάντα κάθε μέρα ἡ ἴδια, χωρὶς ἀλλαγή, νὰ ἔχῃ γιὰ οἰκογένεια τὶς ἄλλες σᾶν κι' αὐτὴν δυστυχισμέναις, ποῦ ζοῦν ὅλην τους τὴν ζωὴ χωρὶς νὰ ἔχουν τίποτε, χωρὶς νὰ ἐπιθυμοῦν τίποτε, χωρὶς νὰ περιμένουν κάτι, χωρὶς νὰ ἐλπίζουν...ἄλλο ἀπὸ τὴν Μεγαλοπαρηγοριά, τὸν μόνο θεραπευτὴ τὸν θάνατο . . . .

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἡ θέρμη της ἦταν δυνατότερη· κάθε λεπτό, κάθε στιγμὴ ποῦ περνοῦσε ἔπερνε κ' ἕνα κομμάτι τῆς ζωῆς της.

Κατάλαβε ποῦ πλησιάζει τὸ τέλος της.

«Τὸν ἀδελφό μου θέλω . . . τὸν ἀδελφο μου».

Πῆγαν στὸ χωριὸ νὰ φωνάξουν τὸν ἀδελφό της ποῦ μόλις εἶχε πάρει τὴν ἄφεσί του καὶ εἶχε ἐπιστρέψει στὶς Σπέτσες.

. . . .

Βράδυαζε, ἡ ὧρες διεδέχοντο ἡ μιὰ τὴν ἄλλη, τὸ σκοτάδι ἅπλωνε τὰ δίκτυα του στους κάμπους. Πέρα ἀπ' τὰ βουνὰ ἔβλεπε τὴν νύχτα νὰ πλησιάζῃ, καὶ περίμενε . . . . Τὸν μόνο φόβο ποῦ εἶχε ἦταν μὴν τύχῃ καὶ δὲν προφθάσῃ νὰ φιλήσῃ τὸν ἀδελφό της.

. . . .

Ἔσπρωξαν τὴν πόρτα καὶ 'μπῆκαν.

«Σταθῆτε νὰ φέρω ἕνα φῶς» εἶπε ἡ Ἡγουμένη στοὺς δυὸ Σπετσιῶτας ποῦ ἦλθαν γιὰ τὴν ἄρρωστη. Καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἐπέστρεψε μὲ μιὰ λάμπα στὸ χέρι.

«Καὶ αὐτός... εἶνε ὁ μικρότερος ἀδελφός μας;»

«Ὄχι, εἶνε φίλος μου».

Δὲν ἦτο ἀδελφὸς ὁ σύντροφός του αὐτὸς ποῦ στέκει θλιμμένος καὶ βουβὸς σᾶν κεραυνοκτυπημένος σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ μικροῦ κελλιοῦ. Τὰ γοργὰ τὰ μάτια του σταματοῦν, θωλώνουν, μαγνητίζονται. Ἴσως ἐνεργεῖ ἐπάνω του ἡ μυστηριώδης δύναμις τῆς ἁπλῆς καὶ ὠχρᾶς αὐτῆς παρθένου ποῦ εἶνε ξαπλωμένη στὸ κρεββάτι καὶ περιμένει μὲ τέτοια γαλήνη . . . . .

Ἀχόρταγα τοὺς βλέπει τοὺς δυὸ ἀδελφοὺς ποῦ φιλιοῦνται, ἴσως διὰ τελευταία φορά.

Τὰ βλέμματά των συνηντήθησαν. Δὲν ἀποφεύγει τὴν ματιά του, σᾶν νὰ μὴν εἶνε κοντά της, σᾶν νὰ εἶνε πέρα μακρυά, ἴσως πίσω ἀπὸ ἀδιάβατα βουνὰ ὁμίχλης, ἢ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τῆς ἀβύσσου, τοῦ θανάτου. Τοῦ ρίχνει γλυκειὰ ματιὰ σᾶν νὰ δείχνῃ πῶς δὲν εἶνε ἐκείνη ἐκεῖ, ὅτι φεύγει γιὰ μακρυά, γιὰ πολὺ μακρυά. . .

Καὶ εἶνε ἐκεῖνος ἐπὶ τέλους ποῦ κατεβάζει τὰ μάτια του πρὸς τὴν ματιὰ τῆς παρθένου.

Ἀρχίζει καὶ μιλεῖ σιγαλὰ σιγαλά· κάθε λέξι, κάθε φράσι πέφτει βαρειὰ στὴν ἡσυχία τὴν θρησκευτικὴ τοῦ κελλιοῦ. Ἀκουμβᾷ στὸν ὦμο τοῦ ἀδελφοῦ της γιὰ νὰ πέρνῃ δύναμι, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ μιλῇ σ' ἐκεῖνον ποῦ τὴν βλέπει μὲ τέτοια θλῖψι, μὲ τέτοια ἀπελπισία, σᾶν νὰ τῆς φαίνεται πῶς εἶνε ὅλα ψέμματα, πῶς οἱ ἄσπροι τοῖχοι τοῦ κελλιοῦ της σᾶν ὁμίχλη φεύγουν, ὅτι δὲν εἶνε ἐκείνη ἐκεῖ στὸ λευκὸ κρεββατάκι κατάκοιτη ἑτοιμοθάνατη . . . .

Καὶ ὅλη ἡ σιωπὴ ποῦ ἀκολουθεῖ εἶνε πειὸ βαρειὰ ἀπ' τὰ λίγα λόγια ποῦ ταράζουν αὐτὸ τὸ βουβὸ δρᾶμα.

«Πότε ἐπέστρεψες; . . . Στὸ χωριὸ θὰ μείνῃς;

«Ὄχι θὰ φύγω μακρυά. . . στὴν Ἀμερική.

«Θὰ παρακαλῶ τὴν Παναγιὰ γιὰ τὸ ταξεῖδί σου.

Κατάλαβε ὅτι τὸ τέλος της πλησιάζει. Τὸν φώναξε κοντά της. Ἤθελε γιὰ πρώτη καὶ τελευταία φορὰ νὰ τὸν φιλήσῃ, νὰ τὸν κρατήσῃ κοντά της, τὸν ἤθελε νὰ τὴν φυλάξῃ ἀπὸ τὸν θάνατο ποῦ τὴν πλησίαζε. Ττὰ μάτια της εἶχαν ἐκείνη τὴν ἀπαισίαν ἀγριότητα ποῦ εἶνε ἡ ἴδια γιὰ ὅλους σ' αὐτὸν τὸν κόσμο.

Τὸ φιλί της, φιλὶ καλογρηᾶς, εἶχε κάτι τι ἄγριο, ἔμοιαζε φίλημα πεθαμένου.

Ἔβλεπε ποῦ ποτὲ πειὰ δὲν θὰ εἶχε τὴν εὐτυχία ν' ἀκουμβᾷ στὴν ἀγκαλιά του. . . Τὸν κρατοῦσε σφιχτὰ μὲ δύναμι, σᾶν τὸν ναυαγὸ ποῦ βρίσκει κἄτι ποῦ θὰ τὸν σώσῃ . . .

Σπαρταροῦσε ὅλη ἀπὸ τὸν βῆχα. . . . Μιὰ κόκκινη γραμμὴ ἤρχισε νὰ φεύγῃ ἀπὸ τὸ στόμα της.. Τὰ χέρια της ἔπεσαν... Ἀκούμβησε τὸ κεφάλι της στὸ μαξιλάρι...

Ἔκλεγαν καὶ οἱ δυὸ ὅλη τὴν νύχτα ἐμπρὸς στὴν νεκρὴ παρθένα, τὴν πεντάμορφη τοῦ χωριοῦ, τὴν πειὸ μικρὴ καλογρηὰ τοῦ μοναστηριοῦ. Ἐνῷ ἔξω ἡ καμπάνα τοῦ μοναστηριοῦ ἡ ἰδία μικρὴ παλαιὰ καμπάνα ποῦ σημαίνει γιὰ τὴν καθημερινὴ λειτουργιά, γιὰ τὴν ἑορτή, γιὰ τὸν θάνατο, ἐσήμαινε κι' καὶ ἐκεῖνο τὸ βράδυ χαρμόσυνα γιὰ ν' ἀναγγείλῃ τὴ Μεγάλη ἑορτή, τὰ Χριστούγεννα.

Ἀθῆναι ***Γ. Ἀργύρογλου***

Μεταξὺ ὅλων τῶν ὀψιπλούτων ἀγενῶν, οἱ ὁποῖοι σήμερον καμαρώνουν ἐξηπλωμένοι εἰς ἁμάξας καὶ παλάτια, ἡ πτωχεία ἑνὸς εὐγενοῦς ἔχει τι τὸ εὐγενέστερον καὶ σεβαστόν. Φαίνεται ὅτι ὁ Θεὸς ἠθέλησε νὰ πτωχύνῃ τινὰς ἐκ τῶν εὐγενῶν, διὰ νὰ ἔχῃ πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ὁ βάναυσος καὶ πλεονέκτης καὶ ὑλικὸς αὐτὸς αἰὼν τὴν ἀξίαν, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν τιμὴν ὑπαρχούσας καὶ ἄνευ χρυσοῦ, μὴ πωλουμένας, μήτε ἀγοραζομένας.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Δηλοποιεῖ ὅτι

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6ῳ τῆς ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1903 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, κυρωθείσης διὰ τοῦ Νόμου ΒΩΞ' καὶ τοῦ ἀπὸ 16 Μαρτίου ἰδίου ἔτους Βασιλικοῦ Διατάγματος, τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας καὶ αἱ παρὰ πόδας περιγραφόμεναι ἐκδόσεις καὶ κατηγορίαι τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀντικατασταθεῖσαι δι' ἐκδόσεων νεωτέρων τύπων, ἀποσύρονται τῆς κυκλοφορίας.

Οἱ κάτοχοι τραπεζικῶν γραμματίων τῶν ἀποσυρομένων ἐκδόσεων παρακαλοῦνται, ὅπως προσαγάγωσι ταῦτα ἐντὸς ἔτους ἀπὸ σήμερον εἰς τὰ Ταμεῖα τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρὸς ἀνταλλαγήν.

Μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐτησίας ταύτης προθεσμίας, ἐξακολουθήσουσι πάντοτε νὰ ὦσιν ὑποχρεωτικῶς δεκτὰ τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῶν ὡς ἄνω ἀποσυρομένων κατηγοριῶν *μόνον* εἰς τὰ Ταμεῖα τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς πληρωμὰς καὶ πρὸς ἀνταλλαγήν.

Τὰ ἀποσυρόμενα τῆς κυκλοφορίας τραπεζικὰ γραμμάτιά εἰσι τὰ ἑπόμενα:

Α'. Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας πάσης ἐκδόσεως καὶ κατηγορίας.

Β'. Τὰ τῆς Ζ' ἐκδόσεως τῶν δραχμῶν νέων 25.

Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς ἐκδόσεως ταύτης διακρίνονται εὐχερῶς ἐκ τῆς πρὸς τὰ ἀριστερὰ εἰκόνος τῆς Ἀθηνᾶς, ἐκ τῆς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς προσόψεως ἐν ἐλλειψοειδεῖ πλαισίῳ εἰκόνος ἐκ προτομῆς τοῦ πρώτου Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης Γεωργίου Σταύρου καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς ὀπισθίας ὄψεως εἰκόνος τῆς προτομῆς τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Πραξιτέλους.

Γ'. Τὰ τῆς Α' ἐκδόσεως τῶν δραχ. νέων 5.

Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς ἐκδόσεως καὶ κατηγορίας ταύτης διακρίνονται εὐχερῶς ἐκ τῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς προσόψεως ἐν κυκλικῷ πλαισίῳ εἰκόνος τοῦ πρώτου Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης Γεωργίου Σταύρου, ἐν ᾧ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐκδόσει, τῇ καὶ τελευταίᾳ τῶν γραμματίων τούτων, ὑπάρχει αὕτη πρὸς τὰ ἀριστερά.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰανουαρίου 1908

Ὁ Διοικητὴς
Σ. Στρέϊτ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΜΥΡΣΙΝΗ

29

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ. — *Ἐκδικῶν τὸν φόνον τοῦ πατρός του Κρεύγα ὁ ὡραῖος ἀθλητὴς Κρατῖνος μετέβη εἰς τὴν Ὀλυμπίαν διὰ νὰ παλαίσῃ μὲ τὸν υἱὸν τοῦ φονέως Δαμοξένου, τὸν νεαρὸν Συρακούσιον Κλέωνα. Οἱ Πανέλληνες περιμένουν ἐναγωνίως τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀγῶνος τούτου, διότι ὁ Κρατῖνος, πλὴν τοῦ μεγάλου του καθήκοντος πρὸς τὴν μνήμην τοῦ θανόντος πατρός του, περιεπλάκη εἰς ἔρωτα ἀθεράπευτον πρὸς τὴν Αὐγήν, τὴν μελανόφθαλμον θυγατέρα τοῦ φονέως Δαμοξένου, καὶ ἀδελφὴν τοῦ Κλέωνος, τὴν ὁποίαν εἶχε γνωρίσει ὑπὸ τὸ ὄνομα Μυρσίνη. Τὴν παραμονὴν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀγώνων ὁ Κρατῖνος μὲ τὸν φίλον του Ἱππόλυτον, εὑρισκόμενοι εἰς ἕνα λόφον παρὰ τὴν Ἤλιδα, ἀκούουν τὴν ἀφήγησιν γηραιοῦ βοσκοῦ ὁ ὁποῖος ἰσχυρίζεται ὅτι ἤκουσε τὴν Λυκίσκαν, τὴν μητέρα τῆς Αὐγῆς, σχεδιάζουσαν πῶς νὰ ἀπατήσῃ τὸν Κρατῖνον ὅτι ἀγαπᾶται ὑπὸ τῆς θυγατρός της, διὰ νὰ τοῦ ἀποσπάσῃ τὴν νίκην ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ της Κλέωνος.*

(Ἡ συνέχεια)

Οἱ δύο φίλοι ἀντήλλαξαν ταχὺ βλέμμα καὶ ἀνέγνωσαν ἕκαστος τὴν ἔκπληξιν εἰς τὴν μορφὴν τοῦ ἄλλου.

—Ἡ Συρακουσία ὡμίλει μὲ τοιοῦτον πόνον, ὥστε ἤρχισα νὰ τὴν συμπαθῶ. Ἐνῶ δὲ εἶμαι μὲ τὸ μέρος τοῦ Κρατίνου, δηλαδὴ μὲ τὸ μέρος τοῦ δικαίου, θὰ ἐκινδύνευα νὰ μεταπεισθῶ, ἐφ' ὅσον τὴν ἤκουα, ἂν δὲν ἐνόουν μετ' ὀλίγον τὴν πονηρίαν καὶ τὸ σχέδιόν της.

Οἱ δύο νέοι συνεκράτουν ἐξ ἀγωνίας καὶ αὐτὴν τὴν ἀναπνοήν των.

—Μὲ θαυμασίαν τέχνην προσεπάθει νὰ πείσῃ τὸν Ἀντίνοον, ὅτι ἡ κόρη της δὲν ἀγαπᾷ πλέον τὸν Κρατῖνον καὶ τοῦ ἀνέθετε νὰ σπεύσῃ εἰς τὸν ἀτυχῆ αὐτὸν καὶ νὰ τοῦ τὸ ἀναγγείλῃ. Ὁ νέος διεμαρτύρετο. Δὲν ἤθελε νὰ τὸ πιστεύσῃ, διότι, ὡς ἔλεγεν, ἐγνώριζε καλὰ τὴν Αὐγήν. Ἀλλ' ἡ Λυκίσκα, ὄχι μόνον ἐπέμενεν, ἀλλὰ τοῦ ἐζήτει καὶ κἄτι περισσότερον... νὰ ψευσθῇ.

—Δηλαδή;

—Τὸν ἐβίαζε νὰ μεταβιβάσῃ πρὸς τὸν Κρατῖνον τὰς πληροφορίας αὐτὰς (αἱ ὁποῖαι ἦσαν βεβαίως ψευδεῖς), ὄχι ἐκ μέρους του, ἀλλ' ἐκ μέρους τῆς κόρης. Ἐκεῖνος ἠρνεῖτο, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ὑπέκυψε, διότι ἡ Λυκίσκα τοῦ τὸ ἔθηκεν ὡς ζήτημα σωτηρίας διὰ τὴν Αὐγήν. «Ἂν τὴν ἀγαπᾷς, εἶπε, καὶ θέλῃς νὰ τὴν σώσῃς, πρέπει νὰ τὸ κάμῃς». Οἱ δύο ἄνθρωποι ἔφυγαν, ἀφοῦ, μετὰ μακρὰν συζήτησιν, ἔμειναν σύμφωνοι. Προσεπάθησα κατόπιν μόνος μου νὰ ἐννοήσω τί ἐκρύπτετο εἰς τὸ βάθος τῶν λόγων ἐκείνων καὶ δὲν ἐβράδυνα νὰ εὕρω.

—Τί;

—Ὅτι ἡ Λυκίσκα εἶχεν ἐξυφάνει ὁλόκληρον σχέδιον ἐναντίον τοῦ Κρατίνου, διὰ νὰ τὸν ἀποσπάσῃ τοῦ Σταδίου.

—Καὶ εἰς τὸ σχέδιον αὐτὸ ἔχει καὶ τὴν κόρην της συνεργόν;

—Δὲν γνωρίζω.

—Τώρα τί πιστεύεις, γέρον, ἡ Λυκίσκα θὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ σχέδιόν της; Θὰ κατορθώσῃ ὅ,τι προσπαθεῖ;

—Ἂν ἔβλεπα τὸν Κρατῖνον, ἠδυνάμην νὰ σοῦ ἀπαντήσω.

Ὁ νεανίας δὲν ἔκρινε σκόπιμον ν' ἀποκαλυφθῇ εἰς τὸν γέροντα. Ἄλλως τε, εἶχεν ἤδη μάθει ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐχρειάζετο.

Ὅτι ὁ Ἀντίνοος δὲν τοῦ εἶπε τὴν ἀλήθειαν καὶ ὅτι συνεπῶς ἡ Αὐγὴ ἦτο πάντοτε ἀθῶα.

Τί τὸν ἐνδιέφεραν ὅλα τὰ ἄλλα, ἐφ' ὅσον ἐκείνη τὸν ἠγάπα;

Ἀφῆκε τὸν Ἱππόλυτον νὰ τελειώσῃ τὴν συνομιλίαν μὲ τὸν γέροντα καὶ ἐπειδὴ εἶχε νυκτώσει, τὸν ἀπεχαιρέτισαν.

*

Μετ' ὀλίγον ὁ Κρατῖνος εὑρίσκετο μόνος εἰς τὸν θάλαμόν του.

Ἀπόλυτος σιγὴ ἐβασίλευε παντοῦ.

Ἀνεπαύοντο ὅλοι διὰ νὰ ἐξυπνήσουν ἐνωρίς. ἅμα τῇ ἀνατολῇ, ὁπότε θὰ ἤρχιζαν οἱ ἀγῶνες.

Ἐν μέσῳ τῆς βαθείας σιγῆς, ὁ Κρατῖνος δὲν ἤκουεν εἰμὴ τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας του.

Ἀλέκτορες βιαστικοὶ ἤρχισαν νὰ ταράσσουν τὴν κοιλάδα μὲ τὰ λαλήματά των ἀπὸ βαθείας αὐγῆς.

Ἀλλ' οἱ ξένοι τῆς Ὀλυμπίας δὲν ἐπερίμεναν τὸ ἐγερτήριον τοῦτο διὰ νὰ ἀφυπνισθοῦν.

Πολὺ ἐνωρὶς καὶ ἐν ᾧ τὸ σκότος ἐκάλυπτεν ἀκόμη τὸν ἱερὸν χῶρον, ἤρχισεν ἡ ἑτοιμασία των διὰ τὸ Στάδιον.

Ἡ ἡμέρα τῶν ἀγώνων εἶχε φθάσει καὶ ὤφειλεν ἕκαστος νὰ σπεύσῃ πρὸς εὕρεσιν θέσεως.

Τὸ Στάδιον ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ 40 χιλιάδας θεατῶν, οἱ ξένοι ὅμως κατ' ἐκείνην τὴν Ὀλυμπιάδα ἦσαν περισσότεροι.

Μακάριος λοιπὸν ὁ ταχὺς καὶ ἔτι μακαριώτερος ὅστις ἐπρόφθανε νὰ εὕρῃ θέσιν ὑπὸ τὴν σκιάν.

Θέσεις σκιαζόμεναι δὲν ὑπῆρχαν εἰς τὸ Στάδιον, ὑπῆρχεν ὅμως ἡ πλευρά, ἣν ὁποίαν δὲν προσέβαλλεν ὁ ἥλιος ἀμέσως, καὶ ἡ πλευρὰ αὕτη ἦτο τὸ μῆλον τῆς ἔριδος διὰ τοὺς θεατάς.

Οἱ ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι μέρους καθήμενοι εἶχαν μὲν τὸν ἥλιον κατὰ πρόσωπον, μέχρι μεσημβρίας, εἶχαν ὅμως καὶ τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὸ ἀπόγευμα θὰ ἐσώζοντο ἐνωρίτερον ἀπὸ τὰς ἀκτῖνάς του, αἱ ὁποῖαι ἦσαν καυστικαί, ἕνεκα τῆς ἐποχῆς.

Ἐνίοτε κατήντα ἀληθὲς μαρτύριον ἡ θέα ἐν τῷ Σταδίῳ, ἐπειδὴ οἱ θεαταί, κατὰ νόμον ἱερὸν (ὅπως μὴ ἐμποδίζουν τοὺς ὄπισθεν αὐτῶν καθημένους), δὲν εἶχαν δικαίωμα νὰ φέρουν κάλυμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἀλλὰ μόνον τὸν στέφανον, ὅστις ἐσυμβόλιζε τὴν ἑορτήν.

Ἐδέχοντο λοιπὸν τὴν πυρὰν τοῦ ἡλίου ἀσκεπεῖς καὶ συχνάκις ὑπέφεραν ἐκ τῆς δίψης, διότι ἡ κοιλὰς ἐμαστίζετο, τὸ θέρος, ὑπὸ λειψυδρίας.

Ἂν δὲ ἀναλογισθῶμεν ὅτι ὤφειλαν νὰ παρακαθίσουν ἐν τῷ Σταδίῳ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως, μὴ ἀποφασίζοντες νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν θέσιν των, διὰ νὰ μὴ τὴν χάσουν, δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν ὁποῖος προηγεῖτο τῶν ἀγώνων ἀλλοςἀγών, μεταξὺ τῶν θεατῶν, διὰ νὰ εὕρουν θέσιν ἐνωρίτερον.

Ἕνεκα τούτου ἡ πρωΐα τῆς δευτέρας ἡμέρας τῶν ἀγώνων παρεῖχε θέαμα ἐξαιρετικὸν καὶ θαυμάσιον.

Ἐνῷ μόλις εἰς τὰ βάθη τοῦ οὐρανοῦ ὑπέφωσκον αἱ πρῶται ὠχρότητες τῆς αὐγῆς, αἱ ἓξ ὁδοί, αἱ ἄγουσαι εἰς τὴν Ὀλυμπίαν, ἦσαν κατάμεστοι πλήθους, σπεύδοντος ἐκ τῶν πλησιοχώρων μερῶν.

Ὁδοιπόροι, ἅμαξαι, ὑποζύγια, ἱππεῖς ἐπλήρουν θορύβου ὅλα τὰ πέριξ. Οἱ χρεμετισμοὶ τῶν ἵππων ἀνεμιγνύοντο μὲ ᾄσματα φαιδρῶν ἑορταστῶν, καὶ οἱ κύνες οἱ πλανώμενοι εἰς τὴν ἔξω πεδιάδα, ὑλάκτουν ἀκούοντες τὴν ἀσυνήθη συναυλίαν.

Συγχρόνως τὸν Ἀλφειὸν κατέστιζαν πλῆθος λέμβων καὶ σχεδιῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἔφθαναν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν οἱ διὰ θαλάσσης ἀφιχθέντες.

Ὅλοι οὗτοι ἤρχοντο τώρα μόνον εἰς τὴν Ὀλυμπίαν, διὰ νὰ ἴδουν τοὺς ἀγῶνας, καὶ ἦσαν πολλοί.

Ἀλλ' ἐκτὸς αὐτῶν ἦσαν αἱ χιλιάδες τῶν ξένων, οἵτινες εἶχαν φθάσει ἀπὸ ἡμερῶν καὶ κατεσκήνουν εἰς τὴν κοιλάδα.

Θὰ ἦτο δὲ αὐτόχρημα ἀστεῖον οἱ πρὸ πολλοῦ περιμένοντες νὰ μὴ εὕρουν θέσιν εἰς τὸ Στάδιον, ἀλλὰ νὰ ἴδουν αὐτὸ κατειλημμένον ὑπὸ τῶν ἀφιχθέντων τὴν τελευταίαν στιγμήν.

Ἕνεκα τούτου, ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης ἀκόμη, δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν τοὺς θεατὰς ἐξερχομένους τῶν σκηνῶν καὶ σπεύδοντας εἰς τὸ Στάδιον.

Αἱ γυναῖκες συρρέουν ἐπίσης εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην τοῦ Ἀλφειοῦ, καὶ ἀναζητοῦν ἐκεῖ θέσεις ἀναπαυτικὰς ἰδίως ὑπὸ δένδρα σκιερά, ἔνθα θὰ παραμείνουν, καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, περιμένουσαι τ' ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων.

*

Ὁ ἥλιος ἀνέτειλε.

Πρὶν εἰσέλθωμεν εἰς τὸ Στάδιον, ἂς διαβῶμεν ἐκ τῆς γυναικοβριθοῦς ὄχθης τοῦ Ἀλφειοῦ, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ μᾶς μείνῃ καιρὸς νὰ ἐπισκεφθῶμεν κατόπιν.

Γυναῖκες μόνον καὶ παρθένοι κάθηνται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ὅσαι κατώρθωσαν νὰ εὕρουν δένδρον, ἐξησφάλισαν ὑπ' αὐτὸ τὴν σκιάν. Αἱ ἄλλαι στήνουν προχείρους σκηνὰς ἐξ ὑφασμάτων, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐνδυμάτων, διὰ ν' ἀμυνθοῦν κατὰ τοῦ ἡλίου.

Ὅλαι ἔχουν ἐφοδιασθῇ μὲ τὰ τρόφιμα τῆς ἡμέρας, ἅτινα συνίστανται εἰς ἄρτον, ὕδωρ, τυρόν, γάλα, ἐνίοτε κρέας καὶ πρὸ πάντων καρπούς.

Συνομιλοῦν, θορυβοῦν, ζητοῦν θέσιν, ἁπλώνουν ὑφάσματα διὰ νὰ καθίσουν ἀνετώτερον, παίζουν μεταξύ των, εἰρωνεύωνται τοὺς καθυστεροῦντας διαβάτας καὶ διέρχονται τὰς ὥρας των φαιδρῶς, διὰ νὰ λησμονοῦν τὴν ἀγωνίαν, ἡ ὁποία κατέχει ὅλας διὰ τὰς ἐκ τοῦ Σταδίου ἀγγελίας.

Ἐν μέσῳ ὅμως τοῦ εὐθύμου τούτου θορύβου τῶν γυναικῶν ὑπάρχει μία φοβερὰ παραφωνία.

Ἡ οἰκογένεια τοῦ Δαμοξένου.

Κατὰ τὸ ἔθιμον, μετέβησαν ἐκεῖ καὶ ἡ Λυκίσκα μετὰ τῆς Αὐγῆς καὶ τῶν θεραπαινίδων των.

Πρὸς γενικὴν ὅμως ἔκπληξιν αἱ δύο Συρακούσιαι ἔχουν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ἕνα ἄνδρα.

— Ἀνὴρ εἰς τὴν ὄχθην τοῦ Ἀλφειοῦ;

Ἀκούονται πανταχόθεν ψιθυρισμοί.

— Θὰ ἦνε κατάδικος ἢ ἀπηγορευμένος.

— Ἀλλὰ διατί δὲν κρύπτεται; Ἦλθε νὰ δείξῃ τὸ στίγμά του;

Αἱ ἀπορίαι διήρκεσαν ἐπ' ὀλίγον, διότι ὁ ἄγνωστος ἀνεγνωρίσθη ταχέως καὶ ὡς ρεῦμα ἀέρος διέτρεξε τοὺς ὁμίλους τῶν λάλων γυναικῶν ὁ ψίθυρος ἑνὸς ὀνόματος:

— Εἶνε ὁ Δαμόξενος.

—.... Ὁ Συρακούσιος.

— Ὁ φονεὺς τοῦ Κρεύγα.

Πολλαὶ ἠγέρθησαν διὰ νὰ τὸν ἴδουν καλλίτερα.

Ἐκεῖνος τὸ ἐνόησε καὶ προσεπάθει νὰ κρύψῃ τὸ πρόσωπόν του ὄπισθεν τῆς κόρης του.

Καὶ αὐτὸ ἡ μοῖρα τὸ ἠθέλησε.

Νὰ κάθηται ὁ Δαμόξενος μεταξὺ τῶν γυναικῶν.

Ποῦ νὰ ὑπάγῃ; Ποῦ νὰ κρυβῇ; Ποῦ νὰ ἀφήσῃ σύζυγον καὶ θυγατέρα; Πῶς νὰ στερηθῇ τῆς παρηγορίας των, κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας τοῦ πόνου; Ποῦ νὰ εὕρῃ θέσιν πλησιεστέραν πρὸς τὸ Στάδιον, διὰ νὰ μανθάνῃ ἐνωρίτερα τ' ἀποτελέσματα; Ποῦ ἀλλοῦ νὰ σταθῇ διὰ ν' ἀκούσῃ τοῦ υἱοῦ του τήν...;

Μεταξὺ τῶν γυναικῶν.

Ἡ Αὐγὴ τὸν προφυλάσσει μὲ τὸ εὔγραμμον σῶμά της ἀπὸ τὰ ἄπληστα βλέμματα, τὰ ὁποῖα πίπτουν ἐπ' αὐτῆς.

— Αὐτὴ εἶνε ἡ κόρη τοῦ Συρακουσίου;...

— Εἶνε ὡραία ὡς ὁ οἶνος τῆς πατρίδος της.

— Μὰ τοὺς ὀφθαλμούς μου, εἶνε ὡραιότεροι οἱ ἰδικοί της.

Παίζουσαι τὴν ἐπαινοῦν καὶ λέγουν τὴν ἀλήθειαν, διότι δὲν εἶνε ἄνδρες παρόντες.

— Αὐτὴν ἀγαπᾷ ὁ Κρατῖνος;

— Τὸ γνωρίζεις καὶ αὐτό;

— Μόνον οἱ κωφοὶ δὲν τὸ ἤκουσαν ἀκόμη.

— Ὦ Θεοί!... πῶς θὰ λυθῇ αὐτὸ τὸ δρᾶμα;

*

Τοῦ ποταμοῦ ὁ ρόχθος συνοδεύει τὰ τερετίσματα
Αἱ γυναῖκες φλυαροῦν καὶ περιμένουν.
γλυκυτάτων στομάτων.

Τί θέαμα μαγευτικὸν ἀπολαμβάνει ὁ διαρρέων Ἀλφειός!

Οἱ διαβαίνοντες ξένοι στρέφουν τὸ βλέμμα πρὸς τὴν βομβοῦσαν ὄχθην καὶ βλέπουν τὸ νέφος ἐκεῖνο τῶν ἁβρῶν Ἑλληνίδων, αἱ ὁποῖαι μὲ τοὺς λευκοὺς βραχίονας καὶ τοὺς γυμνοὺς τραχήλους, φαίνονται ὡς νύμφαι κατελθοῦσαι τοῦ Κρονίου ὄρους ἢ ὡς νηρηΐδες ἀναδυθεῖσαι ἐκ τοῦ ποταμοῦ.

Τί κρῖμα εἰς τὸ λευκὸν ἐκεῖνο σύννεφον νὰ ὑπάρχῃ καὶ τὸ μελανὸν σημεῖον, τὸ ὁποῖον ἐγκυμονεῖ πιθανῶς τὸν κεραυνόν!

*

Ἀλλ' ἂς σπεύσωμεν εἰς τὸ Στάδιον. Ὁ ἥλιος ἀνέτειλε καὶ δὲν θὰ εὕρωμεν θέσιν.

Οἱ θεαταὶ φοροῦν ἑορτάσιμα ἐνδύματα καὶ στεφάνους περὶ τὴν ἀσκεπῆ κεφαλήν, συμπυκνοῦνται δὲ κατὰ χιλιάδας εἰς τὰς τέσσαρας πλευρὰς τοῦ Σταδίου, τὸ ὁποῖον εἶνε ἐπίμηκες τετράγωνον καὶ ἔχει πέριξ αὐτοῦ τέσσαρα ὑψώματα.

Ἐκ τούτων μόνον τὸ πρὸς βορρᾶν εἶνε λόφος φυσικός.

Τὰ ἄλλα τρία ἔχουν γίνει δι' ἐπιχωματώσεως καὶ ὑψοῦνται ἐπικλινῶς, εἰς σχῆμα ἀμφιθεάτρου.

Καθίσματα δὲν ὑπῆρχαν ὅπως εἰς τὸ Στάδιον τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ θεαταὶ ἐκάθηντο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ ἐπὶ θέσεων, τὰς ὁποίας προχείρως κατεσκεύαζαν.

Ἀλλὰ δὲν ἐκάθηντο διαρκῶς.

Τὰ διάφορα θεάματα τῆς κονίστρας ἢ τὸ ἀμέσως ἀναπτυσσόμενον ἐνδιαφέρον ἐκ τῶν ἀγωνισμάτων τοὺς ἠνάγκαζαν νὰ ἐγείρωνται συχνὰ καὶ νὰ παρακολουθοῦν ὄρθιοι τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀγῶνος.

Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν εἰσερχόμεθα, τὸ

Στάδιον παρέχει μεγαλοπρεπὲς καὶ ὑπέροχον θέαμα.

Ποικιλία χρωμάτων καλύπτει τὰς κλιτύας τῶν λόφων ἐκ τῶν ἐνδυμασιῶν, τὰς ὁποίας φέρουν οἱ θεαταί.

Συζητοῦν ὅλοι καθ' ὁμίλους, ἐπαινοῦν ἕκαστος τοὺς ἀγωνιστὰς τῆς πατρίδος του, προκρίνουν, ἐξ ὑπολογισμοῦ, τ' ἀποτελέσματα, περιπαίζουν τοὺς ἀντιφρονοῦντας, πεισμώνονται, φωνάζουν, γελοῦν καὶ προκαλοῦν ἕνα ὑπέρμετρον θόρυβον, ὁ ὁποῖος μεταβάλλει τοὺς τέσσαρας λόφους εἰς ἔνσαρκα τεράστια ὄντα, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐκπέμπεται φωνὴ ἀντηχοῦσα καθ' ὅλην τὴν κοιλάδα.

Ἐν μέσῳ δὲ τῆς βοῆς ταύτης δὲν δυσκολεύεται κανεὶς ν' ἀκούσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κρατίνου, ὅπερ δεσπόζει ὅλων τῶν ἄλλων συζητήσεων.

Ἀλλ' αἴφνης ὁ θόρυβος κοπάζει καὶ τὰ βλέμματα ὅλων προσηλοῦνται εἰς τὴν εἴσοδον.

Εἰσέρχονται οἱ «θεωροὶ» τῶν πόλεων, βαρυτίμους περιβεβλημένοι στολάς, καὶ προχωροῦν εἰς τὰς θέσεις των.

Κατόπιν οἱ παλαιοὶ Ὀλυμπιονῖκαι, ὅσοι δὲν πρόκειται νὰ ἀγωνισθοῦν τώρα, καὶ μετ' αὐτούς, ἐνῷ ἤδη τὸ πολυθόρυβον Στάδιον σιγᾷ, εἰσέρχονται διὰ τῆς «Κρυπτῆς» λεγομένης εἰσόδου οἱ Ἑλλανοδῖκαι, περιβεβλημένοι βασιλικὴν πορφύραν καὶ ἐστεμμένοι.

Προχωροῦν εἰς τὰς «καθέδρας των», ἐνῷ συγχρόνως ἡ ἱέρεια τῆς Δήμητρος Χαμύνης καταλαμβάνει ἀπέναντι αὐτῶν τὸν λευκόν της θρόνον.

Ἡ βοὴ ἀναγεννᾶται βαθμηδὸν καὶ ὀγκοῦται ταχέως, διότι ἀπὸ τῆς Κρύπτης ἐξέρχονται ἤδη γυμνοὶ καὶ ἠλειμμένοι δι' ἐλαίου οἱ πρῶτοι ἀγωνισταί.

Κραυγαὶ ἐνθαρρύνσεως τοὺς ὑποδέχονται, ἡ ζωὴ ἀναμεστοῦται εἰς τὸ Στάδιον καὶ παλμοὶ ἀγωνίας ἀρχίζουν.

Οἱ εἰσελθόντες εἶνε παῖδες δρομεῖς, διότι οἱ ἀγῶνες θ' ἀρχίσουν ἐκ τῶν παίδων καὶ θὰ καταλήξουν εἰς τοὺς ἄνδρας.

Ἠδύνατο κανεὶς νὰ ὑποθέσῃ ὅτι, ἐπειδὴ ἦσαν δρομεῖς, δὲν ἠδύναντο ἴσως νὰ καυχηθοῦν δι' εὐγραμμίαν σώματος· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἄσκησις τοῦ δρόμου ἐγίνετο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς ἄλλας ἀσκήσεις, οἱ ἐμφανισθέντες εἰς τὴν κονίστραν παῖδες ἐπέδειξαν σώματα «καλά», ὅπως ἠρκοῦντο νὰ ὀνομάζουν οἱ πρόγονοί μας τὰ τέλεια σχεδὸν σώματα.

Ἐστάθησαν παρὰ τὴν ἄφεσιν, ἔνθα ὁ τεταγμένος ἄρχων ὑπέμνησε πρὸς αὐτοὺς τὸν ἐναγώνιον νόμον καὶ τὰς συνεπείας τῆς παραβάσεώς του.

Οἱ μικροὶ ἐδείκνυαν διὰ τῆς φυσιογνωμίας των ὅτι τὰς γνωρίζουν καὶ ἔσφιγγαν τοὺς μικροὺς γρόνθους των ἐξ ἀνυπομονησίας διὰ ν' ἀρχίσῃ ὁ ἀγών.

Ἡ ὁμὰς ἐκείνη τῶν λευκῶν καὶ καλλιγράμμων σωμάτων, περιμένουσα τὸ πρόσταγμα, ἔχυσε κάποιο φῶς εἰς τὸ Στάδιον

Ἀπὸ τὰς ξανθὰς ἢ μελαγχρόους κόμας των, ἀπὸ τοὺς ἀθώους καὶ διεσταλμένους ὀφθαλμούς των, ἀπὸ τὴν σάρκα τὴν ἁβρὰν ἀκόμη καὶ ὑπορροδίζουσαν ἐπήγαζε κάποιος σπινθηρισμός, ὁ ὁποῖος ηὔγαζε τὴν ψυχὴν τοῦ θεατοῦ.

Ἡ μαρμαρυγὴ αὐτὴ ἦτο ἡ συγκίνησις, ἡ ἐλπίς, τὸ ὄνειρον.

Ἐνώπιον τῶν Πανελλήνων παρουσιάζετο ἡ γενεὰ τοῦ μέλλοντος, ἡ ὁποία κατὰ τὸ τραχὺ ᾆσμα τῶν Σπαρτιατῶν ὑπέσχετο νὰ γίνῃ πολὺ καλλιτέρα τῆς προηγουμένης.

Μεταξὺ τῶν θεατῶν ὑπῆρχαν οἱ γονεῖς, οἱ ἀδελφοί, οἱ συγγενεῖς, οἱ ἐμπαθεῖς φίλοι καὶ οἱ συμπατριῶται ἑκάστου ἀγωνιστοῦ.

Διὰ τοῦτο ἡ παιδικὴ ὁμὰς τῶν δρομέων ἐσκόρπισε τριγύρω τὸν φρικιασμὸν τῆς συγκινήσεως, τὴν θωπείαν τῆς ἐλπίδος καὶ τοῦ ὀνείρου τὴν ἔκστασιν.

Προσπαθεῖ ἕκαστος νὰ συναντήσῃ τὸ βλέμμα τοῦ «ἰδικοῦ του» καὶ νὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ. Φωνάζει τὸ ὄνομά του καὶ τοῦ λέγει, χωρὶς νὰ προσέχῃ ὅτι τὸν ἀκούουν οἱ ἄλλοι:

— Ἡ πατρὶς περιμένει.

— Τὰ τείχη κρημνίζονται διὰ σέ.

— Ἐνθυμοῦ τὸν Πίνδαρον.

*

Οἱ ἀγωνισταὶ διαιροῦνται εἰς τετράδας, συμφώνως πρὸς τὴν κλήρωσιν.

Οἱ ἀλύται καὶ οἱ ῥαβδοῦχοι λαμβάνουν τὰς θέσεις των, ἕτοιμοι νὰ συλλάβουν τὸν παρανομοῦντα.

Οἱ παλμοὶ τῶν θεατῶν αὐξάνουν.

Ὁ θόρυβος τοῦ Σταδίου ἐπιτείνεται.

— Μεγάλε Ζεῦ, ἀκούεται ἀπὸ ἑνὸς σημείου, δέκα βόας σοῦ ὑπόσχομαι διὰ τὸν μικρὸν Λαέρτην μου.

Ἄλλοι ὑπόσχονται μεγαλειτέρας θυσίας, ὅλοι φωνάζουν, χειρονομοῦν, ἐνθαρρύνουν καὶ ἐπικαλοῦνται τοὺς Θεούς.

Ἀλλ' ἰδοὺ ὁ ἀλυτάρχης δίδει τὸ σύνθημα καὶ σάλπισμα διάτορον ἐπιβάλλει ἀμέσως τὴν σιγήν.

Ἐν μέσῳ αὐτῆς ἀκούεται ὁ κῆρυξ φωνάζων εἰς ἐπήκοον ὅλων:

— Ἄρχεται ὁ ἀγών, τῶν καλλίστων ἄθλων ταμίας....

Δεύτερον σάλπισμα ἠχεῖ.

Ὁ κῆρυξ διαλαλεῖ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν πατρίδα τῶν τεσσάρων πρώτων δρομέων, οἱ ὁποῖοι, σφίγγοντες τὰς χεῖρας καὶ συνέχοντες τὴν ἀναπνοήν, περιμένουν.

Μὲ τὸ τρίτον σάλπισμα, τὸ σχοινίον τῆς ἀφέσεως (ἡ ὕσπληγξ) πίπτει καὶ οἱ δρομεῖς ῥίπτονται εἰς τὸν ἀγῶνα.

Αἱ σάλπιγγες ἠχοῦν, οἱ θεαταὶ κραυγάζουν ὄρθιοι, καὶ οἱ μικροὶ δρομεῖς πετοῦν ἐπὶ τοῦ στοίβου.

Θὰ διατρέξουν τὸ ἥμισυ τοῦ Σταδίου, καὶ ἐπειδὴ τὸ μῆκος διὰ τοὺς ἄνδρας εἶνε 192 μέτρα, διὰ τοὺς παῖδας ἔχει ὁρισθῇ τὸ ἥμισυ μόνον, ἤτοι 96 μέτρα.

Τὸ πρῶτον τοῦτο ἀγώνισμα ὀνομάζεται «στάδιον» ἢ «δρόμος» καὶ εἶνε ἀγώνισμα ταχύτητος.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε ταχύτης αὐτή, εἶνε ἀστραπή.

Ἕως ὅτου εἴπωμεν τὰς λέξεις αὐτὰς καὶ πρὶν ἀκόμη οἱ ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν λόφων ἱστάμενοι θεαταὶ ἀντιληφθοῦν τοὺς δρομεῖς ἐκκινοῦντας, τοὺς βλέπουν εἰς τὸ τέρμα.

Τὸ ῥῖγος τῆς συγκινήσεως διαρκεῖ ὀλίγας μόνον στιγμάς, ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο εἶνε ἰσχυρὸν καὶ συγκλονίζει τοὺς θεατάς.

Τῆς πρώτης τετράδος ὁ νικητὴς ἀνευφημεῖται ἐπιστρέφων εἰς τὴν κρύπτην.

Ἔχει τὸ μέτωπον ὑψηλά, καὶ ἡ μορφή του ἀκτινοβολεῖ ἀπὸ μειδίαμα εὐτυχίας.

Προσέξατε ὅμως καλλίτερα τὸ πρόσωπόν του καὶ θὰ ἴδετε εἰς τὸ βάθος τῶν ὀφθαλμῶν του κρυμμένην τὴν ἀμφιβολίαν καὶ τὸν δισταγμόν.

Ἡ χαρά του εἶνε ἐλλιπής, διότι ἡ νίκη δὲν τὸν ἐθώπευσεν ἀκόμη. Θὰ συναγωνισθῇ ἐκ δευτέρου μὲ τοὺς νικητὰς τῶν ἄλλων τετράδων.

Ἐν τούτοις οἱ συμπατριῶταί του ῥοφοῦν ἀκορέστως τὰς ὀλίγας σταγόνας τῆς προσκαίρου ταύτης χαρᾶς.

Διατί τάχα νὰ μὴ νικήσῃ καὶ τοὺς ἄλλους;

Καὶ ἐνῷ τὸ δάσος τοῦ Κρονίου ἀντηχεῖ ἐκ τῶν ἐπευφημιῶν, ἀκούονται ἄλλοι θεαταὶ παραπονούμενοι διὰ τὴν ἧτταν τῶν ἰδικῶν των.

Οἱ ἡττημένοι ἀποχωροῦν ἐπίσης μὲ τὴν κεφαλὴν ἐσκυμμένην. Σπεύδουν ν' ἀποφύγουν τὰ βλέμματα τῶν θεατῶν. Τὸ σῶμά των δὲν ἔχει πλέον τὴν πρώτην χάριν, αἱ κινήσεις των εἶνε ὀλιγώτερον ἁρμονικαί, καὶ ἂν θεατὴς κακὸς τοὺς προσέξῃ, δὲν θὰ τοὺς εὕρῃ πλέον ὡραίους.

Δὲν ἔχασαν μόνον τὴν νίκην ἔχασαν καὶ τὴν ἐλπίδα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1908

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	30 Νοεμβρίου 1908		31 Ὀκτωβρίου 1908	
Ταμεῖον εἰς μεταλλικὸν . . . Δρ.	3,127,264	88	3,422,701	34
» τραπεζικὰ γραμμάτια Ἰονικῆς Τραπέζης . . . »	432 345	—	546,735	—
» κερματικὰ γραμμάτια δίδραχμα καὶ μονόδραχμα . »	1,410,640	—	1,314,659	—
Ἐξωτερικοὶ λογ]σμοὶ: Ἀντίτιμον μεταλλικοῦ Τραπέζης εἰς τὸ ἐξωτερικ. »	39,016,035	86	41,438,119	51
Προϊὸν ἐκδοθέντος Ἐθνικοῦ δανείου εἰς χρυσὸν Ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων 4 % τοῦ 1902 . . . »	1,186,602	83	2,026,997	83
Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρ. ἐπ' ἀναγκ. κυκλ. τρ. γραμματίων »	61,778,575	42	62,778,575	42
» » » » » διδράχμων καὶ μονοδράχμων . . . »	10,500,000	—	10,500,000	—
Ὁμολογίαι Ἐθν. δανείων: Εἰς χρυσὸν . . . . Δρ. 24,709,175 — » τραπ. γραμ. » 33.592,952 85 »	58,302,127	85	58,350,078	10
Ἔντοκα γραμμάτια Ἑλλην. Δημοσίου εἰς τραπ. γραμμάτια . . . . »	5,809,904	77	5,822,904	77
Προεξοφλήσεις . . . »	23,039,671	61	24,313,845	04
Καθυστερήσεις προεξοφλήσεων . . . »	3,108,044	16	3,190,757	46
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ]σμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων . . .	18,817,805	82	18,826,578	34
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων . . . »	10,353,278	06	7,498,272	64
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ . . . »	69,469,835	11	70,046,060	94
Δάνεια εἰς δήμους, λιμένας καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα . . . »	44,317,637	13	44,209,664	43
Χορηγήσεις εἰς γεωργοκτηματίας . . . »	11,854,650	58	12,306,518	02
Καθυστερήσεις χορηγήσεων εἰς γεωργοκτηματίας . . . »	5,375,042	21	5.588,646	56
Μετοχαὶ εἰς ἐγχωρίους ἑταιρείας . . . »	4,810,448	20	4,807,918	20
Συμμετοχὴ εἰς Τράπεζαν Κρήτης . . . »	1,250,000	—	1,250,000	—
Ὁμολογίαι λαχειοφ. δανείου Τραπ. 2 1/2 % εἰς τραπεζ. γραμ. »	775,957	50	786,498	—
Καταστήματα Τραπέζης καὶ κτήματα ἐξ ἀναγκ. ἐκποιήσεων . »	8,922,246	53	8,841,021	28
Ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς . . . »	3,174,544	37	3,094,080	51
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τρ. γραμμ.) »	1,608,121	04	1,571,037	97
Διάφοροι λογαριασμοὶ . . . »	2,463,664	76	2,540,026	52
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . »	1,094,586	22	387,852	46
Λογαριασμὸς ἐξαγορᾶς συμμετοχῆς Κυβ. εἰς κέρδη ἐκ τρ. γραμ. »	1,218.560	—	1,218,560	—
Ἐξαγορὰ προνομίου Προν. Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας . . . »	720,000	—	720,000	—
Προμήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου εἰς τραπ. γραμμάτια. »	150,000	—	150,000	—
Διάφορα . . . »	861,848	66	696,507	04
Δρ.	394,949,438	57	398,244,646	38

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	30 Νοεμβρίου 1908		31 Ὀκτωβρίου 1908	
Μετοχικὸν κεφάλαιον . . . Δρ.	20,000,000	—	20,000,000	—
Ἀποθεματικὰ κεφάλαια . . . »	13,500,000	—	13,500,000	—
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ . . . I. διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως . . . Δρ. 61,778,575.42 II. » » » Τραπέζης . . . » 54,830,181.31 »	116,608,756	73	119,578,492	90
Κερματικὰ γραμμάτια δίδραχμα καὶ μονόδραχμα . . . »	10,500,000	—	10,500,000	—
Καταθέσεις ἄνευ τόκου εἰς μεταλλικὸν . . . »	5,340,623	58	4,840,501	06
Καταθέσεις ἄνευ τόκου . . . »	12,459,898	50	12,264,081	14
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι . . .	1,258,886	67	1,173,945	52
Μερίσματα πληρωτέα . . . »	224,450	—	240,860	—
Διεθνὴς Οἰκ. Ἐπιτροπεία (λ]σμὸς καταθέσεων ἐκ δημοσίων ὑπεγ. προσόδων: Εἰς χρυσὸν . . . Δρ. 852,603.63 » τραπ. γραμμάτια . . . » 3,393,101.24 »	4,245,704	87	3,874,934	33
Ὑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσὸν . . . »	537,649	40	548 ,206	01
Ὑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια . . . »	255,766	05	285,704	20
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσὸν . . . »	109,308	50	195,627	12
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια . . . »	19,791	43	19,791	43
Ἔντοκος κατάθεσις Δημ. εἰς χρυσ. διὰ τὴν κατασκ. τοῦ Σιδ. Π.Δ.Σ. »	1,186,602	83	2,026,997	83
» » » » τρ. γρ)τια « » » « »	14,718	21	9,448	21
Καταθέσεις ἔντοκοι . . . »	126,103,920	64	125,350,685	38
Λαχειοφόρον δάνειον Τραπέζης 3 % εἰς χρυσὸν . . . »	41,871,390	—	41,871,390	—
» » » 2 1/2 % εἰς τραπ. γραμμάτια »	20,472,800	—	20,472,800	—
Ὑπηρεσία λαχειοφόρου δανείου Τραπέζης 3 % εἰς χρυσὸν . . . »	1,175,372	—	1,218,588	—
» » » 2 1/2 % εἰς τρ. γρ. »	157,120	—	162,977	50
Καταθέσεις ταμιευτηρίου . . . »	11,789,005	—	11,546,813	45
Διάφορα . . . »	7,117,644	16	8,562,802	30
Δρ.	394,949,438	57	398,244,646	38

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1908

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΞΗΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ

ΕΝΑ ΔΑΚΡΥ

Μὲ ὁλόχαρες χορδὲς νὰ σὲ ὑμνήσῃ
Δὲν ἔχει πειὰ τὴ δύναμι ἡ καρδιά μου,
Κἄποια βαρειὰ πνοὴ νὰ γονατίσῃ
Σ' ἐσὲ τὴ σπρώχνει, κι' ἀπὸ τὴ ματιά μου

*

Κἄποιο ἕνα δάκρυ θέλει νὰ κυλήσῃ
Νὰ σταλάξῃ στὴ φωτιά σου ἐκεῖ πέρα,
Ποῦ ἀντίκρυσες τὸ φῶς, καὶ νὰ στολίσῃ—
Μαργαριτάρι—μιὰν λευκὴν ἡμέρα.

*

Ἂν γύρω μας τὸ στῆθος πειὰ δὲν πάλλῃ
Μὲ τῆς ἀγάπης τὸ ᾆσμα ποῦ ἐγεννήθης,
Ἀπ' τοῦ Ἰεχωβᾶ τὴν ἄπειρην ἀγκάλη
Ἄκουσε Ἐσὺ στὸν κόσμο ποῦ ἐχύθης

*

Σὰν μῦρο ἀγάπης, σὰν κλωνάρι εἰρήνης,
Σὰν ὄνειρο ποῦ μιὰ στιγμὴ τὸν ἥλιο
Ἐφώτισες κ' ἐχάθης στῆς γαλήνης
Καὶ τ' οὐρανοῦ τ' ἀπέραντο βασίλειο.

*

Ἄκουσε ποιὲς λαχτάρες μὲ παιδεύουν
Στῆς Ὡρισμένες Μέρες ποῦ ἀντικρύζω
Κ' ἐνῷ Ἐσὲ τὰ στήθη μου γυρεύουν,
Πολλὲς φορὲς Ἐσὲ δὲν ξεχωρίζω.

*

Εἶνε πυκνὸ τῶν πόνων τὸ σκοτάδι
Καὶ τὰ μάτια Ἐσένα δὲν ξανοίγουν;
Ἢ τῆς ζωῆς τὸ μολυσμένο βράδυ
Τελειώνει ἐδῶ κι' ἀλλοῦ ἡ ψυχὲς δὲν σμίγουν;

*

Δὲ θέλω νὰ πιστέψω σὲ μιὰ ἀπάτη,
Γιατὶ ἀκόμη μένει χαραγμένη
Ἡ πίστη μέσ' στὸ ὁλόφλογο τὸ μάτι,
Κ' ἡ προσευχὴ ἡ τόσο ἀγαπημένη

*

Ποῦ ἀπ' τὰ χείλη ἑνὸς παιδιοῦ ἀντηχοῦσε
Καὶ ἡ καρδιά του σπάραζε γιὰ κείνους
Ποῦ ἡ σπλαχνικιὰ φωνή σου ἐλεοῦσε,
Κι' ἂν τώρα ἐμπρός σου σέρνομαι μὲ θρήνους,

*

Δέξου τὸ δάκρυ αὐτὸ τὸ μυρωμένο,
—Γιὰ σὲ δὲν ἦταν ξένοι ἐδῶ οἱ πόνοι.
Ἀπ' τὸ μαρτύριο ἐβγῆκεν ἁγιασμένο,
Μιὰ Δόξα ὑμνεῖ ποῦ δὲ νικοῦν οἱ χρόνοι.

Ἑλένη Σ. Λάμαρη

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Θαμποφεγγιὰ τῆς χαραυγῆς. Τὸ χιόνι σαβανώνει.
Σκορπᾷ ὁ βορηᾶς τὴν παγωνιὰ μέσ' στὰ στεγνὰ [σοκάκια.
Ἔτσι κι' ἐμᾶς τυλίξανε μὲ λησμονιά οἱ χρόνοι
καὶ μές' στὰ χιόνια ῥίξανε τὰ πρῶτα μονοπάτια.

*

Χτυπᾷ ἡ καμπάνα, τὸν ἀχὸ σκορπᾷ τὸ ξεροβόρι
καὶ φέρνει μ' ἀντιλάλημα στὴν νέκρα τοῦ χωριοῦ,
Φωνή, ποῦ στέλλουν τὰ παληὰ κι' οἱ περασμένοι [χρόνοι,
κἄποιο μικρὸ ξανάσυρμα στὸ σκέπασμα τοῦ νοῦ.

*

Ὕστερα κράζει ὁ ἀλέκτορας· τὰ σύννεφα σκορπίζουν.
Λυώνουν τὰ χιόνια, σὰν φανῇ ὁ ἥλιος μές' στὰ [πλάτεια.
Ἔτσι κ' οἱ πάγοι τοῦ καιροῦ, ὅπου τὸ νοῦ μας σφίγγουν,
εἰς τῆς Γιορτῆς τὸ ἀντίκρουσμα σταλάζουνε σὲ δάκρυα.

Αὐλωνάριον. *Φίλ. Παπαγεωργίου*

ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ 33μου ΛΕΞΕΙΣ

Σὲ 'κειὸ τὸ φτωχοκάλυβο,
ποῦ 'δες, Χριστέ, τὸ φῶς σου,
τὴν οἰκουμένη ἐφώτισε
ἡ θεία Σου μορφή·
ἐγνώρισες στὸν ἄνθρωπο
μὲ κειὸν τὸ Θάνατό σου,
ὅπως καὶ 'κειὸς Ἀνάστασι
στὸν οὐρανὸ θὰ βρῇ.

Ζάκυνθος. *Ἄγγελος Σαλούτσης*

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ-1908

Τώρα στὸ ψυχορράγημα, στὸ μισεμὸ τοῦ χρόνου
ἔρχουνται τὰ Χριστούγεννα, εὐλογημένη μέρα!
Δίνει ζωὴ στὸ θάνατο τοῦ γέρω δολοφόνου...
καὶ τὴν ἀλήθεια διασκορπᾷ τοῦ κόσμου πέρα ὡς πέρα.

*

Σὰν σήμερα ἐμύρωσε ἀπ' τὸ χρυσό σου στόμα,
Χριστέ, τὸ πρῶτο κλάψιμο τοῦ σπήλαιου τὸν ἀγέρα.
Δὲν εἶχες κλίνη πλούσια καὶ μεταξένιο στρῶμα,
μὰ εἶχες Παρθένα μάννα σου καὶ τὸ Θεὸ πατέρα.

*

Σὰν σήμερα γεννήθηκες, Χριστέ, στὴν Οἰκουμένη,
Ὅλοι γιορτάζουν σήμερα, μὲς στὸ χωριό, στὴν πόλι
τὴ γέννησί σου, ποῦ χαρὰ στὴν Χριστιανότη φέρνει.
Πῶς ἀγαπῶ, πῶς ἀγαπῶ τὴν ἅγια τούτη σχόλη!

*

Σοῦ ψάλλουνε τὴ γέννησι μὲ μιὰ οὐράνια ἅρπα
τὰ Χερουβείμ, κι' ὁ Χριστιανὸς στὴν ἐκκλησία μπαίνει
μὲ ψυχικὴ κατάνυξι καὶ κοινωνᾷ τὴ σάρκα
ποῦ ἔλαβε σήμερα ζωή, καὶ σὲ μεταλαβαίνει!

*

Σὲ καρτεροῦν, φιλάνθρωπε, τοῦ ποταμοῦ τὰ ῥεῖθρα
νὰ βαπτισθῇς, νὰ βαπτισθῇς 'στὴν ἅγια κολυμβήθρα·
σὲ καρτερεῖ καὶ ὁ σταυρός, χωρὶς νὰ πῇς τὸ ὄχι
πῶς θὰ δεχθῇς τὸ ῥάπισμα, πῶς θὰ δεχθῇς τὴ λόγχη.

*

Ὅμως γιὰ μᾶς θὰ τὰ δεχθῇς καὶ θὰ γιορτάσωμ' ὅλοι
μιὰ τέτοια ἄλλη ἑορτή, μιὰ τέτοια ἄλλη σχόλη.

Ἅγιος Νικόλαος Κρήτης. ***Ν. Ι. Στρατάκις***

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Κρυφή μου θλῖψι. σώπασε
Καὶ στὴ καρδιὰ κοιμήσου,
Φωτιὰ ποῦ τρῶς τὴ νειότη μου,
Καὶ λυώνω ἐγὼ μαζύ σου.

*

Σὺ, λογισμέ μου ὁλόμαυρε,
Π' ἀγρίεψες σὰν κῦμα,
Ἡμέρωσε κι' ἡσύχασε
Καὶ κλείσου μέσ' τὸ μνῆμα.

*

Σκέψου ποιὸς ἦρθε σήμερα,
Ἕνα παιδὶ ἐγεννήθη,
Τὸ φῶς σκορπίζει ὁλόγυρα
Κ' ἀγάπη μέσ' τὰ στήθη.

*

Τὸ χαιρετοῦν ὁλόχαροι
Οἱ δροσισμένοι κρῖνοι
Κ' ἕν, ἄστρο θεῖο κι' ὁλόφωτο
Γλυκὲς ματιὲς τοῦ δίνει.

Ἑρμῆς

ΒΕΝΕΤΙΑ.—Αἱ πεσιστεραὶ τοῦ Ἁγ. Μάρκου. Εἰς τὴν εἰκόνα φαίνεται ὁ ἔμπορος κ. Σταμπάδος.

ΣΤΙΧΟΙ

ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Ὅλοι γιὰ σὲ προσμένουνε,
γιὰ σὲ καρδιοχτυποῦνε
νἄρχεσαι πάντα μὲ καλό,
«χρόνια πολλὰ» νὰ 'ποῦνε.

*

Δῶρα, πεσκέσια, κομφετί,
γλυκὰ καὶ μπουαμάδες,
Πόσοι γιὰ σὲ ξωδεύονται
ἀλύπητα παράδες!

*

Ἐγ' ὅμως πόσο σὲ μισῶ!
Θὰ σὲ μισῶ παντοτεινά,
γιατί καθ' ἓν «χρόνια πολλὰ»
σκληρὰ ἀπ' τὴ ῥάχι μας περνᾷ.

*

Διαβαίνει, φεύγει, χάνεται,
καὶ τότε θὰ γυρίσῃ,
ὅταν τοῦ ξεροκεφαλιοῦ
ἡ κόμη μας ἀσπρίσῃ.

*

Τότε γελοῖοι ἄνθρωποι
ἀντὶ «χρόνια πολλὰ»
θὰ λέμε μὲ παράπονο:
«γεράματα καλά»...

*

«Χρόνια πολλὰ» λοιπὸν κι' ἐγὼ
εὔχομαι μὲ τοὺς ἄλλους—
ἴσως ἡ νέα πρωτοχρονιὰ
μᾶς κάμῃ πειὸ μεγάλους.

Καρδίτσα ***Κρόνος***

'ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ!

Ἄγριο ποτάμι ποῦ περνᾷς καὶ πίσω δὲν γυρίζεις
κι' ὅ,τι κι' ἂν βρῇς στὸ διάβα σου τὸ πνίγεις, τ' ἀφανίζεις,
ποῦ πᾶς γοργὸ καὶ χάνεσαι σ' ἀτέλειωτα σκοτάδια
κι' ἀφήνεις τὰ χαλάσματα στὸν κόσμο γιὰ σημάδια;

*

Ἄνοιξαις πᾶνε κι' ἔρχονται, καιροὶ γοργὰ διαβαίνουν
καὶ Παρθενῶνες δοξαστοὶ συντρίμμια ἀπομένουν!
Κόσμοι, βασίλεια πνίγονται στ' ἄγρια ῥεύματά σου
κι' αἰῶνες ἀφανίζονται, Χρόνε, στὸ πέρασμά σου

*

Μᾶς ἦρθες πάλι τὸν παληὸ σκοπὸ νὰ τραγουδήσῃς
καὶ τὰ κατάμαυρα μαλλιὰ σὰν τὴ χιονιὰ ν' ἀσπρίσῃς!
Μᾶς ἦρθες πάλι χαλασμοὺς καινούργιους γιὰ νὰ [ἰδοῦμε!...
Κι' ὅμως μ' ἐλπίδα στὴν καρδιὰ ὅλοι σὲ καρτεροῦμε!

Γεώρ. Θ. Κελεπούρης

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Σ' ἕνα ἀδελφοφίλημα
Σμίγουνε γῆ κι' οὐράνια,
Καὶ χαρωπὰ γιορτάζουνε
Μὲ μία περιφάνεια,
Κ' εἶναι ὁ κόσμος φωτεινός,
Γιατί γεννιέται ὁ Χριστός.

Ντῖνος Βεβελογιάννης

ΠΕΡΝΑ

Περνᾷ!... Ὤφειλα ἀδιστάκτως
νὰ μὴ ἐμφανισθῶ στὸν δρόμον του.
ἀλλ' εἶνε ἡ οἰκία μου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ του
καὶ εἶχα εἰς τὰς χεῖράς μου ἄνθη.

*

Ὁμιλεῖ!... Ὤφειλα ἴσως
νὰ μὴ μεθυσθῶ ἐκ τῆς φωνῆς του·
ἀλλ' ἡ αὐγὴ ἐρρόδιζεν εἰς τὸ παράθυρόν μου
καὶ ὁ Ἀπρίλιος ἤνθιζεν εἰς τὸ δάσος.

*

Μὲ ἀγαπᾷ!... Ὤφειλα ἀδιστάκτως
νὰ μὴ δεχθῶ τὸν ἔρωτα ταχέως·
ἀλλ' ἀλοίμονον! ὅταν ἡ καρδία ἀκούῃ,
δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ ὁμιλῇ!

*

Φεύγει!... Ὤφειλα ἴσως
νὰ μὴ τὸν ἀναμένω καὶ τὸν ποθῶ·
ἀλλ' ὁ Ἀπρίλιος αὔριον θὰ φανῇ
καὶ χωρὶς ἐκεῖνον ὁ οὐρανὸς θὰ ἦνε μαῦρος.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Κάϊρον ***Λεμονίτσα Α. Ἀντύππα***

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

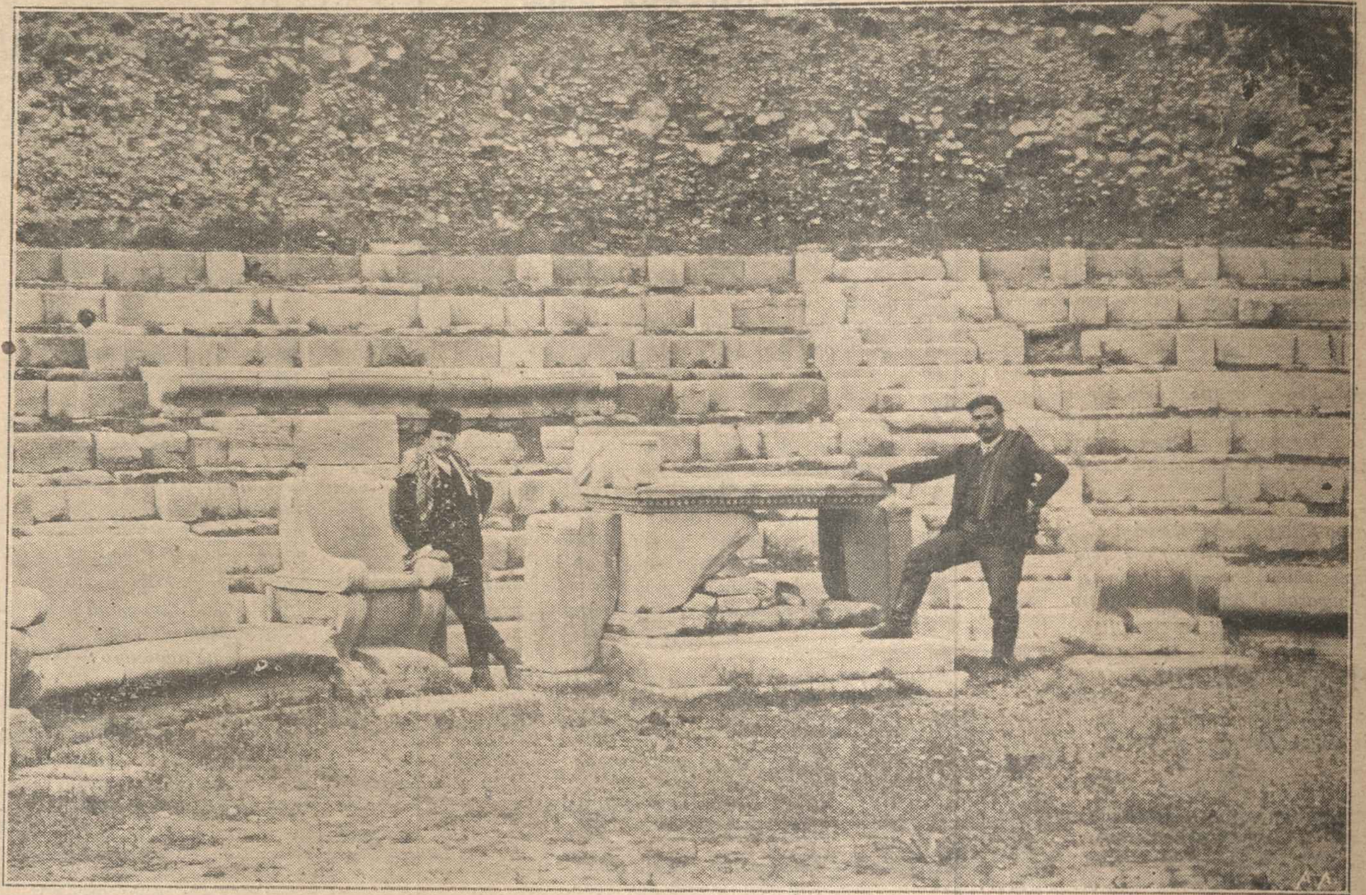

ΑΙΔΙΝΙΟΝ Μ. ΑΣΙΑΣ.— *Τὸ ἀρχαῖον θέατρον Τριήνης.*
('Εστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Φωκ. Σ. Φωτιάδου ἐξ Ἀϊδινίου)

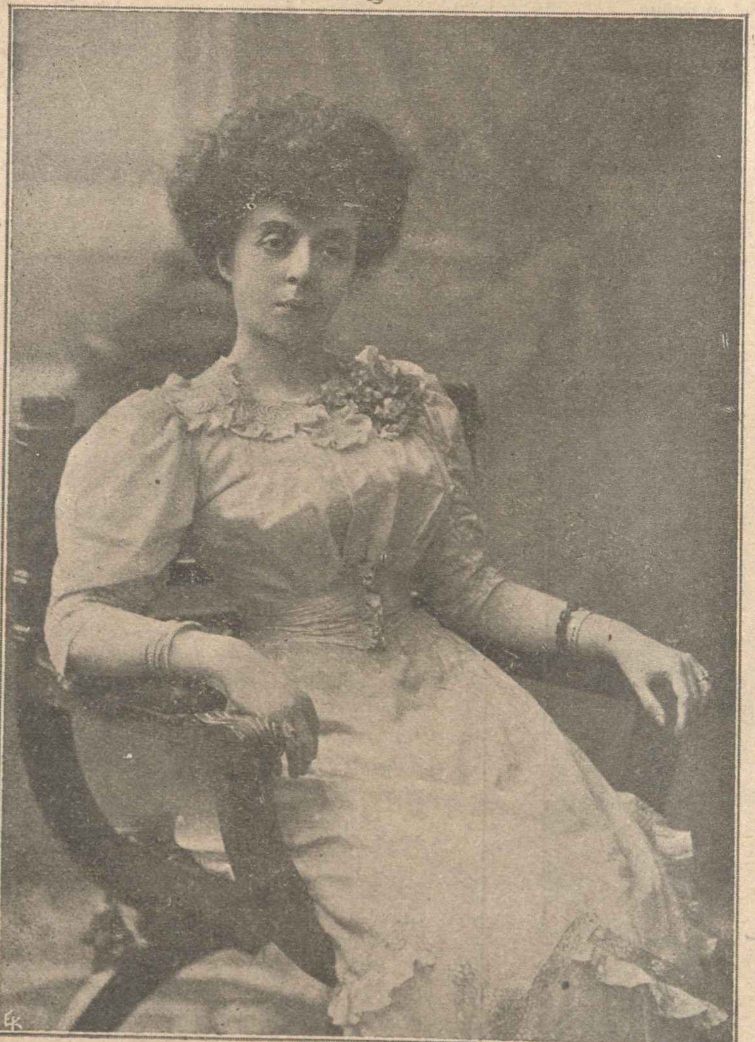

Η Κα ΕΛΕΝΗ ΛΑΜΑΡΗ
τῆς ὁποίας ποιήματα δημοσιεύονται εἰς τὴν «Ἑλλάδα».

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΕΝΕΤΙΑΝ

Ἡ Κα Γ. Σταμπάδου τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐμπόρου, παρέχουσα τροφὴν εἰς τὰς περιφήμους περιστερὰς τοῦ Ἁγίου Μάρκου, ἐν Βενετίᾳ.

Ὁ συνετὸς ἐκτελεῖ μόνον ἐκεῖνα διὰ τὰ ὁποῖα οὐδέποτε μετὰ ταῦτα εἶναι δυνατὸν νὰ μετανοήσῃ. Μηδέποτε πράττε τι, ὅπερ ἀγνοεῖς, ἀλλὰ διδάσκου ὅσα εἶναι πρέπον νὰ μάθῃς καὶ οὕτω τερπνότατον βίον διάγῃς.

❧

Τὰς ἀτυχίας πρᾴως φέρε καὶ μὴ ἀγανάκτει· προσπάθει δὲ νὰ θεραπεύῃς ταύτας.

Γαστρὸς καὶ ὕπνου καὶ θυμοῦ πρώτιστα κράτει. Ποτοῦ καὶ φαγητοῦ καὶ γυμνασίων μέτρον ἔχε· μέτρον δ' εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε εἶναι δυνατὸν νὰ σὲ λυπήσῃ.

❧

Ἐπιχειρῶν ἐργασίαν τινά, ἐπικαλοῦ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ὅπως φέρῃς αὐτὴν εἰς πέρας

ΕΠΑΡΧΙΑΙ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΤΣΟΓΙΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

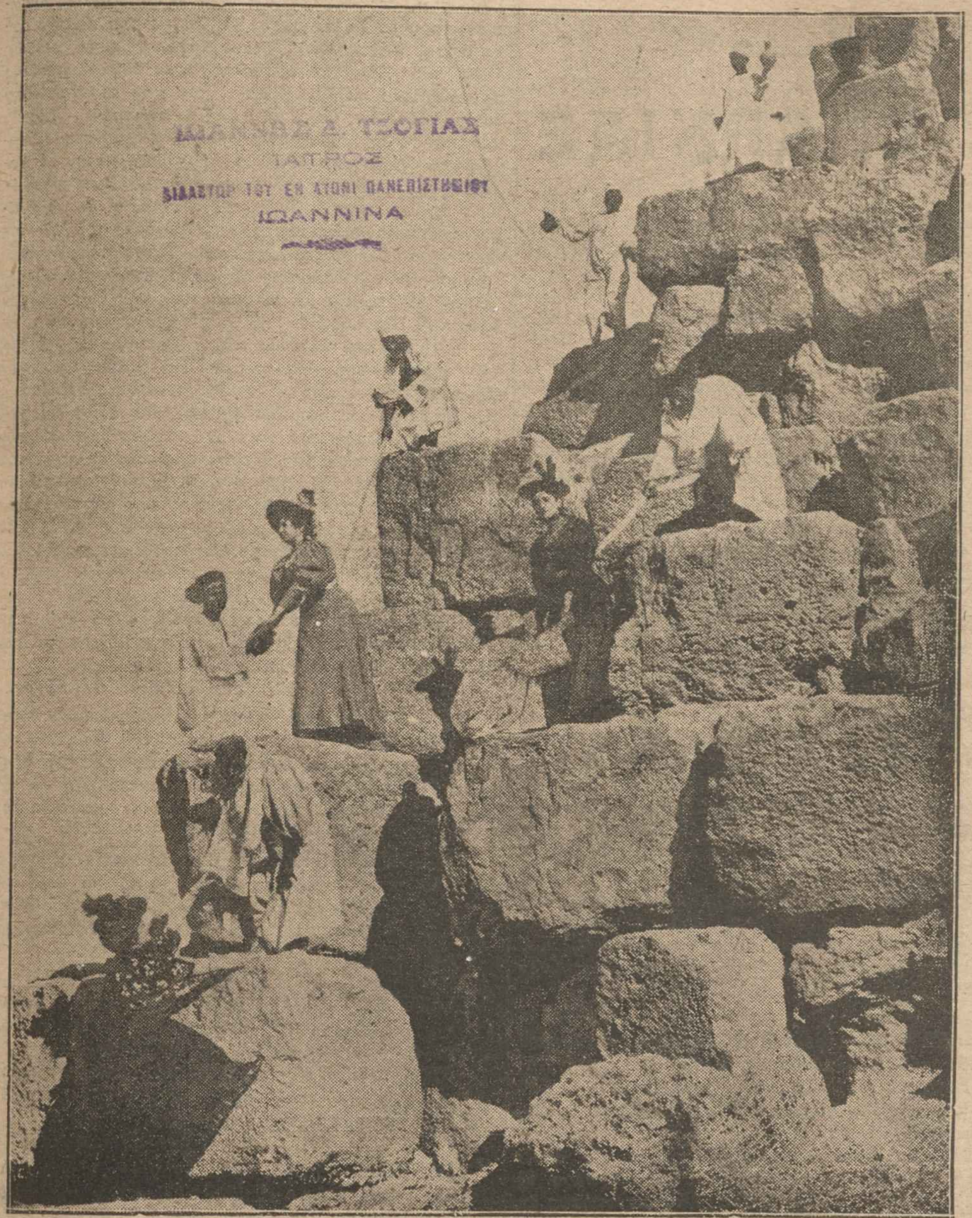

ΚΑΪΡΟΝ.— Ἡ ἀνάβασις τῆς μεγάλης πυραμίδος
('Εστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Φαίδ. Οἰκονομίδου ἐκ Πόρτ-Σαΐδ)

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΑΛΛΟΝΑΙ

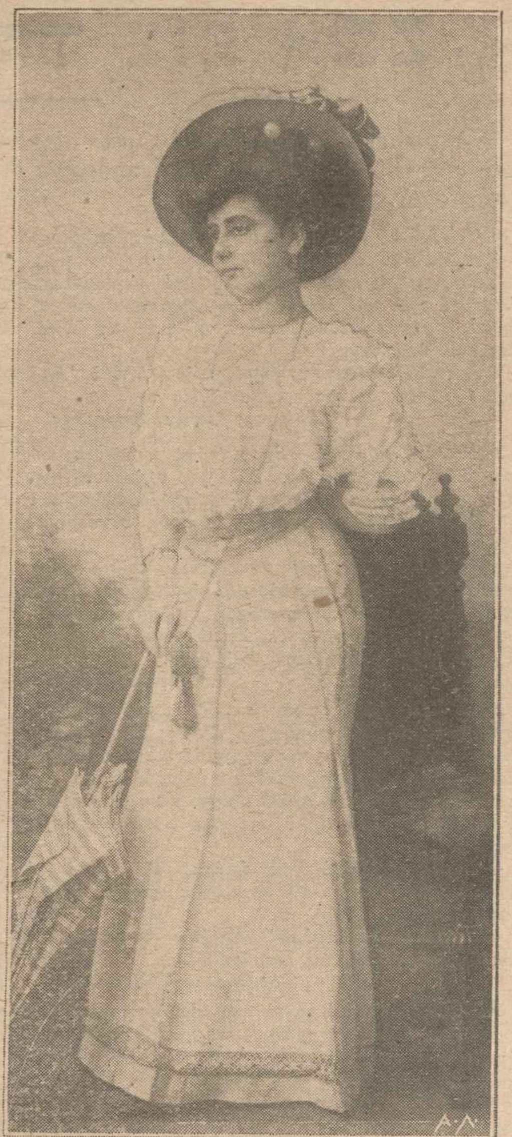

ΔΙΣ ΕΛΕΝΗ ΣΩΧΟΥ
ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΥΜΗ.— Μία ἀπὸ τὰς ρωμαντικωτέρας ἐξοχικὰς τοποθεσίας
(Φωτογραφία κ. Χρ. Ρήγα ἐν Κύμῃ, σταλεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Α. Στυλιανίδου)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Δημοσιεύονται αἱ ἀνταποκρίσεις, αἱ φθάνουσαι ἐνωρίτερον καὶ αἱ περιέχουσαι ὀλιγωτέρους στίχους. Αἱ ἀφορῶσαι πρόσωπα δημοσιεύονται ἐπὶ πληρωμῇ, πρὸς 30 λεπτὰ κατὰ στίχον.

ΑΡΑΧΩΒΑ.—Μεγάλας. καταστροφὰς ἐπέφερον αἱ συνεχεῖς καὶ ραγδαῖαι βροχαὶ εἰς τὸν τόπον μας, καὶ ἰδίως εἰς τὴν γεωργίαν, διότι τὰ περισσότερα σπαρτὰ ἕνεκα τῶν λιμναζόντων ὑδάτων κατεστράφησαν. Ἐφέτος ἐνέσκηψε βαρὺς ὁ χειμών· χιὼν πίπτει καθ' ἑκάστην.

Ἄξιος πολλῶν συγχαρητηρίων εἶνε ὁ κ. Ι. Ἀργυρίου διὰ τὰς ποιητικὰς ἐμπνεύσεις του.

Στέργιος Ἰωάν. Κονίτσας

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ.—Τὰς μακρὰς χειμερινὰς νύκτας διερχόμεθα ἀνιῶντες ἐλλείψει θεάτρου. Ὁ κ. Δήμαρχος ἀρνεῖται νὰ χορηγήσῃ τὴν συνήθως ὑπὸ τοῦ δήμου παρεχομένην χορηγίαν πρὸς συντήρησιν θιάσου.

— Ἡ τὴν ἀγοράν μας μαστίζουσα κρίσις παρατείνεται δυστυχῶς καὶ οὐδεμία ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ παρέλθῃ αὕτη, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον, καθ' ὅσον ἐκ τῶν προϊόντων μας ἄλλα μὲν κατεστράφησαν, τὰ δὲ ἀφθονήσαντα μένουσιν ἀζήτητα.

Ἀνταποκριτὴς

ΑΙΓΙΝΑ.—Ἁλματικὰς προόδους βλέπομεν εἰς τὸ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὑπὸ τῆς Λαίδης Ἔτζερσων ἱδρυθὲν ἐργοστάσιον χειροτεχνημάτων, τὸ διευθυνόμενον ἤδη ὑπὸ τῆς ρηξικελεύθου Δ)δος Ἀθηνᾶς Τρικουράκη. Ἄνω τῶν ἑκατὸν κορασίων εὑρίσκουσι τὸν ἄρτον ἐκεῖ διὰ τῆς ὄντως καλλιτεχνικῆς ἐργασίας των.

— Ἀφίκετο δι' ὀλίγας ἡμέρας ἐξ Ἀθηνῶν ὁ λαοφιλὴς βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας μας κ. Σωτήριος Πολυζώης.

— Ἀνεχώρησε εἰς Ἀθήνας χάριν τῶν ἑορτῶν ἡ εὐρείας μορφώσεως Δὶς Μαρίκα Κέκη.

Τὸ ᾆσμα τῆς Σειρῆνος

ΑΙΓΙΟΝ.—Ὁ διὰ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματά του διακρινόμενος Δήμαρχός μας διενεργεῖ ἔρανον ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Ἰταλῶν, τῇ συμπράξει τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου μας. Πάντες οἱ Αἰγιεῖς μετὰ μεγίστης προθυμίας συνεισφέρουσιν ἕκαστος ὅ,τι δύναται ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ.

— Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 28 φθίνοντος μηνὸς ἐνεργηθήσεται ἡ κλήρωσις τοῦ ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων λαχείου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου πᾶσαι αἱ εὐγενεῖς δέσποιναι καὶ δεσποινίδες τῆς πόλεώς μας προσέφερον πολλὰ κομψοτεχνήματα. Ἐπίσης αἱ μαθήτριαι ἀμφοτέρων τῶν ἐνταῦθα δημοτικῶν σχολείων, τῇ φροντίδι τῶν φιλοπροόδων διδασκαλισσῶν αὐτῶν, προσέφερον πολλὰ καὶ ὡραῖα ἐργόχειρα.

Π. Λάφη

ΑΡΤΑ.— Ὁ κάλλιστος νέος κ. Π. Νικολόπουλος, βιβλιοπώλης, καὶ ἡ διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένη Δὶς Κ. Χαμαμτζῆ ἀντήλλαξαν δακτύλιον ἀρραβῶνα. Τοὺς εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

— Εἰς τὸν ἑορτάσαντα κ. Ἐμμ. Ἀβδῖκον εὔχομαι ἔτη πολλά.

Sarls

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ.— Μεγίστη θλῖψις κατέλαβε τοὺς ἐνταῦθα Ἰταλούς, καθὼς καὶ τοὺς Ἕλληνας, ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τῆς καταστοφῆς, ἣν ὑπέστη ἡ Σικελικὴ Μεσσήνη. Ὅλα τὰ Ἰταλικὰ καταστήματα καὶ τὰ πλεῖστα τῶν Ἑλληνικῶν ἀνήρτησαν μεσιστίους τὰς Σημαίας των εἰς ἔνδειξιν πένθους, τὰ δὲ ἐν τῇ πόλει μας Ἰταλικὰ Σωματεῖα δι' ἐπιτροπῶν ἐνεργοῦν ἐράνους πρὸς ἀνακούφισιν τῶν σεισμοπαθῶν.

«Δοὺξ τῶν Ἀγρίων»

ΓΥΘΕΙΟΝ.—Εὐθὺς ἅμα ἀνηγγέλθη ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ μας χειροτεχνικὴ ἔκθεσις ὑπὲρ τοῦ Γυμναστηρίου, ἅπασαι σχεδὸν αἱ κυρίαι καὶ δεσποινίδες τῆς πόλεώς μας μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως καὶ προθυμίας ἐδωρήσαντο τὰ ὡραιότερα τῶν χειροτεχνημάτων των, συνετελέσασαι οὕτω εἰς τὸν τέλειον πλουτισμὸν τῆς ἐκθέσεως. Ὅταν τοιαῦται καταβάλλωνται ἐνέργειαι, ὄχι μόνον ἐκ μέρους τῆς μετὰ ζήλου ἐπίσης ἐργασθείσης ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἀξιοτίμων κυριῶν καὶ δεσποινίδων, δὲν εἶναι δυνατὸν ἢ ταχέως νὰ τεθῇ ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ Γυμναστηρίου μας, ἐκπληρωμένου οὕτως ἑνὸς διακαοῦς ἡμῶν πόθου.

Γεώργ. Ι. Μπελιτσᾶκος

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης).— Ἑτοιμάζεται ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Κυριῶν χοροεσπερίς, τῆς ὁποίας αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων παίδων τῆς πόλεώς μας. Ἡ χοροεσπερὶς αὕτη θὰ δοθῇ πιθανώτατα τὴν 28 Δεκεμβρίου.

Ρ. Α. Κούνδουρος.

ΘΗΒΑΙ.— Αἱ συνεχεῖς καὶ ἀδιάκοποι βροχαὶ ἐπέφερον τελείαν καταστροφὴν εἰς τὰς πεδιάδας Πυρνερὶ καὶ Φαγᾶ, αἵτινες μετεβλήθησαν εἰς λίμνην.

—Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κου Καφιμάλη μονοτάξιον γυμνάσιόν μας ἐξέδραμε τὴν παρελ. Πέμπτην μέχρι τοῦ δύωρον ἀπέχοντος τῆς πόλεώς μας χωρίου Κρεκουκίου. Ἀτυχῶς ὅμως ἡ ἐκδρομὴ δὲν ὑπῆρξεν εὐχάριστος ἕνεκα τῆς βροχῆς. *Ἑπταπύλιος*

ΙΩΑΝΝΙΝΑ.— Εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν τὴν σύστασιν Μαθητικοῦ Προοδευτικοῦ Συλλόγου ὑπὸ πολλῶν μαθητῶν τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς, σκοποῦντος τὴν προστασίαν τῶν ἀπόρων μαθητῶν καὶ τὴν πνευματικὴν αὐτῶν ἀνάπτυξιν. Πρόεδρος τοῦ συλλόγου ἐξελέγη ὁ κ. Ν. Μαργιώλης, σύμβουλοι δὲ οἱ κ. κ. Σωτ. Παπᾶς, Ἀβραὰμ Γρηγοριάδης, Γ. Βακόπουλος, ταμίας ὁ κ. Ξεν. Σάρρας καὶ βιβλιοθηκάριος ὁ κ. Μιλτ. Οἰκονομίδης, ὁ καὶ τὴν λαμπρὰν αὐτὴν ἰδέαν συλλαβών. Ἀπὸ μέσης καρδίας εὐχόμεθα εἰς τὸν σύλλογον τοῦτον εὐδοκίμησιν.

Α. Β. Βιδούρης.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ.—Ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ εἷς ἐκ τῶν καλλιτέρων νέων τῆς πόλεώς μας, ὁ γράφων εἰς διάφορα ἀθηναϊκὰ φύλλα μὲ τὸ ψευδώνυμον «Ἐρωτευμένη νεᾶνις (Ν. Δ. Γ.) Εἰς τὸ ἀπονενοημένον τοῦτο διάβημα ἐξώθησε τὸν νέον ἔρως σφοδρός, ἀλλ' ἀτυχὴς ὡς μὴ εὑρίσκων ἠχὼ εἰς τὴν καρδίαν τῆς ἀγαπωμένης κόρης. Εὐτυχῶς ὁ νέος οὐδένα διατρέχει κίνδυνον.

Ἀνεχώρησαν διὰ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν πατρίδα, οἱ κ. κ. Φωκ. Διακοσμόπουλος, Ἀντ. Παπαδῆμος, Σ. Γκοτσόπουλος, μαθηταὶ Γυμνασίου, καὶ ὁ κ. Χρ. Θεοφίλης γυμναστής. Εὐχόμεθα εἰς αὐτοὺς καλὴν ἐπάνοδον.

Φρῖξος

ΚΥΜΗ.—Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐναυάγησεν ἡ λέμβος τοῦ Κ. Μπόνου εἰς θέσιν Βολὴ τῆς Κύμης. Εὐτυχῶς τὸ πλήρωμα, συγκείμενον ἐκ τοῦ ἰδίου καὶ τῶν δύο υἱῶν του 7 καὶ 11 ἐτῶν, ἐσώθη εἰς τὴν νῆσον Πλατύ.

—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εὑρέθη εἰς θέσιν Γέφυρα Ὀξυλίθου τὸ πτῶμα τοῦ 23ετοῦς νέου ἐξ Ὀξυλίθου Γεωργ. Κούρτη, ὅστις ἀφυπερετήσας ἐκ τῆς δευτέρας πεδινῆς πυροβολαρχίας, ἐπέστρεφεν εἰς τὸ χωρίον του χάριν τῶν ἑορτῶν, εἰς ἑκατὸν δὲ μέτρων ἀπὸ τῆς οἰκίας του ἀπόστασιν ἐξηντλήθη ἐκ τῆς βροχῆς καὶ τοῦ ψύχους καὶ κατέπεσεν ἄπνους.

Θ. Γ. Τ.

—Προχθὲς ἀφίχθη ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ δραματικὸς ἑλληνικὸς θίασος Παπαδοπούλου, ἀποτελούμενος ἐκ 15 ἀρίστων ἠθοποιῶν, χθὲς δὲ Δευτέραν ἔδωκε διὰ πρώτην φορὰν τὴν «Μποὲμ» μὲ πλήρη ἐπιτυχίαν.

—Ἡ δεσποινὶς Αἰκατερίνη Γιαλούρη ἐπέστρεψεν ἐξ Ἀθηνῶν, ὅπου εἶχε μεταβῇ χάριν ἀναψυχῆς.

Τρίμ....

— Τὸ οἰνολογικὸν ζήτημα ἐξακολουθεῖ νὰ συζητῆται ζωηρῶς ἐνταῦθα, ἀποτέλεσμα δὲ τῶν συζητήσεων καὶ τῆς λυπηρᾶς σημερινῆς καταστάσεως τῶν κτηματιῶν μας ὑπῆρξε τὸ συλλαλητήριον, ὅπερ ἐγένετο ἐνταῦθα κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, καὶ ἡ βιαία ὑπὸ τῶν κατοίκων ἁρπαγὴ τῶν ἄρτων τοῦ ἀρτοποιείου Ν. Θωμᾶ.

— Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν εὑρέθη ἀπηνθρακωμένος ἐντὸς τῆς οἰκίας του ὁ ἑβδομηκοντούτης τὴν ἡλικίαν Νικ. Καραχάλης.

Ἔρημος Κάβος

ΚΑΡΔΙΤΣΑ.— Προσεχῶς θὰ ἐκδοθῇ ἐν τῇ πόλει μας ὑπὸ τοῦ κ. Φ. Διαμάντη Ἡμερολόγιον φιλολογικὸν καὶ εὐθυμογραφικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ζωγραφιές».

— Ἀφίκετο χάριν τῶν ἑορτῶν ὁ μαθητὴς τοῦ Πολυτεχνείου κ. Ἀπόστ. Κουτσουκώστας.

— Τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου μας ἔψαλλον μετὰ πολλῆς χάριτος τὰ Κάλανδα, τὰς δὲ εἰσπράξεις διέθεσαν ὑπὲρ τοῦ Γυμναστηρίου.

— Διακοπέντων τῶν μαθημάτων χάριν τῶν ἑορτῶν, ὁ γυμνασιάρχης κ. Βλ. Παπαδάκης καὶ οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Σπυρόπουλος καὶ Πατσουράκος ἀπῆλθον εἰς τὰ πατρίδας των.

«Πονεμένη Καρδιά»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.—Ὡς θαῦμα θ' ἀναγραφῇ εἰς τὰς δέλτους τῆς παγκοσμίου ἱστορίας τὸ δεῖπνον τῆς 18ης Δεκεμβρίου 1908, ὅπερ ὁ Σουλτᾶνος παρέθηκεν εἰς τοὺς βουλευτὰς ἐν τῷ περιπτέρῳ Μερασήμ. Ἀπερίγραπτος ἦτο τῶν σκευῶν ἡ πληθὺς καὶ τὸ πολύτιμον. Μυθώδης δὲ ἡ πολυτέλεια καὶ ὀνειρώδης ὁ ἐν γένει διάκοσμος τῆς τραπέζης. Ὁ Ἄναξ εἰς τὴν πρόποσιν αὐτοῦ ἐξέφρασε τὴν ἄκραν εὐαρέσκειάν του, διότι τὸ πρῶτον ἤδη συνέτρωγε μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ του, προσθέσας ὅτι εἶνε ἐχθρὸς παντὸς ἐναντίου πρὸς τὸ Σύνταγμα. Ὁ λόγος του κατεχειροκροτήθη, πάντες δὲ ἐζητωκραύγασαν φρενητιωδῶς ὑπὲρ τοῦ Σουλτάνου, ὅστις λίαν συγκεκινημένος προσέθηκεν: «Οὐδέποτε εἰς τὸν βίον του ᾐσθάνθην τόσην εὐτυχίαν, ὅσην αἰσθάνομαι σήμερον». Εἰς ἀπάντησιν ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ηὐχαρίστησε θερμῶς τὸν Ἄνακτα, εἰπὼν ὅτι: «ἤρθη πλέον τὸ μεσότοιχον τὸ μεταξὺ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Σουλτάνου!» Κατ' ἐπιθυμίαν τοῦ Ἄνακτος, πάντες οἱ ἐν τῷ ἀνακτορικῷ δείπνῳ παραστάντες Πατέρες τοῦ Ἔθνους ἐφωτογραφήθησαν μετ' αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τὴν ἀποχώρησιν τῶν βουλευτῶν ἡ Α. Μ. ἐδήλωσεν αὐτοῖς ὅτι: «εἶνε ἕτοιμος νὰ θυσιάσῃ καὶ τὴν ζωὴν Αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους!»

— Ἡ Βουλὴ ἀνέβαλε τὰς ἐργασίας της ἕνεκα τῶν ἑορτῶν τοῦ Κουρμπὰν Βαϊραμίου καὶ τῶν Χριστουγέννων. Μέχρι τοῦδε ἐνεάκις συνεδρίασεν, ἀσχοληθεῖσα εἰς τὰς ἐξελέγξεις τῶν ἐκλογῶν καὶ τὰς ἐπικυρώσεις τῶν οἰκείων μαζβατάδων, εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν τμημάτων, εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προεδρείου, εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν συγχαρητηρίων, καὶ εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Αὐτοκρατορικὸν λόγον. Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ Ἀχμὲτ Ριζᾶ βέης, ἀντιπρόεδρος δὲ ὁ Ταλὰτ βέης καὶ ὁ Ἀριστείδης Πασᾶς Γεωργαντζόγλου.

— Χιὼν ἄφθονος ἐξακολουθεῖ πίπτουσα.

— Εἰς τὸν ἑορτάσαντα νεαρὸν λόγιον καὶ ποιητὴν κ. Στέφανον Ν. Μαλαχόπουλον Μόλσωνα εὔχομαι ἔτη πολλὰ καὶ εὐδαίμονα.

Μοῦσα τοῦ Ἑλικῶνος

ΛΕΒΑΔΕΙΑ.—Αἱ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα συμβᾶσαι ὑπερεκχειλίσεις τοῦ Κηφισοῦ ποταμοῦ ἐπέφεραν μεγάλας καταστροφὰς εἰς τὴν σποράν. Ἡ πεδιὰς τῆς Κωπαΐδος μετεβλήθη εἰς λίμνην. Ὡς ἐκ τούτου μεγάλη πενία μαστίζει τὸν γεωργικὸν πληθυσμὸν Βοιωτίας.

ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ.— Ἡ εἰς τὸ χωρίον Μάρκασι διορισθεῖσα διδασκάλισσα εἶναι ἀξία πολλῶν ἐπαίνων, διότι διὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ τοῦ ζήλου της, οὐ μόνον ἐκπαιδεύει, ἀλλὰ καὶ διαπλάττει τὰς μαθητρίας της.

—Ἡ «Ἑλλὰς» γίνεται ἀνάρπαστος ἐνταῦθα.

«Καρδία ὑπὸ πέτραν»

ΠΑΤΡΑΙ. — Ἐν τῷ Δημοτικῷ θεάτρῳ «Ἀπόλλων» ἐδόθη εὐεργετικὴ παράστασις ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς κ. Κυβέλης.

—Οἱ Πρόεδροι τῶν ἐνταῦθα συλλόγων καὶ σωματείων ἀπέστειλαν συλλυπητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἰταλίας.

Βοσπορίτης

ΠΥΡΓΟΣ. — Ὑπὲρ τοῦ λαχείου τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἀπέστειλαν αἱ ἑξῆς: Ἡ κ. Ἀδαμαντία Δ. Παυλοπούλου δρ. 10, ἡ κ. Εἰρηνεία Ι. Ψημμένου δρ. 50 καὶ ἡ κ. Ὄλγα Α. Μπιλούση δρ. 25. Ἐντύπωσιν ὅμως ἰδιαιτέραν προὐκάλεσαν δεκατέσσαρα ἀντικείμενα λίαν ἐπιμεμελημένης ἐργασίας, ἀποσταλέντα ὑπὸ τῆς Δίδος Φούλας Ἰγγλέση, γνωστῆς διὰ τὴν λεπτοτάτην καὶ καλλιτεχνικὴν ἐργασίαν της ἐπὶ παντὸς ἐργοχείρου. Ἐπίσης ἄξια εὐφήμου μνείας εἶνε καὶ 6 ἀντικείμενα ζωγραφικῆς, εἰς ἃ ἐμφαίνεται τὸ τάλαντον ἐρασιτέχνου ἔτι ζωγράφου, τῆς Δίδος Ἰουλίας Δ. Παυλοπούλου.

— Εἰς τὴν προχθὲς γενομένην συνεδρίασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὁ δημοτικὸς σύμβουλος κ. Γιαρμινίτης, ὑπέβαλεν ἀναφορὰν τοῦ ἱεροψάλτου κ. Πάνου Μπελούση, δι' ἧς οὗτος ᾐτήσατο, ὅπως δαπάναις τοῦ Δήμου μεταβῇ καὶ καταρτισθῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἡ αἴτησις ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἐχορηγήθη πίστωσις ἐκ δραχμῶν 1200.

— Μετὰ λαμπρότητος διεξήχθη προχθὲς ἡ ἑορτὴ τοῦ Πολιούχου τῆς νήσου Ζακύνθου Ἁγίου Διονυσίου. Ὁ ναΐσκος τοῦ Ἁγίου εἶχε κοσμηθῇ διὰ σημαιῶν καὶ μύρτων, ἀπὸ πρωίας δὲ πλεῖστοι προσήρχοντο, ὅπως ἀσπασθῶσι τὴν Ἁγίαν καὶ Σεπτὴν χεῖρα τοῦ Λειψάνου. Μετὰ τὴν ἱερουργίαν περὶ τὴν 10ην π. μ. ἐγένετο ἡ περιφορὰ τοῦ Λειψάνου κατανυκτικωτάτη. Παρηκολούθησαν ὁ δήμαρχος κ. Στεφανόπουλος, αἱ Ἀρχαὶ καὶ πλῆθος κόσμου. Ἡ λιτανεία, διελθοῦσα διὰ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῆς πόλεως, κατέληξεν εἰς τὸν ὁμώνυμον τοῦ Ἁγίου Ναόν.

—Ὁ καιρὸς εἶνε λαμπρός.

Θωμᾶς Βαρθολομαῖος

ΡΕΘΥΜΝΟΝ.— Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐπεσκέφθησαν τὴν πόλιν μας δύο πολεμικά, τὸ Γαλλικὸν «Φωκὸν» καὶ τὸ Ρωσσικὸν «Χινιέβιτς». Τοὺς ἀξιωματικοὺς ἀμφοτέρων ὑπεδέχθησαν οἱ ἐνταῦθα Ρῶσσοι ἀξιωματικοί.

— Ἡ Κυριακὴ ἀργία ἐναυάγησεν ὡς ἐκ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους.

— Τὸ πραγματικῶς λαμπρὸν κατάστημα πολυτελείας «Πετυχάκη καὶ Ζακάκι» παρέλαβε πλεῖστα ὅσα εἴδη χάριν τῶν ἑορτῶν.

— 80 Ρῶσσοι ἀνεχώρησαν, οἱ δὲ ὑπολειπόμενοι 120 διετάχθησαν νὰ ὦσιν ἕτοιμοι, ὅπως εἰς πρώτην διαταγὴν ἀναχωρήσωσιν εἰς Ὀδησσόν.

«Ἄρης».

ΣΠΕΤΣΑΙ.— Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἑώρτασε τὴν ὀνομαστικήν του ἑορτὴν ὁ βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας μας Κ. Χρ. Καστριώτης. Τοῦ εὐχόμεθα διὰ τῆς φιλτάτης «Ἑλλάδος» ἔτη πολλά.

—Μεγάλην θλῖψιν προυξένησεν εἰς ἡμᾶς ἡ εἴδησις τῆς καταστροφῆς τῆς Μεσσήνης τῆς Σικελίας, διότι ἐν αὐτῇ ἦσαν ἐγκατεστημένοι πολλοὶ συμπολῖταί μας.

Μιχ. Σ. Οἰκονόμου

— Εἶνε ἄξιος θερμῶν συγχαρητηρίων ὁ Δήμαρχός μας κ. Ἀλεποχωρίτης, διότι ἐζήτησε παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου νὰ ψηφίσῃ ποσόν τι καὶ κατήρτισεν ἐπιτροπὴν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ σεισμοπαθῶν. *Βασιλ. Σκλιᾶς*

ΣΠΑΡΤΗ.— Ἡ πόλις μας διατελεῖ ὑπὸ τὸ κράτος βαθυτάτης θλίψεως ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς 14έτιδος κόρης Γαρυφαλιᾶς Χριστοδουλοπούλου, δηλητηριασθείσης κατὰ λάθος ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Τσιριγώτη δι' ἰσχυρᾶς διαλύσεως σουμπλιμέ. Τὴν κηδείαν τῆς θανούσης, γενομένην τὸ παρελθὸν Σάββατον, ἠκολούθησεν ὁλόκληρος ἡ πόλις, διατελοῦσα ἐν βαθείᾳ συγκινήσει, καὶ αἱ συμμαθήτριαί της, αἵτινες καὶ κατέθεσαν στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ. Ὁ Σχολάρχης κ. Σωτηρόπουλος δι' ὀλίγων ἐξῆρε τὴν φιλομάθειαν, τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν χρηστότητα τῆς θανούσης. Εἰς τοὺς ἀτυχεῖς γονεῖς εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν. *Πολικὸς Ἀστήρ.*

ΣΥΡΟΣ.—Βαρὺς ἐνέσκηψεν ὁ χειμὼν εἰς τὴν νῆσόν μας. Ἕνεκα τῆς μεγάλης τρικυμίας ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας εἶχε διακοπῇ ἡ συγκοινωνία. Τοσαύτη δὲ θαλασσοταραχὴ ἐπεκράτει ἐν τῷ λιμένι μας, ὥστε τὸ ἠγκυροβολημένον φορτηγὸν ἀτμόπλοιον «Λεονάρδος» παρεσύρθη ὑπὸ τῶν κυμάτων καὶ προσήραξε παρὰ τὰ «Λαζαρέττα».

—Ἅπασα ἡ Σῦρος ἐθρήνησε τὸν θάνατον τοῦ προώρως καὶ ἀδίκως θανόντος νεαροῦ δημοσιογράφου καὶ συντάκτου τῆς ἐφημερίδος «Λαὸς» Κωνστ. Λεβαντῆ. Δύο συγκινητικώτατοι λόγοι ἐξεφωνήθησαν, εἷς ἐπικήδειος παρὰ τοῦ κ. Κωνστ. Καλομενοπούλου, δικηγόρου, καὶ εἷς ἐπιτάφιος παρὰ τοῦ κ. Μιχ. Ζολώτα, δικηγόρου καὶ συντάκτου τῆς «Ἐφημερίδος».

—Οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου θὰ ψάλλωσι καὶ ἐφέτος τὰ Κάλανδα, τὸ δὲ εἰσπραχθησόμενον ποσὸν θὰ διατεθῇ ὑπὲρ τοῦ γυμναστηρίου τῆς πόλεώς μας «Φιλαθλητικὸς Σύλλογος».

ΣΕΡΡΑΙ—Τὴν Πέμπτην, 4 Δεκεμβρίου, ἐπὶ τῷ ἀνοίγματι τῆς πρώτης Τουρκικῆς Βουλῆς ἡ ἀγορὰ ἡμῶν ἔκλεισε. Κατὰ τὴν 12 ὥραν ἤρχισαν ἀπὸ τοῦ φρουρίου οἱ κανονιοβολισμοί, ἅπαν δὲ τὸ πλῆθος συνηθροίσθη ἐν τῇ πρὸ τοῦ διοικητηρίου πλατείᾳ τῆς Ἐλευθερίας. Μετὰ τὰς εὐχὰς τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν, ἀπηγγέλθη λόγος ὑπὸ τοῦ δημάρχου μας Ἀνὴλ-Βέη, καὶ ὑπὸ ἄλλων τινων. Ἠκολούθησε παρέλασις κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν: Προεπορεύετο ἡ στρατιωτικὴ μουσική, ἠκολούθουν δύο τάγματα πεζικοῦ, ἓν τάγμα πυροβολικοῦ, δώδεκα ἴλαι ἱππικοῦ, ἅπαντα μὲ τὰς σημαίας των. Ἠκολούθει ἅμαξα φέρουσα τέσσαρας κορασίδας ἐκ τῶν τεσσάρων ἐθνικοτήτων (Τούρκων, Ἑλλήνων, Ἑβραίων καὶ Βουλγάρων) κρατούσας τουρκικὰς σημαίας. Εἵπετο πλῆθος Χοτζάδων μὲ λευκὰ φέσια καὶ σαρίκια, ᾀδόντων ὕμνους πρὸς τὸ σύνταγμα. Ὄπισθεν ἤρχετο ἡ Μουσικὴ «Τερψιχόρη» τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος, τὴν ὁποίαν ἠκολούθουν οἱ μαθηταὶ τῶν τουρκικῶν, Ἑλληνικῶν, Βουλγαρικῶν καὶ Ἑβραϊκῶν σχολῶν. Τὴν παρέλασιν ἔκλειε πλῆθος λαοῦ πάσης ἐθνικότητος. Ἡ πομπή, διασχίσασα τὰς κυριωτέρας ὁδούς, κατέληξεν εἰς τὴν στρατιωτικὴν λέσχην.

— Αἱ ἐργασίαι τοῦ δαπάναις τοῦ Ὁμίλου «Ὀρφέως» ἀνεγειρομένου κοινοτικοῦ θεάτρου ἐξακολουθοῦσιν.

— Ἡ φιλαρμονικὴ «Τερψιχόρη» ἔκαμεν ἔναρξιν τῶν χειμερινῶν διασκεδάσεων διὰ χοροῦ, δοθέντος ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ παρθεναγωγείου «Γρηγοριᾶς».

Παραστρυμόνιος

ΤΡΙΠΟΛΙΣ.— Πρὸ ἡμερῶν ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ Παγκοσμίου φήμης Ἕλλην τραγῳδὸς κ. Ν. Λεκατσᾶς. Ὁ κ. Λεκατσᾶς ἔδωσε τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς 21 Δεκεμβρίου εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ μεγάλου καφφενείου καλλιτεχνικὴν ἑσπερίδα διοργανωθεῖσαν τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν κ. κ. Κων. Ἀλεξανδροπούλου Νομάρχου, Χρ. Μάνεση Δημάρχου, Γ. Σπένδου Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, Γ. Χατζῆ-Ἰωάννου Γυμνασιάρχου, Σ. Κουκουλᾶ Διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, Γεωρ. Κανδυλώρου δικηγόρου, Εὐστ. Ζαφειροπούλου δικηγόρου, Κ. Παπασπυροπούλου καὶ Π. Τσιτσοπούλου. Ἡ ἑσπερὶς ἤρχισε ἀπὸ τῆς 9ης, καίτοι δὲ τὸ ψῦχος ἦτο δριμύτατον, ἡ αἴθουσα τοῦ καφφενείου εἶχε πληρωθῇ.

— Πολλῶν συγχαρητηρίων ἄξιος εἶναι ὁ γυμνασιάρχης κ. Γ. Χατζη-Ἰωάννου, διότι ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ ψάλλωσι τὰ κάλανδα κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων, τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν συλλεγὲν ποσὸν προώρισε διὰ τὴν ἵδρυσιν Γυμναστηρίου, τοῦ ὁποίου στερεῖται ἡ πόλις μας.

Ἀρκὰς

ΦΙΛΙΑΤΡΑ.—Ὁ καιρὸς ἐβελτιώθη ἐπαισθητῶς.

—Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας μας κ. Ι. Σπέντζας ἕνεκα τῶν ἑορτῶν.

— Ἀπεβίωσε μετὰ πολυώδυνον ἀσθένειαν ὁ συμπολίτης μας Ἀγησίλαος Βορρές.

— Εἰς τὸν ἐν Μελιγαλᾷ διευθυντὴν τῆς Προνομιούχου κ. Χ. Χριστόπουλον εὔχομαι ἔτη πολλά.

Γ. Κ. Ἀντωναρόπουλος

ΑΜΙΣΟΣ (Τουρκία).—Ὁ ἐκ Σάμου κ. Δ. Φέδας διευθυντὴς τῶν Ἑλληνικῶν Σχολῶν τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κεντρικοῦ Ἐθνικοῦ Συλλόγου «Περικλῆς» ὁμιλήσας ἐκτενῶς περὶ πολιτικῶν ζητημάτων ἐχειροκροτήθη ὑπὸ πολλοῦ πλήθους ἀκροατῶν.

Ὁ κεντρικὸς Ἐθνικὸς Σύλλογος «Περικλῆς» καίτοι ἀρτισύστατος ἀριθμεῖ ὑπὲρ τὰ τριακόσια μέλη ἔχει δὲ σκοπὸν τὴν διὰ παντοίων μέσων ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν, τὴν περιφρούρησιν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου, τὴν διατήρησιν ἀγαθῶν σχέσεων μετὰ τῶν συνοίκων λαῶν καὶ κυρίως τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Σχολῆς καὶ προαγωγὴν αὐτῆς εἰς πλῆρες Γυμνάσιον.

Ὅλως ἀνεπισήμως ἀνεχώρησεν εἰς Σινώπην χάριν περιοδείας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἡμῶν κ. Γερμανὸς Καραβαγγέλης. Ὡς ἐγνώσθη ὁ φιλογενὴς λαὸς τῆς Σμύρνης μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπεδέχθη αὐτόν.

Ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης θέλει ἐπιστρέψει μετὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Φώτων. *Μιλτιάδης Χ. Τσεγκέλογλου*

ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ.— Μετὰ λύπης ἠκούσθη ἐν τῇ πόλει μας ἡ ἐντεῦθεν μετάθεσις τοῦ ἐφόρου μας κ. Ἀθ. Χονδρογιάννη, ἑνὸς ἐκ τῶν καλλιτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Οἰκονομικοῦ κλάδου.

— Τὸ παρ' ἡμῖν Γυμνάσιον λειτουργεῖ ἄριστα καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἱκανότητα τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Πουρναρᾶ.

— Ὁ καιρὸς εἶναι λαμπρός.

Guillanne Tell

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ.—Σφοδρὸς Βορρᾶς πνέει ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν. Τὸ ψῦχος ἐνέσκηψεν δριμύτατον.

— Ἐφέτος τὸ ἐν ταῖς οἰκίαις χαρτοπαίγνιον εὑρίσκεται ἐν ἀκμῇ.

— Θέατρον ἐπὶ δύο μόνον ἡμέρας εἴχομεν.

Violette da Parme.

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΡΟΣ 25 ΛΕΠΤΑ Ο ΣΤΙΧΟΣ

Ἐρωτῶ τοὺς νέους καὶ τὰς νέας τῶν Ἰωαννίνων, πῶς διῆλθον τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων;
Λεβάδεια. **Τόμαρος.**

~~~~~~

Χάν!!! ἔλαβον, ἀπέστειλα, ἀπάντησιν ἀναμένω. Poste Restante Ἀθῆναι. **«J. D.»**

~~~~~~

Γενομένης ἐκκυβεύσεως διὰ τὸ γελοιωδέστερον καρτ-ποστὰλ καὶ τυχὼν τοῦ βραβείου, ἔλαβον τοῦτο παρὰ τοῦ κ. Οἰκονομίδου.
Κιάτον. **Α. Πειρουνάκης.**

~~~~~~

Παύω τὴν ἀνταλλαγὴν καρτῶν ἀνεξαιρέτως.—Ἀλεξάνδρεια. ***Ν. Α. «Δοὺξ τῶν Ἀγρίων».***

~~~~~~

Εἰς τὸν Γεωρ. Ἀντ.., Γεωρ. Καρ.., Κων. Τζετ.. καὶ Νικ. Γκουν. εὔχομαι τὸ 1909 εὐδαιμον.—Φιλιατρά. ***Νέα Γυναῖκα.***

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνῶσται καὶ αἱ ἀναγνώστριαι τῆς «Ἑλλάδος», ὅπως δημοσιεύσουν εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἑλλὰς» ποῖα εἶνε τὰ καθήκοντα ἑνὸς δημάρχου. Ὅσοι δημοσιεύσουν τὴν γνώμην των θὰ λάβουν ἓν ὡραῖον 25λεπτον κὰρτ-ποστάλ.
Κάϊρον. ***Τὸ ἰκρίωμα τῶν Πυραμίδων.***

~~~~~~

Ἀνταλλάσσω κάρτας, ἰδίως μὲ δεσποινίδας πραγματικῆς καλλονῆς.—«Ἄδωνις», Ἰτέα Ἀμφίσσης.

~~~~~~

Ἀνταλλάσσω κάρτας καλλονῶν, πρὸ παντὸς μὲ δεσποινίδας.—«Ζέφυρος», Ἰτέα Ἀμφίσσης.

~~~~~~

Ἀνταλλάσσω Κὰρτ-ποστὰλ μόνον μὲ δεσποινίδας, Χαράλαμπος Ν. Καραγιαννόπουλος, Poste Restante. Πειραιᾶ. Προτιμῶ καλλονάς.

~~~~~~

Μόνον ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ νέου ἔτους ἀνταλλάσσω κὰρτ-ποστὰλ πανταχόθεν. Ἡ διεύθυνσίς μου: Πανσέληνος, Poste Restante, Πειραιᾶ. Προτιμῶ καλλονάς.

~~~~~~

Ἡ Ἄπελπις Νεᾶνις ἐρωτᾷ τὸν Π. Π. καὶ τοὺς λοιποὺς ἀναγνώστας: ***Τί ἐστι ζωή;***

~~~~~~

ΖΗΤΕΙΤΑΙ *νέος γνωρίζων τὴν Γαλλικὴν διὰ μάθημα Conversation ἐπὶ πληρωμῇ A.B.C. Poste Restante E.V*

~~~~~~

Δέχομαι ἀνταλλαγὴν ἐκτάκτων καλλονῶν. — Μιχαὴλ Δ. Μεϊμάρογλους.—Ἀϊδίνιον Μικρᾶς Ἀσίας.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

Βούτυρα γνήσια γάλακτος παρελήφθησαν καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ χάριν τῶν ἑορτῶν ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἀποθήκῃ Δημητρίου Κωτίκα, ὁδὸς Εὐριπίδου 22.

ΟΛΟΙ
ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΒΕΛΙΤΣΑ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΠΝΙΣΤΑΣ

Τὸ καπνεμπορεῖον Φυτανοπούλου καὶ Πέρση, ὁδὸς Σταδίου 10, παρέλαβε τὰ τῆς νέας ἐσοδείας καπνὰ **Βελίτσης**. Ὅλα ἀρίστης καὶ ἐξαιρετικῆς ποιότητος.

Καπνίσατε ὅλοι πρὸς δοκιμὴν διὰ νὰ καταλάβετε τί καπνὸ φουμάρετε.

ΟΛΟΙ — ΚΑΠΝΙΣΑΤΕ — ΟΛΟΙ

ΒΕΛΙΤΣΑ ΒΕΛΙΤΣΑ ΒΕΛΙΤΣΑ

ΛΑΧΕΙΟΝ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κλήρωσις 31ης Δεκεμβρίου 1908

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ ΕΚΑΣΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ΙΣΧΥΟΝ ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

1	Μέγα κέρδος ἐκ δραχμῶν	100,000
1	Κέρδος ἐκ δραχμῶν	25,000
1	Κέρδος ἐκ δραχμῶν	10,000
3	Κέρδη ἐκ δραχμῶν	3,000
5	Κέρδη ἐκ δραχμῶν	1,000
411	Κέρδη ἐκ δραχμῶν	100
578	Κέρδη ἐκ δραχμῶν	50
1000	ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας δραχμῶν	223,000

Γραμμάτια πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας Ἀρχάς, εἰς τὰ τῆς Τραπέζης, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ σταθάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δραχμὴν μίαν ἕκαστον γραμμάτιον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν δύο τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ ***Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.***

Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ
~~~~~~

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

Η ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ

Ξημέρωσε Χριστούγεννα.

Ἡ μικρὴ καμπάνα τῆς ἐκκλησούλας τοῦ χωριοῦ χτυποῦσε μὲ ὅλη τὴ δύναμί της γιὰ νὰ καλέση στὴ λειτουργία, καὶ ὁ ἦχος της ἀδύνατος, παγωμένος, περνοῦσε πάνω ἀπὸ τὴς κάτασπρες στέγες καὶ μ' ἀγωνία ἔφθανε ξεψυχισμένος ὡς τὴν ἀπώτερη καλύβα τοῦ χωριοῦ. Πάνω ἀπ' τὴς ψηλότερες κορφὲς ὡς ὁλόκληρο τὸν κάμπο κάτω ἕνα κατάλευκο σεντόνι σὲ μιὰ νύχτα εἶχε στρωθῆ, στὴ νύχτ' αὐτὴ τῶν Χριστουγέννων. Κι' οἱ χωρικοί, ξεπεταγμένοι μὲ χαρὰ μέσ' ἀπὸ τὴς μικρὲς πορτούλες, ποῦ ἄνοιγαν γιὰ μιὰ στιγμὴ κι' ἔκλειναν ἀμέσως πάλι, φρέσκοι, ἀλλαγμένοι, γιορτινοί, μὰ διπλωμένοι μέσα στὰ κάτασπρα χοντρά τους ράσσα, ἔτρεχαν πρὸς τὴν ἐκκλησιά, πετῶντας ἀπὸ καρδιὰ τὴν εὐχὴ στὸ κάθε συναπάντημα:

— Χρόνια πολλὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ τὸ χιόνι!

Ἡ κοπέλλες τοῦ χωριοῦ πρῶτες-πρῶτες σηκωμένες ἀπὸ νύχτα εἶχαν πάρει τὰ συχαρήκια τοῦ χιονιοῦ. Ὕστερ' ἀνάψαν τὴ φωτιὰ μὲ μπόλικες κουτσοῦρες κι' ἐτρέξανε ν' ἀλλάξουν γιὰ τὴν ἐκκλησιά. Καὶ τὰ παιδιὰ μέσ' στὴ χιονάτη φουστανέλλα, ποῦ σὰν τὸ χιόνι λὲς κι' αὐτὴ ἐρχόταν ἄξαφνη καὶ πεντακάθαρη, στὴς μαῦρές τους τὴς κάλτσες, μαῦρες σὰν τὰ μάτια τῆς κάθε μιᾶς χωριατοπούλας, καὶ τὰ κόκκινα τὰ φέσια τους σὰν τὴ φωτιὰ τῆς κάθε μιᾶς γωνιᾶς, λεβέντες, εὔθυμοι, λυγεροί, ἔρριχναν μιὰ ματιὰ στὰ βουνὰ τριγύρω ὡς τὸν κάμπο κι' ἔπαιρναν τὸν ἴδιο δρόμο.

— Τὸ εὐλογημένο! Μαζὺ μὲ τὸ Χριστὸ κι' αὐτὸ μᾶς ἦρθε!

Τὴν ἴδια ὥρα κι' ἡ πορτούλα τοῦ Γερωδημήτρη ζωηρὰ ἄνοιξε κι' ὁ Κώστας ἐπετάχτηκ' ἔξω ἕτοιμος γιὰ τὴ γιορτή. Ἔλαμπ' ἡ φουστανέλλα του, ἔλαμπ' ὁλόκληρή του ἡ φορεσιά, ἔλαμπε τὸ πρόσωπό του. Μ' ἀπ' ὅλα πειὸ πολὺ ἐλάμπανε τὰ μάτιά του, μιὰ λάμψι κάποιου μυστικοῦ σκοποῦ. Ἐτράβηξε κι' αὐτὸς τὸ δρόμο π' ὅλοι ἔπαιρναν, τὸ δρόμο γιὰ τὴν ἐκκλησιά. Ἀλλὰ σὲ λίγο, ὅταν ἔστριψε τὸ σπῆτί του, στρίβει ἀκόμα λίγα βήματα, μπαίνει στὸ δρόμο τῆς κρυόβρυσης, πηδάει τὸ φράχτη τοῦ πισόκηπου καὶ βρίσκεται μέσ' στὸ σπαρτό. Ἐκεῖ δὰ στέκει λίγο γιὰ νὰ βρῆ τὸ μονοπάτι ποὖχε ἀπὸ τὸ χιόνι σκεπασθῆ καὶ γρήγορα τὸ βάζει πρὸς τὸ ρέμμα κάτω, κατὰ τὸ χειμαδιὸ τοῦ καπετὰν Στρατῆ.

Ὁ καπετὰν Στρατῆς, ἀπὸ τοὺς πρώτους νοικοκυραίους τοῦ χωριοῦ, δὲν ἄφινε ποτὲ τὸ ἐξοχικό του χειμαδιό. Εἶχε κτήματα, εἶχε ἀμπέλια καὶ σπαρτά, μὰ σὰν τὰ πρόβατά του τίποτα δὲν ἀγαποῦσε. Γιαυτὸ καὶ πάντοτε κοντά τους ἔμενε, λίγο ὄξω ἀπὸ τὸ χωριὸ ποῦ τοὺς εἶχε τὸ καλύτερο τὸ χειμαδιὸ καταλιακοῦ στὴ ρίζα τοῦ βουνοῦ, μόλις περάσουμε τὴ ρεμματιὰ κι' ἀνάμεσα στὰ δύο μικρὰ ὑψώματα. Σ' ἕνα μικρὸ σπιτάκι, μὰ νοικοκυρόσπιτο, καθόταν ὁ Στρατῆς μὲ τὴ γυναῖκά του καὶ μὲ τὴν ὤμορφή του τὴ Χριστίνα, τὴ μοναχοκόρη του.

Ἡ Χριστίνα εἶχε σηκωθῆ πρωΐ. Ἔρριξε κλαρὶ στὰ πρόβατα, ἐπάχνισε τὰ ζᾶ, ἔκανε ὅλες τὴς δουλειὲς τοῦ σπητιοῦ καὶ ἔτρεξε νὰ στολισθῆ γιὰ τὸ προσκύνημα. Τὰ γοβάκια της τὰ μαῦρα, ποῦ σὰν ὁλόμικρες φωλίτσες λὲς κι' ἐδέχτηκαν τὰ ποδαράκια τὰ μικρά, τὰ τόσο τρυφερὰ ἀπὸ τὰ κάτασπρα καλτσούνια ἀγκαλιασμένα. Τὸ κάτασπρο καὶ ὁλοκέντητο τὸ μισοφόρι της, τὴ ράσσα τὴν πολύχρωμη καὶ μὲ τὴς πούλιες της, τὸ ὁλομέταξο ζωνάρι μὲ τὰ κόκκινα τριαντάφυλλα, καὶ τὸ μαντῆλι τὸ λευκὸ πάνω ἀπὸ τὸ μετσξόμαυρο στεφάνι ποῦ στόλιζε τὸ μέτωπό της. Ἔρριξε χίλιες ματιὲς στὸ τόσο δὰ τὸ στρογγυλὸ τὸ καθρεφτάκι της κι' ἐπῆγε ἴσια στὸν Στρατῆ, ποῦ καθισμένο, δίπλα στὴ γωνιὰ ἐκαμάρωνε τὴς ὁλοκόκκινες ἀναμμένες χοντρὲς κουτσοῦρες, ἔκανε μιὰ μετάνοια μπρὸς στὰ πόδια του καὶ τοῦ φίλησε τὸ χέρι. Τὸ ἴδιο ἔπειτα καὶ στὴ μητέρα της, ἀπ' ὅπου πῆρε καὶ μιὰ περσότερη καὶ μυστικὴ εὐχή, καὶ ἐπετάχτηκ' ἔξω γρήγορη καὶ χαρωπή, ὅπου τὰ μικρά της παπουτσάκια ἄφησαν τὰ πρῶτα σημάδια 'πάνω στὸν κατάλευκον ἀφρό, δείχνοντας πρὸς τὸ χωριό

Ἡ Χριστίνα ἐπήγαινε νὰ μεταλάβη

Πέντε βήματα ἐπροχώρησε κι' ἔρριξε τριγύρω ἕνα βλέμμα στὰ βουνὰ κι' ἔλαμψε στὸ πρόσωπό της ἡ χαρά.. ἡ χαρὰ ποῦ αἰσθάνεται κανείς, ὅταν τὸ βλέμμα του χορταίνη σ' ἕνα θέαμα μαγικό. Καὶ δὲν εἶχε κάνει λίγα βήματα ἀκόμη, ὅταν ἡ λευκὲς ὤμορφες νιφάδες ἄρχιζαν ἀργὰ ἀργὰ νὰ κατεβαίνουν παιχνιδιάρες καὶ νὰ κάθωνται ἁταλὰ σὰν μικροχαϊδέμματα ἐδῶ κι' ἐκεῖ στὴ φορεσιά, στὸ μαντῆλι τῆς Χριστίνας.

— Νά το πάλι ἄρχισε νὰ χιονίζη... εἶπε κι' ἐτάχυνε γοργὰ τὸ βῆμά της, κι' ἔτριζε γλυκὰ ὁ ἀφρὸς κάτω ἀπὸ τὰ πόδια της, κι' ἐσημάδευε μὲ κοντοβήματα τὴ στράτα πίσω της. Καὶ μέσ' στὸν κάμπο τὸν ὁλόασπρο, στὴ σιγαλιὰ ἐκείνη μέσα τὴ λευκή, ἡ κόρη μὲ τὰ μάγουλα τὰ κατακόκκινα, τὰ μαῦρα μάτια καὶ τὸ σὰν τὸ γάλα πρόσωπο, μὲ τὰ στολίδια της τὰ τόσα καὶ φανταχτερὰ φαινότανε σὰν ἄνθος τοῦ χιονιᾶ πρωτοξεβλάστητο, ποῦ μὲ τὸ χιόνι ἐπρωτοφάνηκε κι' αὐτὸ καὶ τὸ Χριστό.

Ἔφθασε στὸ ρέμα, κατέβηκε σιγὰ-σιγὰ μὲ προσοχὴ νὰ μὴ γλυστρήση τὴν μίαν ὄχθη του, καὶ ἑτοιμάσθη ν' ἀνεβῆ τὴν ἄλλη, ὅταν μιὰ φωνὴ τὴν ἐσταμάτησε:

— Χρόνια πολλὰ τὴ γιορτή σου, Χριστίνα!

Ἡ κόρη ἐξαφνιάσθη κι' ἐγύρισε.

Ἦταν ὁ Κώστας τοῦ Γεροδημήτρη, ἀλλαγμένος καὶ γελαστός.

— Εὐχαριστῶ, Κώστα. Μὰ ποῦ βρέθηκες ἐδῶ κάτω τόσο πρωΐ;

— Εἶχα στήσει τὸ δώκανο γιὰ λαγὼ καὶ ἦρθα νὰ τὸ 'δῶ μιὰ στιγμὴ προτοῦ νὰ πάω στὴν ἐκκλησιά. Μὰ ἤμουν ἄτυχος, Χριστίνα.

Ὁ Κώστας ἔλεγε ψέμματα. Τὸ δώκανο δὲν ἦταν στημένο ἀπ' αὐτὸν γιὰ τὸ λαγώ, ἀλλὰ γιὰ τὴν Χριστίνα ἀπὸ τὸν Ἔρωτα.

— Τὸ ντουφέκι λοιπὸν πάρε, Κώστα. Καὶ θἄχη πολλοὺς λαγοὺς τώρα μὲ τὸ χιόνι.

Εἶπε μὲ ὅλη της τὴν ἀφέλεια ἡ χωριατοπούλα κι' ἑτοιμάσθη ν' ἀνεβῆ τὴν ὄχθη. Μὰ ὁ Κώστας, ποῦ μόνο γι' αὐτὴν εἶχε κατεβῆ 'κεῖ κάτω, δὲν ἦταν ἕτοιμος νὰ τὴν ἀφήση τόσο εὔκολα.

— Γιὰ στάσου μιὰ στιγμή, Χριστίνα, νὰ σὲ καμαρώσω. Τί ὤμορφη ποῦ εἶσαι σήμερα!

Ἡ κόρη ἐγέλασ' ἐλαφρὰ μὲ φιλαρέσκεια κι' ἐτράβηξε τὸ δρόμο της, χωρὶς νὰ ἀπαντήση. Μὰ ὁ Κώστας πάλι τὴ σταμάτησε.

— Καὶ τὰ στολίδια σου, Χριστίνα, εἶν' ἀφάνταστα καὶ πλούσια. Εἶσαι ὤμορφη, Χριστίνα!

— Εὐχαριστῶ, Κώστα...

— Τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου σου εἶνε σὰν αὐτὸ τὸ χιόνι, τὰ μάγουλά σου εἶνε κόκκινα σὰν τὰ τριαντάφυλλα τοῦ ζωναριοῦ σου ποῦ φορεῖς καὶ τὰ χειλάκια σου εἶνε σὰν τὰ κοράλλια ποὖνε στὸ λαιμό σου. Κι' αὐτὰ τὰ μάτιά σου, Χριστίνα...

— Μά, Κώστα, τί σοῦ ἦρθε! Πάω στὴν ἐκκλησιά...

— . . Τὰ μάτια σου εἶνε μαῦρα σὰν τὴν κόλασι, μὰ καὶ σὰν τὸν παράδεισο γκυκά...

— Κώστα, τί ἔπαθες σήμερα πρωΐ-πρωΐ κι' ἦρθες νὰ μὲ πειράξης; Ἄσε με καὶ πάω νὰ μεταλάβω . . .

— Τὰ φρύδια σου εἶνε σὰν κεινοῦ 'κεῖ πέρα τοῦ κοσσύφου τὰ φτερὰ καὶ τὰ μαλλιά σου σὰ μετάξια . . .

Ἡ Χριστίνα ἄρχισε νὰ πειράζεται. Ἔρριξε τὰ μάτια κάτω μὲ ντροπή, μὰ δὲ μποροῦσε καὶ νὰ μὴν ἀκούση τὰ ὤμορφα τοῦ Κώστα λόγια, ποῦ κι' ἂν τὴν ἐπείραζαν ποῦ ἦταν γιὰ μετάληψι, σταλάζαν ὅμως στὴν καρδιά της . . .

— Δὲν εἶσαι σὺ ἡ Χριστίνα ποῦ πάει σήμερα στὴν ἐκκλησιά. Ἐσύ 'σαι ὁ Ἄγγελος Κυρίου π' ἔστειλε στὸν κόσμο σήμερα γιὰ νὰ μᾶς πῆ τὴ Γέννησι, εἶσαι ἡ Θεὰ ποὖρθε τὰ κάλαντα νὰ ψάλλη, ἡ χρυσῆ Θεὰ γιὰ τὰ οὐράνια κάλαντα! Δὲν εἶσαι σὺ ἡ Χριστίνα, ἐσύ 'σαι τ' ἄστρο τὸ λαμπρό, ποῦ ἔδειξε στοὺς μάγους τοῦ σπηλαίου τὸ δρόμο, κι' ἀποσταμένο ξημερώθη σήμερα στὴν ἐρημιά... εἶσαι τὸ ἄνθος ποῦ ἔδωσε ὁ Ἀρχάγγελος στὴν Παναγιὰ καὶ ποῦ φυτρώνει πάλι σήμερα κι' αὐτὸ μὲ τοῦ Χριστοῦ τὴ Γέννησι . . .

Ἡ Χριστίνα ἐθύμωσε. Τῆς ἐρχόταν κακὸ ν' ἀκούη τέτοια λόγια τὴ στιγμὴ ποῦ πήγαινε νὰ μεταλάβη, καὶ ἐψιθύρισε μὲ μιὰ τρεμουλιαστὴ φωνὴ μέσ' ἀπ' τὰ χείλη της:

— Μὰ εἶνε κρῖμα, Κώστα. Πάψε πειά . . .

Μὰ ὁ Κώστας πειὰ δὲν ἐκρατιώταν. Ἔπαλλ' ἡ καρδιά του, ἄτακτα καὶ δυνατά, ἔλαμπαν τὰ μάτια του καὶ ἔλεγ', ἔλεγε χωρὶς κι' αὐτὸς καλὰ νὰ τὰ καταλαβαίνη.

— Δὲν εἶσαι σὺ ἡ Χριστίνα ὅπου πηγαίνει γιὰ μετάληψι. Ἐσύ 'σαι ἡ Κόρη τοῦ Χειμῶνα ἡ πεντάμορφη, ποῦ ἐγεννήθηκες μιὰ χιονισμένη 'μέρα μέσ' ἀπ' ἕνα ἀνεμοστρόβιλο χιονιοῦ καὶ ἀπὸ μιὰν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου ὁλόχρυση, ὅπου γιὰ μιὰ στιγμὴ ἐφάνη μέσ' ἀπὸ τὰ σύννεφα . . . Ἐσύ 'σαι ἡ Νύφη τοῦ Γενάρη, ἡ παρθένα ἡ ἄσπιλη, ποῦ βγῆκες γιὰ νὰ τὸν προαπαντήσης . . . Εἶσαι ἡ Νεράϊδα τοῦ χιονιᾶ, ὅπου ποιὸς ξέρει ὕστερ' ἀπὸ τί ξεφάντωμα ὅλη τὴ νύχτ' ἀπόψε καὶ ἀπὸ τί χοροὺς μέσ' στὸ χιονοστρόβιλο 'ξαλίστης καὶ σὲ 'πῆρε ἡ 'μέρα κ' ἀπόμεινες μονάχη τώρα καὶ πλανώμενη...

Ἡ Χριστίνα ἐθύμωσε πολύ, ἕνα θυμὸ μ' ἕνα παράπονο μαζύ. Ἐθύμωσε καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ θέλησε νὰ μαλλώση δυνατὰ τὸν Κώστα. Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ ἐκείνη πάλι ὁ θυμός της ἐξατμίστηκε, τὰ μάτια της γιὰ μιὰ στιγμὴ ποῦ εἶχαν ἀγριέψει ἐξημέρωσαν καὶ πρὸς τὴ γῆ γυρμένα ἄφησαν νὰ δείξουν περισσότερ' ἀπ' τὰ λόγια της, τὰ λόγια τ' ἁταλὰ π' ἐβγαίναν μὲ παράπονο μέσ' ἀπ' τὰ χείλη της καὶ σὰν μιὰ μουσικὴ γλυκειὰ χτυποῦσανε στ' αὐτιὰ τοῦ χωρικοῦ:

— Μά, Κώστα, πάω νὰ μεταλάβω. Πῶς θὲ νὰ πάω τώρα στὸν παπᾶ μ' αὐτὰ τὰ λόγια σου, κι' ἂν τοῦ τὰ πῶ, γιὰ νὰ μὲ μεταλάβη θ' ἀρνηθῆ.

Ὁ Κώστας ἄναψε. Εἶχε τόση φωτιὰ στὰ μάτια του, στὰ κινήματά του, καὶ τὰ λόγια του ἐβγαίνανε μὲ τόσον πυρετό, ποῦ θαρροῦσε κανεὶς πῶς καὶ τὸ χιόνι ἀκόμα 'κεῖνο δίπλα του ἄρχιζε νὰ λυώνη. Μιὰ ἀστραπὴ ἐφάνηκε στὰ μάτια του καὶ μιὰ λάμψι ἐφώτισε τὸ πρόσωπό του.

— Θὰ σὲ μεταλάβω ἐγώ! τῆς εἶπε καὶ μὲ μιᾶς τὴν ἀγκάλιασε κι' ἕνα ἀναμμένο, φλογερὸ φίλημα τῆς ἔδωσε στὸ στόμα. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη τὸ χιόνι ἐπύκνωσε καὶ τ' ἀγκάλιασμα ἐκρύφτηκε μέσα στὴς λευκότατες νιφάδες, ποῦ ἔγιναν ἑνὸς ἀρραβωνιάσματος τὸ ἀνθορράντισμα.

Ἡ Χριστίνα δὲν ἐπῆγε πειὰ στὴν ἐκκλησιά.

Μὲ κατεβασμένο τὸ κεφάλι, μὲ τὰ μάτια δακρυσμένα, μὲ τὸ πρόσωπο χλωμὸ ἐγύρισε ἀργὰ-ἀργὰ μὲ βῆμα λυπηρὸ γιὰ τὸ σπιτάκι της. Σὰν τὸ λουλοῦδι ποῦ τὸ γέρνει ὁ βορηᾶς καὶ τὸ μαραίνει, σὰν τὸ μπουμποῦκι ποῦ ὁ χιονιᾶς τὸ καίει πρὶν ἀνοίξη, κι' ἡ κόρη τώρα ἐφαινότανε σκυφτή, λυπητερὴ καὶ μαραμένη, σὰν μὲ τὸ φίλημα ἐκεῖνο νὰ τῆς πήρανε καὶ τὴ μισὴ ζωή.

Μὰ ὅταν ἔφθασε μακρυὰ ἀπὸ τὸ ρέμμα πειά, ἡ λύπη της ἐσβύστηκε καὶ ἡ καρδιά της ἄρχισε σιγὰ-σιγὰ νὰ πάλλη δυνατά. Τὸ πρόσωπό της ἐξαστέρωσε σὰν τὸν καθάριον οὐρανὸ μετὰ τὴ θύελλα, κι' ὁ ἥλιος βγῆκε καθαρός, λουσμένος καὶ ὑπέρλαμπρος μέσ' ἀπ' τὰ μάτια της, σὰν τὴν αὐγὴ μιᾶς γαλήνιας ἡμέρας ὕστερ' ἀπὸ μιὰ νύχτα ποῦ ὠργίασαν οἱ κεραυνοί. Τὰ χείλη της, τὰ πρὶν ὠχρά, ἐξαναρρόδισαν, τὰ μάγουλά της ἐκοκκίνισαν καὶ σ' ὅλη της τὴν ὄψι ἐζωγραφήθη ἡ ἄνοιξις, μιὰ ἄνοιξις ὁλόγλυκεια ἀνάμεσα στὸν κάτασπρο χιονιᾶ.

Ἐκοντοστάθηκε σιγὰ-σιγά, ἐγύρισε τὸ βλέμμα της πρὸς τὸ χωριό, εἶδε τὸν Κώστα ἀκίνητον στὴν ὄχθη νὰ τὴν ἀκολουθῆ μὲ τὸ βλέμμα του καὶ νὰ τῆς στέλνη φίλημα, κι' ἕνας στεναγμὸς ἐξέφυγε ἀργὰ-ἀργὰ μέσ' ἀπ' τὰ στήθη της.

Ἡ Χριστίνα εἶχε μεταλάβει τὸν ἔρωτα.

Γεώργ. Ρ.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ, 17 ὁδὸς Μεταξᾶ 17

Ἐπιστημονικώτατα κατηρτισμένον καὶ διὰ νέων μηχανημάτων τελειοποιηθέν, ἐκτελεῖ πᾶσαν καλλιτεχνικὴν ἐργασίαν διὰ συγγραφεῖς, περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας.

Τιμαὶ συμφέρουσαι. Ταχύτης ἐκτελέσεως. Τελειότης ἐργασίας. ***Εἰδικὴ ἠλεκτρικὴ*** ἐγκατάστασις ἐπιτρέπει τὴν ταχίστην παράδοσιν τελείων ***κλισέ.***

17—Ὁδὸς Μεταξᾶ—17

(Πλατεῖα Ἐξαρχείων, πάροδος Προαστείου)

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΛΑΪΟΥ

Κατασκευάζονται ὅλων τῶν εἰδῶν καλλιτεχνικαὶ εἰκόνες (clichès) δι' ἐφημερίδας, περιοδικά, ἐπιστημονικά, βιβλία παντὸς εἴδους καὶ ἐν γένει δι' εἰκονογραφημένας ἐργασίας.

Ἀθῆναι, ὁδὸς Κολοκοτρώνη ἀριθ. 55

Πλατεῖα Καλαμιώτου. — (Γωνιαία οἰκία).

ΠΟΙΚΙΛΙΑΙ

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΞΕΝΗΤΙΑΣ

Ἤπια νερὸ ἀπὸ τὸ ρυάκι, ποῦ κυλοῦσε σιγὰ καὶ ἐσχηματίζετο ἀπὸ τὰ δάκρυα, ποῦ ἔχυνε σταλαγματιὰ-σταλαγματιὰ ἕνας βράχος ρυτιδωμένος, ποῦ κοκκίνιζε πρῶτος ἀπὸ τὸν ἥλιο τῆς αὐγῆς. Ἦταν ὁ τραγουδιστὴς τῆς ἐρημιᾶς τὸ μικρὸ ρυάκι... Ξυπνοῦσε τὸ πρωΐ μὲ τὸ τραγοῦδί του, τὸ κρυσταλλένιο σὰν τὸ νερό του, τῆς νύμφες καὶ κατέβαιναν ἀπὸ τῆς σπηλιὲς τοῦ βράχου νὰ δροσισθοῦν καὶ νὰ ἑνώσουν τὴ γλυκειά τους φωνὴ σὲ τραγοῦδι οὐράνιο μὲ τὸ κελάρυσμα τοῦ ρυακιοῦ... Ἔπαιζαν ὕστερα... κυνηγοῦσαν ἡ μιὰ τὴν ἄλλη... κυλιόντουσαν στὴν χλόη καὶ στὴν ἄμμο... κ' ἔπεφταν ἀναίσθητες νὰ τεντώσουν τὰ μέλη των τάρμονικά.. Καὶ τότε τὸ ρυάκι τῆς νανούριζε μὲ τὸ αἰώνιο μουρμούρισμά του, καὶ τῆς ἀποκοίμιζε μὲ τὰ πειὸ γλυκὰ ὄνειρα... Κ' ὅταν ἐκεῖ κάτω, ποῦ ὁ κάμπος ἄγγιζε τὸν οὐρανό, σὰν ἕνα μαυράδι, σὰν μιὰ κηλῖδα μέσα στὴν λευκότητα καὶ τὴν ἡσυχία τῆς ἐρημιᾶς, ὁ σιδηρόδρομος περνοῦσε καὶ ἔκοβε τὸ τραγοῦδι τοῦ σπίνου μὲ τὸ σφύριγμά του, ἔντρομες καὶ ἡ νύμφες ξυπνοῦσαν καὶ ἔφευγαν, σὰν νὰ πάτησαν τῆς φωληές των ἄνθρωποι κλέφτες. . . .

Ἤπια νερὸ ἀπὸ τὸ ρυάκι, ποῦ ἀποκοίμιζε τῆς νύμφες, καὶ ἀνέβηκα στὸν βράχο τὸν ρυτιδωμένο νὰ καθήσω ν' ἀναπαυθῶ. . . . Καὶ πέρασαν ἀπὸ τὰ μάτια τῆς μνήμης μου ὅλη μου ἡ εὐτυχία, ὅταν ἤμουν κοντά σου, ὅλοι μου οἱ πόνοι, τώρα μακρυά σου. Καὶ ἦλθα νὰ γύρω τὸ κεφάλι μου στὸ γόνα σου.

⁂

Ἤμουν μικρός... πολὺ μικρός, ὅταν σὲ πρωτοστοχάσθηκα. Ἐγὼ σ' ἐπεθύμησα καὶ σὲ ὠνειροπόλησα πάντοτε. . . . Σὲ ἀγάπησα πολύ, ὅταν σὲ εἶδα, ὕστερα ἀπὸ μιὰ νύχτα πικρή, νὰ κάθεσαι κοντά μου, ντυμένη ἄσπρα, σὰν Παναγιά, καὶ νὰ μὲ λὲς «μὴ κλαῖς». . . . Καὶ ὕστερα πολλὲς φορὲς ἀκόμα σὲ ἀπάντησα στὸν βίο μου. . . . Ἦσουν πάντα κάτασπρη, ἕνα χαμόγελο αἰώνιο στὰ χείλη σου τὰ ὠχρὰ ἐπλανᾶτο, καὶ ἦταν ἡ ματιά σου παρηγοριά, σὰν τὸ χλωμὸ φῶς τῆς Σελήνης, ποῦ κάθε ὁδοιπόρος βρίσκει ἀνάπαυσι καὶ κοιμᾶται ἥσυχα . . . Ἔτρεξα νὰ ἔλθω κοντά σου. . . μὰ δὲν ἦσουν ἐκεῖ. . . Μ' ἔλεγαν πῶς κυνηγῶ μιὰν ἄγνωστη ψυχή . . . Μὰ ἐγώ . . . ὅταν ὕστερα σὲ ἀπάντησα . . . ἐκεῖ ποῦ θυμᾶσαι. . . ἔτρεξα, σ' ἀγκάλιασα . . . σ' ἐφίλησα . . . σὲ εἶπα τὴν θλῖψί μου. . . γιατὶ εἴμεθα φίλοι . . . σ' ἐγνώριζα . . . εἶχα ἀναμνήσεις περασμένες στὴν ἀγκαλιά σου . . .

⁂

Τόσα χρόνια εἶναι τώρα, ποῦ ἀγαπιούμαστε, ὦ λατρευτή μου . . . Τόσα χρόνια τώρα μετρῶ ἀφ' ὅτου σ' ἐπόθησα καὶ τόσα χρόνια τώρα αἰσθάνομαι μέσα μου τὸν πόθο νὰ φιλήσω τὸν Θεὸ καὶ νὰ κλείσω στὴν φοῦχτά μου τὸν κόσμο . . . Καὶ στὴν ἐνθύμησι μιᾶς στιγμῆς περασμένης κοντά σου νέοι πόθοι φυτρώνουν μέσα μου... νὰ κάμω . . . νὰ κάμω... γιὰ νὰ μ' ἀγαπᾷς . . . Ἐξάγνισε καὶ τὴν δική μου ἡ ψυχή σου ἡ ἁγνή, ποῦ μοιάζει τὸ μάγουλό σου, ποῦ γιὰ μόνο ψεγάδι ἔχει τοῦ φλογεροῦ μου φιλιοῦ τὸ ὑγρὸ σημάδι, ὅπως ὁ ἀνέφελος οὐρανὸς τὸν ἥλιο . . .

⁂

Διαβάζω κάτι καὶ κλειῶ τὰ μάτια μου νὰ ὀνειροπολήσω τὴν πραγματικότητα . . . γιατὶ εἶμαι μακρυά σου . . . καὶ νὰ ρουφήξω ὅλην τὴν γλύκα . . . Δὲν ὑπάρχει ποίημα γιὰ τὸ τέλειο, γιὰ τὸ ἰδανικό, γιὰ τὸ θεῖο, ποῦ νὰ μὴν τὸ εὑρίσκω πῶς γράφτηκε μέσα στὸ παρθενικό σου δωμάτιο, τὸ γεμάτο ἀπὸ τὴν εὐωδιὰ καὶ μελῳδία τῆς παρουσίας σου, καὶ ἀπάνω στὸ γόνα σου . . . Ὦ! πόσο σ' ἀγαπῶ! πόσο σ' ἀγαπῶ!. . .

Κ' ἐκάθησα στὸ βράχο ν' ἀναπαυθῶ . . . ν' ἀναπαυθῶ . . . ἢ νὰ 'πῶ τὸν πόνο μου . . . νὰ σὲ ἐνθυμηθῶ . . . γὰ σὲ φιλήσω . . . νὰ κλάψω . . .

Γεώργιος Δ. Πλός..

Βόσπορος. Ἐπὶ τῆς Χεδιβικῆς θαλαμηγοῦ «*Μιχρούσα*».

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Υἱοῦ, ὑπηρετοῦντος τὴν Πατρίδα, πρὸς τὸν πατέρα του:

«Ἀδερφὲ πατέρα παμινώντα, ἴδα προχτὲς νὰ μοῦ γράφεις ὅτι στενοχωρίσε πῶς δὲν περνάου καλά, μάθε λιπὸν ὅτι ἐγὼ καὶ δὸ ποῦ ἶμε ζὸ καὶ φτοῦ να ρθὸ ζὸ καὶ οὖθε νὰ πάου ζό. μούγραφες πὸς ὁ ἀδερφός μου σὲ γκρινιάζι νὰ χορίσουμε λιπὸν τὰ χοράφια ὅπος θέλις μίραστα ἀλὰ τὰ ζοντανὰ νὰ τὰ μιράσις τιουτουτρόπος. νὰ κρατίσις ἐσὺ τὸ γαϊδοῦρι ὁ ἀδερφός μου τὸ γουρούνι καὶ γὼ τὸ βόϊδη. χερετίσματα στὶς θιαγγέλος τὸ δῆμο».

σὲ χερετῶ ὁ ιός σου θανάσης

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν

Νικήτας Κατσώνης — Φιλιατρὰ

ΝΕΑΝΙΚΟΙ ΣΤΟΝΟΙ

ΤΗι Διδι Φ. ΜΙΝ...

Ὄνειρον εἶναι οἱ ὀφθαλμοί σου, οἱ πλήρεις ἱεροῦ μυστηρίου. Δὲν ἔχουν πυράν, οὐδὲ φῶς, τὸ ὁποῖον νὰ καθηλώνῃ τὰς ψυχὰς εἰς τὴν ἐκτυφλωτικὴν ἀστραπήν του· ἀλλ' ἐντός των διακυμαίνεται τὸ ἄπειρον καὶ εἶναι βαπτισμένοι εἰς τὴν αἰθρίαν ἄλλου κόσμου, ἀπηλλαγμένου σκιῶν καὶ νυκτός. Ἀντιφεγγίζουν τὴν εὐγενῆ ὠχρότητα πρωϊνῆς σελήνης. Τὸ σῶμά σου εἶναι τρυφή . . . Εἶσαι τὸ μέγα ὡραῖον παιδίον, τὸ ὁποῖον ὁδηγῆται ἀπὸ τὰ πρωτόγονα αἰσθήματα, τὰ ἀδιαίρετα εἰς καλὸν καὶ κακόν, τὰ διερμηνεύοντα μόνον τὸν παλμὸν τῆς φύσεως καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ πάθους. Δι' ἐμὲ εἶσαι χρυσοῦν φθινόπωρον μέσα εἰς μαῦρον χειμῶνα, ὅπου ἡ θύελλα ἀπειλεῖ τὴν τάξιν τῆς ψυχῆς μου καὶ πνίγει τὸν ρυθμὸν τῆς ζωῆς μου. Εἶσαι ἡ μυστικὴ βρύσις, ὅπου σβύνω τὴν φλόγα τοῦ μεγάλου πάθους μου καὶ τῆς ἀναστατωμένης καρδίας μου.

Ὢ ἡ εὐγένεια τῆς μορφῆς σου καὶ ἡ τρυφερότης τοῦ προσώπου σου! Ἡ ἡδονὴ σταματᾷ πρὸ Σοῦ ὡς εἰς ἱεροτελεστίαν εἰς τὴν ὁποίαν κλείεται ἡ αἰώνιος εὐτυχία καὶ ἡ ὑπερτάτη ἀπόλαυσις. Αἱ χεῖρες αὐται ποῦ γράφουν σὲ ἤγγισαν ἄλλοτε, περικαλλῆ, ὀνειρότευκτε, παθογέννητε παρθένε. Εἰς αὐτὰς ἐστάλαξεν ἡ πρώτη φλὸξ τῶν ὡραίων δακρύων σου. Μίαν ἑσπέραν διῆλθον στιγμὰς εὐτυχίας πλησίον σου, ἔπιον τὴν τρυφὴν τοῦ προσώπου σου ὑπὸ τὸ πένθιμον φλόγισμα τῆς ἱερᾶς Σελήνης. Ἀλλ' ἐκ τῆς ἡδονῆς τῆς σαρκός Σου, ὑπὸ τὴν φρικιαστικὴν προσέγγισιν τοῦ κορμιοῦ σου, ὑπὸ τὴν ἐκφεύγουσαν ἁγιότητα τοῦ προσώπου σου, τὸ κακὸν ἐδείχθη ἀνίσχυρον... Τώρα μὲ φεύγεις, ὡς ἐὰν δὲν μὲ συνήντησες ποτέ. Διὰ Σὲ ἡ ζωή, δι' ἐμὲ ὁ θάνατος τῆς ἐγκαταλείψεως...

Ὦ! ἂς ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπαναληφθῇ πάλιν ἡ εὐτυχία ἐκείνη, ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, διὰ νὰ ἀναζήσω ὀλίγας στιγμὰς τὴν ζωήν, ἡ ὁποία δι' ἐμὲ εἶναι ὄνειρον κακόν, ἐφιάλτης, ἀφοῦ τὴν ἠγάπησα περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι τῆς ἤξιζεν... Κατεδικάσθην νὰ μὴ ἔχω πλέον τὴν δύναμιν νὰ συνεννοηθῶ οὔτε μ' ἐκείνους, χάριν τῶν ὁποίων τὰ στήθη μου ἐταράχθησαν ἀπὸ τὴν θύελλαν ὑπερανθρώπου ζωῆς, διὰ νὰ χρησιμεύσουν τώρα ὡς βορὰ καὶ ὡς τάφος της....

Καὶ ὅμως πάντοτε σχεδὸν ὁ δεσμώτης πόνος ἐξυπνᾷ ἐντὸς τῆς ψυχῆς μου τόσον μέγας καὶ ἄγριος, ὥστε μὲ σύρει ὡς μανιώδη πέραν, πολὺ πέραν καὶ αὐτῆς τῆς ὑπερτάτης ὁρμῆς τῆς ζωῆς, καὶ νεκρώνω τοὺς λογισμούς μου εἰς τὴν σιγὴν καὶ σβύνω τὸ πῦρ τοῦ αἰσθήματός μου εἰς ἄφθονα δάκρυα, διότι ἡ ἐκδήλωσίς του θὰ μοῦ ἐστοίχιζε τὴν ζωήν. . . .

Ἀγαπητὴ φίλη, ὡραία εἰκὼν ἀγαθότητος, ἥτις ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ἐσαεί. . . Σὺ ἡ ἐκλάμψασα ὡς τὸ γλυκύτερον μειδίαμα καλωσύνης εἰς τὴν μαύρην δίνην τῆς κολάσεώς μου, μὴ μὲ ἀπομακρύνῃς ἀπὸ τῆς καρδίας σου. Δὲν ζῶ πλέον παρὰ μὲ τὰς ἀναμνήσεις, διότι ἡ ἐλπὶς μὲ περιπαίζει καὶ τὸ μέλλον ἄρχεται δι' ἐμὲ ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀληθὴς ζωὴ τελειώνει, ἀπὸ τοῦ τάφου...

. . . .

Μὲ σύντροφον τὴν κατηραμένην βοὴν τῆς θαλάσσης, ἡ ὁποία ὠρύεται ὑπὸ τὰ βήματά μου ὡς ἐμμανὴς ἀγέλη κολαζομένων, καὶ τὸ κίτρινον φάσμα μιᾶς σελήνης, ὠχροτέρας ὅλων τῶν κριμάτων μας, πολλάκις προσεπάθησα, παρὰ τὴν ἔρημον ἀκτὴν τῶν Π . . . , ὅπως ἐπανίδω τὰς εἰκόνας τοῦ παρελθόντος, διὰ μέσου χαμένων δακρύων. . .

Πόσον φοβοῦμαι μήπως τὸ ἰόσπαρτον νεκροταφεῖον τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου κοιμῶνται οἱ νεκροὶ ὑπὸ τὴν μελιχρότητα τοῦ Ὑμηττοῦ, γίνῃ τώρα ὁ λιμὴν τῆς ἀναπαύσεώς μου. . . *Κωστ.*

ΠΛΗΡΗΣ ΣΕΙΡΑ

ΤΟΥ Α'. ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ "ΕΛΛΑΔΟΣ,,

(Ἐκ 53 φύλλων)

Πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖα μας ἀντὶ 5 δραχμῶν. Στέλεται εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀντὶ δραχ. 5,50. Εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἀντὶ φρ. 8.

Η ΕΥΤΥΧΙΑ

Burns

Σὰν παπαροῦνα μοιάζει ἡ εὐτυχία·
πιάνεις τὸ στέλεχος, τὸ ἄνθος χάνεται·
ἢ σὰν τὸ χιόνι ἀπάνω 'στὸ ποτάμι,
τὴ μιὰ στιγμὴ τὸ βλέπεις, κι' ἔπειτα χάνεται.

Λοῦστρος

SIKANOR - HYLOP

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Πείθονται εὐκολώτερον,
Ἀγαπῶσι ταχύτερον
Ἐκτιμῶσιν ὀλιγώτερον
Ἀπαιτοῦσι πλειότερον
Προδίδουσι συχνότερον
Λησμονοῦσι ἀσφαλέστερον
Μετανοοῦσι βραδύτερον
Δακρύουσιν ἀφθονώτερον
Ἀπολαμβάνουσι διαρκέστερον καὶ μαίνονται χειρότερον τῶν ἀνδρῶν.

Βόλος ***Κόκκος Ρόκκος***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΥΡΙΑΣ, ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥΣ

Guil. Tell.— Δημητσάναν, **Πρὶν. Φυγόλωτον.**— Ἐνταῦθα.— Ἐπιστολὴ ἐστάλη ταχυδρομικῶς,

Ἀγγελ. φωλ...—Κων)πολιν.— Ἀναθέσατε εἰς κάποιον νὰ τὸ ἀντιγράψῃ.

Π.— Ἐνταῦθα.—Διὰ τὴν μίαν ἔχετε δίκαιον, διὰ τὴν ἄλλην ὄχι.

Διον. Φωτιάδ... — Τώρα δύνασθε νὰ τὸ ἀγοράσετε ἀπὸ τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων.

Ἰωάν. Α. Μπερ...— Ἄρταν.— Εὑρίσκεται παρὰ τῇ ποιητρίᾳ του.

Περ. Ἰω. Κάρτσ... — Σπάρτην. — Ὅταν φθάσῃ ἡ σειρά της θὰ δημοσιευθῇ ἂν εἶνε καλή.

Κ. Ν. Τσολ...— Ἐνταῦθα.— Ἂν ἐγκριθοῦν θὰ δημοσιευθοῦν δωρεάν.

Μυρμπ. Ἀχιλ... — Ἐνταῦθα.— Εἰς γραμματόσημα, ἂν τὸ ποσὸν εἶνε κάτω τῆς δραχμῆς. Ὅταν στείλετε ἀντίτυπον στείλατε ἐκ νέου καὶ τὸ κείμενον, διότι ἤδη δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν.

Ν. Α. — Ἀλεξάνδρειαν. — Ἡ «πολιτ. ἐπισκόπ.» ὄχι. Τὸ «Ὄνειρον» εὑρίσκεται εἰς τὴν σύνταξιν πρὸς ἔλεγχον. Διὰ τὴν φωτογραφίαν πρέπει νὰ εὑρεθῇ λόγος, ἄλλως ἐπὶ πληρωμῇ.

Κατ. Ποιηταρίδ... — Ἀλεξάνδρειαν. — Στείλατε καὶ ἂν ἐγκριθοῦν ὡς καλά, θὰ δημοσιευθοῦν δωρεάν.

Νίπ›π.— Ἀλεξάνδρειαν. — Στοιχίζει 2 δρ. Δύνασθε νὰ τὰς στείλετε διὰ ταχυδρομ. ἐπιταγῆς.

Νίτσ. Οἰκον...—Κάϊρον.—Τὰ γνωμικὰ δημοσιεύονται ἀσφαλῶς, ἀλλὰ μὲ τὴν σειράν των. Καὶ τὰ ἰδικά σας ἐπίσης. Φωτογραφ. περὶ ἧς μᾶς γράφετε, στείλατε.

Νικόλ. Σ. Βαχάρην. — Σμύρνην. — Συνδρομὴ Ἐξωτερικοῦ ἑξάμηνος εἶνε 6 φρ. χρ.

Δημ. Ἀβαρ...—Πειραιᾶ. — Εἰς τὴν Ἀλληλογρ. δρ. 2. Ἂν ἔχῃ τίτλον καὶ ὑπογραφήν, θὰ ὑπολογισθοῦν 2 στίχοι ἐπὶ πλέον, ἤτοι δρ. 2,50

Η. Νιρβάν.—Πειραιᾶ.— Ὅταν ἐλήφθη διόρθωσις, τὸ τυπογρ. φύλλον εἶχε τυπωθῆ.

Μάριον.—Αἴγιναν.— Ὁ διαγων. θὰ τεθῇ εἰς τὴν σειράν. Τὰ 20 πρῶτα φύλλα στοιχίζουν μὲ τὰ ταχυδρομ. τῆς ἀποστολῆς δρ. 2,20.

Σπυρ. Α. Περιστιάν... — Κων)πολιν. — Στείλατε, ἂν θέλετε, Ἑλληνικά. Εἰς φύλλον φέρον τὸν τίτλον «Ἑλλὰς» δύνανται νὰ δημοσιεύωνται ποιήματα Γαλλιστί;

Νίκ. Βέλμ.. — Πάτρας.—Τὸ κομμάτι περὶ Ροΐδου, ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ «Ἡμερολόγιον» μαζῆ μὲ τὴν εἰκόνα. Τὸ σταλὲν θὰ δημοσιευθῇ βραδύτερον.

Ἀσκάνιον.—Ἐνταῦθα.— Λύσατε μόνοι τὴν διαφοράν σας, μολονότι ἠθέλαμεν νὰ πεισθῶμεν καὶ ἡμεῖς. Ὁ λόγος τῆς μὴ δημοσιεύσεως εἶνε αὐτός.

Σοφ. Γ. Κοντογιάν... — Χαλκίδα. — Τὰ φύλλα ὅλα ὑπάρχουν πρὸς 11 λ. ἕκαστον, μὲ τὰ ταχυδρομικά.

Μήτσαν Ε. Κα... — Ἐνταῦθα. — Ὡραῖον τὸ διήγημα, ἀλλὰ πολὺ ἐκτενές. Ἐστάλη καὶ πολὺ ἀργά. Ἴσως ἄλλοτε δημοσιευθῇ.

Ἰωάν. Πετροπ... — Πειραιᾶ. — Μᾶς κατέκλυσεν ἡ χριστογεννιάτικη ὕλη, σταλεῖσα πολὺ πρωτήτερα, καὶ διὰ τοῦτο ἔμεινεν. Ἦτο καὶ ἐκτενές.

Νικ. Ἰω. Ἀρβ...—Κυπαρισσίαν.— Ὡραῖον καὶ ἑλληνικώτατον τὸ διήγημά σας, ἀλλ' ἐκτενές. Στείλατε κάτι ἄλλο συντομώτερον.

Ρυθμιστὴν.—Κων)πολιν.—Ἔχει παρέλθει ἡ ἐπικαιρότης του. Στείλατε ἄλλο, ἀλλὰ συντομώτερον.

Α. Γιαννακ...—Πύργον.—Θὰ δημοσιευθῇ, ἂν ἦνε καλόν.

Θ. Βαρθολομ...—Πύργον.—Διότι τὰ προσωπικὰ καὶ διαφημιστικὰ δημοσιεύονται ἐπὶ πληρωμῇ.

Χαρ. Παλαμ...— Λαμίαν.— Δυστυχῶς τὸ ἐστείλατε ἀργά. Καὶ ἂν ἐδημοσιεύετο σήμερον, τὸ κακὸν ἔχει ἤδη γίνει.

Ἀντ. Γ. Ἀντωνόπ...—Μεσσήνην.—Ἔχει δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Ἑλλάδα».

Μοῦσαν τοῦ Ἑλικ...—Κων)πολιν.—Διατί τὰ δύο κουπόνια;

Σηχ...— Πάτρας. — Στείλατέ το, ὅταν τελειώσῃ, ἀλλὰ θὰ β αδύνωμεν ἀκόμη νὰ τὸ ἀναγνώσωμεν.

Στέρ. Ι. Κον...—Ἀράχωβαν.—Δωρεάν.

Μαρ. Κρήτ...—Ἐνταῦθα.—Διὰ χαρτονομίσματος ἢ γραμματοσήμων.

Α. Α. Ζ.—Ἐνταῦθα.—Στείλατε καὶ ἂν ἦνε πρωτότυποι, θὰ δημοσιευθοῦν, μὲ τὴν σειράν των, ἄνευ πληρωμῆς.

Γρ. Μπήλ...—Αἴγιναν.—Δὲν τὰ γνωρίζομεν οὔτε ἡμεῖς.

Στ. Ι. Κονίτσ..— Ἀράχωβαν.— Δὲν σημαίνει αὐτὸ τίποτε.

Α. Κ...—Ἐνταῦθα.—Ἡ εἰκὼν τῆς Ἄλβας περιέχεται εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τῆς «Ἑλλάδος».

Χαράλ. Ν. Καραγιαννόπ...— Πειραιᾶ.— Ἐχρεώθητε μὲ μίαν δραχμήν.

Ν. Περ...—Καλάμας.— Περὶ τοῦ πρώτου ἐγράψαμεν πρὸ πολλοῦ. Εἶνε γνωστόν, ὅτι «ὁ μύτος τῆς Ρινούλας» ἀνήκει εἰς τὸν κ. Ι. Χρυσανθόπουλον. Τὸ ἄλλο δὲν ἀνήκει οὔτε εἰς ἐκεῖνον, ὃν σημειεῖτε· εἶνε ἐκ τῶν ὡραιοτέρων ἐπιγραμμάτων τοῦ γνωστοῦ Ζακυνθίου ποιητοῦ κ. Στ. Μαρτζώκη.

Ν. Κ. Καμπαν...—Πειραιᾶ.—Ἐστάλη παρ' ἄλλου.

Ἡρὼ Κλέων...—Κων)πολιν.— Μερικαὶ ἐκ τῶν παρατηρήσεων εἶνε ὀρθαί. Μὴ ἀμφιβάλλετε, ὅτι βαθμηδὸν θὰ ἐφαρμοσθοῦν.

Θεόδ. Τσαμπάζην.— Βόλον.— Τὸ φύλλον στέλετε τακτικά. Συμπληρώσατε τὴν διεύθυνσίν σας, διότι ἴσως εἶνε ἀνεπαρκής.

Διαμαντὴν Ναύπλιον, «**Πικρ. καρδιάν**», **Ἐρυθρ. Γαλέρ...** Ἐνταῦθα, **Δ. Κυριαζόπ...** Κων)πολιν, **Μαργαρὼ Ν. Μαλαχοπ...** Κωνσταντινούπολιν, **Ἰω. Κ. Παντα...** Κερασιάν, **Π. Βρέκουσ...** Ἐνταῦθα, **Γ. Κ. Ἀντωναρ...**, **Γεώργ. Ἀνῖν...** Καρδίτσαν, **Σ. Ι. Κονίτσ...** Ἀράχωβαν, **Jean δ Α, Δ. Α. Κηπ...** Κύμην, **Ἀγγ. Σαλούτσ...** Ζάκυνθον, **Ι ὑδ. Ι. Κοκκαλ...** Πύργον, **Ἀλέκ. Κ. Σωτηριάδ...** Ναύπακτον, **Ξεβίδοτ...** Πύργον, **Π. Πλούμ...** Μεσολόγγιον, **Μ. Δ. Μεϊμάρογλ...** Ἀϊδίνιον (Μ. Ἀσίας), **Ἐπ. Καλλιλ...** Πειραιᾶ.

Διον. Π. Κουκορικ..., **Ι. Πολυχρόν...** Ἀλεξάνδρειαν, **Κατίνα Παπακωνσταντ.** Χανία, «**Εὔελπ... ν...**» Ναύπλιον, **Γ. Ν. Χουζούρ...** Θεσσαλονίκην, «**Ἐξαντρὶκ**» Πειραιᾶ, **Ἀγ. Ε. Ράμογλ..** Δαρδανέλλια, **Αιλ. Δ. Νικολοπ...** Ναύπλιον, **Α. Τζαλ...** Π. Φάληρον, **Ν. Δ. Οἰκον...** Κάϊρον, **Μ. Κλάδ...** Μανσοῦρον, **Λάζ. Φιλλίδ...** Ἐνταῦθα, «**Μυρσίν...**» Ἡράκλειον, **Κ. Διαμαντόπ...** Πύργον, **Π. Καπεταν...** Σμύρνην, **Φ. Παπαγεωργ...** Αὐλωνάριον, **Ντ. Βεβελογ...**, **Μιλτ. Ν. Χαρδαβέλ...** Πειραιᾶ, **Α. Β. Βιδούρ...** Ἰωάννινα, **Ι. Ν. Βουγιουκλ...** Ἐνταῦθα, **Ν. Βέλμ.** Πάτρας, **Ε. Μ. Δοξ...** Ἀλεξάνδρειαν, **Ἐλ. Σ. Λάμαρ...**, **Π. Σ. Τσίχλ...** Καλάμας, **Α. Κ. Κορθ...** Κιάτον, **Κ. Μητρομελ...** Ἐλευσῖνα,

Τὰ παρ' ὑμῶν σταλέντα ἐτέθησαν εἰς τὴν σειράν, θέλουσι δὲ δημοσιευθῇ βαθμηδὸν ἐφ' ὅσον ἐγκριθῶσιν.

Εὐτ. Τουλ... Κεφαλληνίαν, **Α. Μαν...** Ναύπλιον, **Ν. Κουτσ...** Ν. Wasta, **Βασιλ. Ἠλιοπ.** Τρίκκαλα, **N. Beb...** Νεμέαν, **Δ. Κοκλ...** Τρίπολιν, **Ν. Κοροβ...** Ναύσταθμον, **Ἠλ. Δομεν...** Πειραιᾶ, **Κ. Τζ...** Ἐνταῦθα, **Κ. Μουκ...** Λάρισσαν, **Δ. Πλατ...** Ἰτέαν, **Ι. Τυν...** Ὕδραν, **Α. Γκιλ...** Πειραιᾶ, **Μ. Ἁλμυρ...** Ἀλεξάνδρειαν, **Ι. Πετρ...** Πειραιᾶ, **Κ. Γερ...** Λεβάδειαν, **Γ. Μαρ...** Ἑρμιόνην, **Ι. Ν. Σοφ...** Μυλοπόταμον, **Ἐλ. Στρατ...** Ζαγαζίκ, **Ε. Μητροφ...** Ἀλεξάνδρειαν, **Ι. Σκαρ...** Σπάρτην, **Δ. Φωτ...** Ναύπλιον, **Σ. Λιαγ...** Πάτρας, **Ν. Πιερ...** Καλάμας, **Β. Ἀντ...** Ἐνταῦθα, **Σ. Παναγ...** Ἄργος, **Ν. Γαλ...** Βόλον, **Π. Ἀθην. Παπαδ...** Ἀλεξάνδρειαν, **Μ. Δ. Μέϊμ...** Ἀϊδίνιον, **Μ. Ἡλιοπ...** Σπάρτην, **Γ. Δελ...** Κων)πολιν, **Δ. Ἀναγν...** Ἐνταῦθα, **Ἐλ. Σαουσ...** Λευκάδα, **Ἀρ. Παπαθ.** Λάρισαν, **Ι. Προικ...** Ἐνταῦθα·

Συνδρομαὶ ἡμερολογίου ἐλήφθησαν.

ΚΙΝΗΣΙΣ

Πρὸς τοὺς ἑορτάσαντας προχθὲς εἰς Πειραιᾶ τὴν ἐπέτειον τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς των κ. κ. Ἐμ. Σ. Ψαρουδάκην, φοιτητὴν Ἰατρικῆς, καὶ Ἐμ. Δ. Ἐλευθερίου, φωτογράφον, εὔχομαι διὰ τῆς φίλης «Ἑλλάδος» ἔτη πολλὰ καὶ εὐτυχῆ. *Ἰω. Πέτρος*

— Ὡραιοτάτην ἑσπερίδα τοῦ δένδρου τῶν Χριστουγέννων ἔδωσε καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ κ. Ροχόντζη (καθηγητοῦ) διαρκέσασαν μέχρι πρωίας. Ἐκ τοῦ ὡραίου φύλου διεκρίναμεν τὰς Κυρίας Ἀβδελᾶ, Μιατζῶν κτλ., ἐκ τῶν δεσποινίδων τὴν Δα Ἰσμ. Μαρκέλλου, Μαρ. Μελισσηνοῦ, τὴν τετράδα Μιατζῶν, τὰς δυάδας Μοντελοῦ καὶ Λάπου κτλ. Εὔθυμος πολὺ ἦτο ὁ κ. Ἀδόλφ. Κένφερ, ὅπως πάντοτε. *Γ. Α.*

— Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἰω. Παναγιωτοπούλου μετὰ τῆς Δος Ἑλένης Κουμπούνη. Εὐχόμεθα ἔτη Μαθουσάλια.

— «Νέα Ἐποχὴ» εἶνε τὸ νέον περιοδικόν, ἀντάξιον τῶν εὐρωπαϊκῶν, τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν κ.κ. Β. Βερέτσου, Ι. Σκληροῦ καὶ Κ. Πρίντεζη, πλουτισμένον μὲ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας, διηγήματα, ποιήματα, κίνησιν κτλ.

— Εἰς τοὺς ἑορτάζοντας τὴν Πέμπτην, τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, Κυρίαν Βασιλ. Δαμίγου, Δα Βασιλ. Καναβατσόγλου καὶ κ. κ. Βασ. Ματαρᾶν, Βασ. Ραζῆν, δικηγόρους, Βάσον Σαράτσογλουν, ἀνθυπομοίραρχον, Βάσον Ι. Μάλλιον, δικηγόρον ἐν Χαλκίδι, Βασ. Φρυγανᾶν, Βασ. Ροῦσον καὶ Β. Βερέτσον, φοιτητὴν Νομικῆς, εὔχομαι ἔτη πολλά. *Γ. Ἀλεξ.*

— Σήμερον τὸ ἀπόγευμα θὰ γίνῃ ἐν τῇ ὁδῷ Πατησίων 11 ὑπὸ τῆς «Κυκλαδικῆς Ἑνώσεως» τὸ δένδρον τῶν Χριστουγέννων. Τὰ διάφορα τραπεζάκια μὲ πολυτελῆ ἀντικείμενα ἔχουσιν ἀναλάβει αἱ Κυρίαι Νῶε, Φιλαδελφέως, Καρακατσάνη, Βλαβιανοῦ, Κυταριόλου, Δραγάτση, Διαλησμᾶ, Ζαγοραίου (Πειραιῶς) καὶ αἱ Δες Καφεζέζη, Βιδάλη, Γαβαλᾶ, Χατζηανδρέου, Δοσίου, Τασία καὶ Κικὴ Λυμπεροπούλου καὶ Ζαμάρου. Ἐπίσης ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς κ. Ἐμ. Κυταριόλος μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν κ. κ. Α. Βαλέττα, Ἰακ. Ἀβάζου, Κωνστ. Βιδάλη καὶ Ἀναστ. Πρωτοπαπᾶ (ἐκ Πειραιῶς) δὲν ὑστέρησαν εἰς τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπιτυχῆ διοργάνωσιν τῆς ἀπογευματινῆς. Μέγα ἐνδιαφέρον ἔδειξαν καὶ οἱ κ. κ. Καλαμίδας, Καρδαμίτσης, Νῶε καὶ Ν. Χατζηανδρέου. Τὴν ἑσπερίδα θὰ ποικίλωσιν ἀπαγγελίαι ὑπὸ τῶν κ. κ. Ἀνδρ. Μαρκέλλου, Μ. Ἀρμακόλα καὶ αἱ ἀπομιμήσεις τῶν καλλιτεχνῶν μας καὶ τῶν πολιτικῶν ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ἀλεξίου. Ἡ εἴσοδος δραχμὴ μία. Προμηνύεται κοσμοπλημμύρα.

— ***Περιοδικὸν τὸ «Ἐμπόριον».***—Ἐξεδόθη τὸ 7ον τεῦχος. Ἀπὸ σήμερον θὰ πωλῆται εἰς ἅπαντα τὰ ὑποπρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ὡς καὶ εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἀντὶ 60 λεπτῶν τὸ τεῦχος.

— Εἰς τοῦ κ. Θ. Φιλαδελφέως τσάϊ νυκτερινὸν τὴν περασμένην Τρίτην, παραταθὲν μέχρι τῆς 1 1)2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Μεταξὺ τῶν παρευρεθεισῶν ἐνθυμοῦμαι τὰς ἑξῆς κυρίας καὶ δεσποινίδας: Τ. Μομφερράτου, Ι. Κρεστενίτου, Λιβιεράτου, Μαρσάν, Β. Φιλαδελφέως, Χρηστοφῆ. Γρυπάρη, Ε. Καββαδία, Ζωχιοῦ καὶ Οὐρ. Βουγιούκα. *Τ**

— Εἰς τὸ Δημ. Θέατρον, κατὰ τὴν εὔμορφην συναυλίαν ὑπὲρ τοῦ Μακεδονικοῦ Οἰκοτροφείου, τὸ «κόρο» τοῦ Ὠδείου, ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὰς Δδας Φ. Κατσαρᾶ, Μ. Μαυρογένη, Μ. Ἀγελάστου, Λάμπρου, Βερσῆ, Γεννάδη, Κουρῆ, Σουρῆ, Στουρνάρα, Ἀγγελοπούλου, Κυριακοπούλου, Ἀναστασιάδου, Γκίνη καὶ τινας ἄλλας καὶ ἐξετέλεσεν ὡραιότατα τὸ «Vaisseau Fantôme» τοῦ Wagner. *Τ**

— Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν εἰς τὰς 6 μ. μ. ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῶν ὑπὸ τοῦ «Monde Hellénique» διοργανωθεισῶν φιλολογικῶν διαλέξεων μὲ τὸν κ. Γ. Τσοκόπουλον.

Ὁ διακεκριμένος λογογράφος ἀνεδείχθη πρώτης τάξεως conférencier, χειρισθεὶς μὲ πολλὴν δεξιότητα τὸ περὶ Βυζαντινῶν πριγκηπισσῶν θέμα του ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου λογίων καὶ κομψοῦ κόσμου. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς διαλέξεως ἐγένοντο καί τινες προβολαὶ φωτεινῶν εἰκόνων σχετικαὶ μὲ τὸ θέμα του.

Ἐκ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας τὴν διάλεξιν ἐτίμησεν ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πριγκήπισσα Ἀλίκη. *Τ**

— Ἀπεβίωσεν εἰς νεαρωτάτην ἡλικίαν ὁ ἀπὸ ἔτους ἀπουσιάζων εἰς Ἑλβετίαν Ἰωάννης Ἀνδριᾶς, δικηγόρος, εἷς ἀπὸ τοὺς συμπαθεστέρους νέους τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ θανὼν μολονότι ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σταδίου του εἶχε δράσει ἐπαρκῶς εἰς τὸ ἐπάγγελμά του καὶ ἀναμφιβόλως θὰ κατέκτα ταχέως ἐπίζηλον θέσιν, ἂν μὴ ὑπέκυπτεν εἰς τὸ μοιραῖον τέλος τόσον ἐνωρίς.

— Ἡ Ἐμπορικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων συνέλεξε δρ. 723 καὶ 26 λεπτὰ μὲ ταμίαν τὸν κ. Ἠλιάδην.

— Ἐξεδόθη ὁ «Παρθενὼν» περιοδικὴ φιλολογικὴ ἔκδοσις, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Λ. Ἐφτάστρη.— Ἀπευθυντέον: Πειραιᾶ, ὁδὸς Ὑψηλάντου 170.

—Νέος σύλλογος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὅμιλος Ἐρασιτεχνῶν» συνεστήθη ὑπὸ φοιτητῶν, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶνε ἡ διὰ διαλέξεων, ἑσπερίδων, χορῶν, ἐκδρομῶν κτλ. ἀνάπτυξις τῶν μελῶν αὐτοῦ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου εἶνε ὁ κ. Π. Τζαβάρας, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Μ. Παναγόπουλος, Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Θ. Λαμπαδάριος, Εἰδ. Γραμματεὺς ὁ κ. Δ. Βαλλώσης, Ταμίας ὁ κ. Σ. Βαλλώσσης, Ἔφορος ὁ κ. Σ. Χαραλάμπης καὶ Σύμβουλοι οἱ κ. κ. Θ. Λυμπεράκης, Κ. Μπράνιας καὶ Ι. Τουρνάκης. Μέλη δὲ τοῦ Συλλόγου εἶνε οἱ κ. κ. Δ. Καλαντζόπουλος, Α' Νικολέτος, Κ. Νικολόπουλος, Κ. Μικρός, Ν. Παπαϊωάννου, Δ. Ράπτης, Π. Τσανόπουλος, Φ. Χαρατσάρης, Ι. Βλαχάκης, Σ. Σχοινᾶς, Σ. Σκληβανιώτης κλπ. Εἰς τὸν ἀρτισύστατον σύλλογον, τὸν ὁποῖον εὐτυχῶς διευθύνει ὁ ἐμπειρότατος κ. Π. Τζαβάρας, εὐχόμεθα καλὴν πρόοδον καί... συζητήσεις ὁμαλάς.

Ἀνδρ. Μάρκ.—Γεώργ. Ἀλεξ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 60ΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ ὀρθὴ λύσις εἶνε αὐτη:

Α'.

16	1	10	7	=34
5	12	3	14	=34
11	6	13	4	=34
2	15	8	9	=34
34	34	34	34	

Β'.

Θηραϊκὸν οἰνοπωλεῖον τοῦ κ. Μάρκου Σιγάλα.

Ἡ φράσις αὐτη ἀνήκει εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἀγγελίαν τοῦ κ. Σιγάλα, οἰνοπώλου, ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου.

Δημοσιεύονται ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν ἀποστελλόντων λύσιν ὀρθήν, ἢ καὶ κατά τι ἐσφαλμένην. Εἰς τὴν κλήρωσιν ὅμως λαμβάνουν μέρος μόνον οἱ ἀποστείλαντες ἀπολύτως ὀρθὴν λύσιν:

Ἀθηνῶν.—Ἀντ. Γ. Θεολόγης, Παῦλ. Ν. Καρβούνης, Ἀνδρ. Β. Λουτσᾶτος, Ὀδυσ. Λ. Γοργορίνης, Δήμητρα Ι. Λαμέρα, Ἀθ. Δ. Γεωργίου, Μαρῖνος Ι. Σιγάλας, Ὄλγα Παπαδοπούλου, Εὐστάθ. Χ. Τσίμας, Πόπη Ξένου, Ἀντ. Δ. Πυριόχος, Ἀριάδνη Α. Συνεσίου, Ἀντιγόνη Κονταράτου, Κων. Θ. Ζουλούμης, Παρασκευὴ Ν. Βλάχου, Σπυρ. Πανιᾶς, Χριστόφ. Τζαβαλλᾶς, Νικ. Θ. Ζουλούμης, Η. Θεοβάλ, Μαρία Π. Φερεντίνου, Κ. Μελετόπουλος, Τάκης Σ. Παπαδόπουλος, Ἐμμ. Κ. Ἄγουρος, Ἰω. Θεοδωρᾶτος, Ἠλ. Α. Οἰκονομάκης, Σόλ. Σ. Σταματιάδης, Μαρίκα Παπανδρέου, Λόλα Μπάτση, Κ. Ι. Φαραντᾶτος, Κ. Ι. Ἄρης, «Ὑψιβρεμέτης Ζεύς» Σκουλ. Σ. Κουντούρης, Γεώργ. Α. Μαρτέν, Βασιλικὴ Σμυρνιωτοπούλου, Ἰωσ. Ν. Ἀποστολίδης, Λέλα Τζάλλου, Χαρ. Χ. Ἀποστολίδης, Ἰω. Γ. Χατζηγιαννάκης, Τότα Ἀγγελοπούλου, Μενέλ. Δ. Ρουκουνιώτης, Ν. Α. Παρθενίου, Ἀνδρ. Κόντης, Κων. Ν. Τσολᾶκος, Παναγ. Δ. Μέρτζος, «Ἐρυθρὰ γαλέρα», Σπυρ. Β. Δημόπουλος, «Μυρμηδόνιος Ἀχιλλεύς», Γεώργ. Παπαδᾶτος, Σπυρ. Ι. Ρηγίδης, Μαρίκα Π. Κρήτη, Δημήτρ. Καλλονᾶς, Σταῦρ. Παπανικολάου. Λάζαρ. Φιλλίδης, Ἀγαμ. Σ. Λάρδης, Νικ. Γ. Ἀθανασίου, Ἀρτέμ. Βάλληνδας, Ἑλενίτσα Βάλληνδα, Ἰωάν. Κ. Ἰωάννου, Ἀντιγόνη Γκρέκα, Γεωργία Ἀγγελάτου, Νικ. Π. Καρακασόπουλος, «Τὸ μεγάλο καπέλλο» Ἰσαβέλλα Ὀρφανοῦ, Ἰω. Ν. Οὐζζούνης, Ἀγγελικὴ Η. Κατσιμαντῆ, Γεώρ. Ι. Μποῦρλος, Γεώρ. Σ. Μητρόπαπας, Σωκρ. Λ. Τούμπας, Ἀσπασία Α. Ζαφειρίδου, Κυριακοῦλα Χατζημιχαήλ, Σταματικὴ Δ. Ἀρώνη, Μίμ. Α. Καπότας, Δημ. Γ. Λαλαούνης, Μαρία Ε. Ζαλοκώστα, Θεόδ. Δ. Δημητριάδης, Νικ. Α. Κονδύλης, Κυριακὴ Χαντζημιχαήλ, Ἀναστ. Σιγαλάκης, Δημοσθ. Κ. Σωτηρόπουλος, Λέλα Παπαδιαμαντοπούλου.

Πειραιῶς.— Νικ. Κ. Καμπανάος, Πίπα Χ. Νικολαΐδου, Ἑλενίτσα Κ. Κακαβούλη, Εὐάγ. Κ. Κακαβούλης, Γεώργ. Φ. Πάγκαλος, Βασίλειος Γ. Καραμαλίκης, Σπυρ. Σ. Βανός, Παναγ. Δ. Δέδες, Ι. Ν. Ριτσέρης, Εὐάγ. Χ. Παπάζογλους. Ν. Δ. Ν. Μελετόπουλος, Δημ. Ν. Γιαννοῦκος, Γεώργ. Π. Παρασκευᾶς, Κατίνα Π. Παρασκευᾶ, Γ. Β. Τσακίρης, Κωνστ. Ι. Τζάθας. Μιχ. Α. Σακκουλιάδης, Ἰω. Γούζγουλας, Φραγκῖσκος Ρωμαῖος, Στέφ. Χ. Γκίκας. Βασιλικὴ Ε. Κυριαζῆ, Ἀντ. Γ. Ζαμπούνης, Δημ. Ἀβαράκης, Ἰωάν. Πετροπετσιώτης, «Δερβέναγας Δραγοβιτσίου», Ν. Β. Γιαννόπουλος, Ρίτα Δ. Ὀρεινοῦ, Κων. Σ. Δημητρέλος, Εἰρήνη Γ. Λενοῦ, Κατίνα Κ. Στρίγκου, Δημήτρ. Κ. Κατσιμαντῆς. Ι. Γ. Ματάκιας, Θεόδ. Α. Παναγιωτόπουλος, Ἠλ. Π. Δομένικος, Σωτήρ. Λ. Ἀργυρόπουλος, Γεωργία Δ. Βούρβουλη.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἀγρινίου.—Κωνσταντοῦλα Πληταροπούλου, Ἀλέξ. Γ. Τσουλούφρης, «Θαλήτας Ἡρακλείου»,

Αἰγίνης.— Μαρίκα Γ. Οἰκονόμου, Γρηγ. Μ. Μπήλιος, Δ. Γ. Ἰατρόπουλος, «Μάριος», Εὐάγ. Μπακούρης.

Αἰτωλικοῦ.— Ἀννίκα Γ. Καπότσαρη.

Ἀραχώβης.— Ζαχαρ. Ι. Ζαχαρῆς, Στέργ. Ι. Κονίτσας.

Ἄργους.— Σωτήρ. Δ. Καρατζᾶς, Χαράλ. Μπακατσούλας, Α. Ι. Γεωργόπουλος.

Ἄρτης.—Ἰω. Α. Μπερῖκος, Κ. Ν. Σαρλῆς, Δημ. Γ. Κωνσταντόπουλος.

Βόλου.—Γεώργ. Καρκατσῆς, Α. Χ. Φερεντίνου, Ἀχιλ. Ι. Μπουκουβάλας, Κατίνα Ν. Πορφυρογένη, Λεόντ. Ἰκονιάδης, Γεώρ. Γκουφάλης, «Μανιώδης καρδία», Κοῦλα Παπακώστα, Γιαλάκιας Ἀγγελίδης, Γεώργ. Ματσούκας, Χαρίλ. Ν. Ἀδαμόπουλος, Γεώργ. Μπελέσης, Φίλιπ. Γκλαβάνης, «Κάρρο κυανόλευκο», «Σ... Κλινική», Εὐστάθ. Κουτσοδημήτρης, «Ζέφυρος», «Περιπλανώμενος Ἀθηναῖος», Ἰωάν. Ποιμενίδης, Ἀπόστ. Ρουσῆς. «Ἡ Πόππη καλέ», Δ. Δαυΐδ, «Μὴ μὲ λησμόνει», «Τὰ ὡραῖα Ἀμπελάκια», Ἀδόλφ. Ὠριέμας, Ἱπποκρ. Ν. Βόνας, Ἐλευθερία Π. Ριζοπούλου, Φώτ. Γ. Θεοδωρόπουλος, Γ. Κ. Μανωλίδης, Ἰάσ. Ι. Δομέστιχος, Φαίδρα Β. Ἀδαμίδου, Σαπφὼ Κουτσοδημήτρη, «Φιλόπατρις Ἑλληνοποῦλα», Ὀρτανσία Τζώρτζη, Βαλ. Δημητριάδου, Κων. Α. Καλλιγᾶς, Μαρία Κ. Τριανταφυλλίδου, Κ Μαρινάκης, Τάκ. Δ. Μαρκίδης, Φ. Κατσινάρης, «Ὠχρὰ Σελήνη», «Ὁ ὡραῖος ἄνω Βόλος», Παν. Ν. Χατζηκώστας, Θάλεια Γ. Κατσίμπη.

Γαργαλιάνων.—Σπυρ. Θαλασσινός.

Δεσφίνης.—Γεώργ. Χ. Κούτουλας.

Ἐλευσῖνος.—Ἑλένη Βλάχου.

Ζακύνθου.—Νικ Χ. Ραζῆς.

Θηβῶν.—Σταῦρ. Μ. Παπασταύρου, Χ. Λάμ.

Ἰτέας.—Ἑλένη Α. Κουτσούρη.

Καλαμῶν.—Βασ. Ι. Μιχόπουλος, Παναγ. Μ. Βουβαλίδης, Παναγ. Δ. Τζαπαδέας.

Καρβασαρᾶ.—Κωνστ. Λ. Γκιώνης.

Καρδίτσης—Τιμ. Καρακῖτσος, Εἰρήνη Α. Μπότου.

Κερκύρας.—Μαρία Γ. Φαναριώτου, Σπυρ. Ζ. Ἁγιούς, Πιπίνα Σπυροπούλου, Μαρία Ε. Μακρῆ, Γεώργ. Σ. Γροπέτης, Εὐδοκία Βογιάκη, Ἀνδρ. Ν. Τσιριγώτης, Ν. Γ. Ἀργαλιᾶς.

Κεφαλληνίας.— Χαράλ. Γ. Ἀλύπιος, Παν. Μ. Σβορῶνος, Εὐτέρπη Τουλιάτου.

Κορίνθου.— Μαρίκα Κ. Ἀντωνίου, Σωτὴρ Ι. Πίκουλας, Θεόδ. Σ. Ἀσπρούδης.

Κορακοχωρίου (Ἠλείας). — Ἰω. Κωνσταντινόπουλος, Διον. Σ. Μάλλιος.

Κράσι.— Σ. Ε. Ἀνδριόπουλος.

Κυπαρισσίας.— Ἰωάν. Α. Ζῆρας, «Λάτρις τοῦ ὡραίου», Γεώρ. Π. Ψηλογαλάνης, «Αὔρα θαλάσσης» «Πρωϊνὸς ἀστήρ», Ματίνα Ζέρβα.

Λαμίας.— Ἠλ. Κεβόρκ, «Ὑψίκομος ἐλάτη».

Λαρίσης. — Σάρρα Σαμουήλ, Ἄρτεμις Παπαθανασίου, Δημήτρ. Α. Κουλουρᾶς, Μαρία Ι. Λακερδᾶ.

Λαυρείου.— Νικ. Α. Ἴσαρης.

Λεβαδείας.— Πόπη Ι. Κονιάλη, Ἀντ. Κ. Στουραΐτης, Κοκὼ Ι. Κονιάλη.

Λευκάδος.— Ἰω. Σ. Φίλιππας, Ἀρετὴ Πατρικίου, Ἑλενίτσα Α. Σαουσοπούλου, Ἀριστ. Κονιδάρης, Σπυρ. Μανωλίτσης, Δῶρα Φραγκούλη.

Μακρυνίτσης.— Γεωρ. Δ. Τσουκαλᾶς.

Ματαράγκας (Μεσολογγίου).— Ἀντ. Ξουργιᾶς,

Μελιγαλᾶ.— Δημ. Ι. Κυρικλῆς.

Μελισσίου.— Βασιλ. Σ. Μαυρατζᾶς.

Μεσολογγίου.— Παναγ. Πλούμης, Γεώρ. Ι. Ἀνδρεᾶκος, Ντία Ι. Μάνεση, Εἰρήνη Ι. Ἀλεξανδροπούλου, Ἐμμ. Δ. Μπαγιώργας, Λούλα Ν. Μιχαλοπούλου, Ε. Γ. Λοῦβρος, Ἄρτεμις Γ. Καπότσαρη, «Βιολέττα Πάρμας», Κούλα Ι. Μιχαλιώτου, «Ὁ μυρωμένος ἄνεμος», Σπυρ. Δ. Λίβανος, Σοφία Γ. Ντούτση, Γεώρ. Δ. Ἀνδρικόπουλος, «Τάκύματα τῆς Ἀργεντίνας», Ἀντ. Γ. Κατσιγιάννης, Κατίνα Α. Ἀναγνωστοπούλου, Νένω Γ. Ἀμπαδογιάννη, «Ἀηδὼν τῆς ἐρήμου», Σταῦρ. Πέχας, Ἡρακλ. Α. Καλλιδρομίτης, Εὐάγ. Π. Τσίντζας.

Ναυπάκτου.—Λεων. Α. Κολοκύθας.

Ναυπλίου.— «Ρουσκάγια», Ἰω. Σταυρόπουλος, Τασία Πάουριλ, Λιλίκα Δ. Νικολοπούλου, Διον. Φωτιάδης, Α. Χριστόπουλος, Ἀδαμ. Β. Διαμαντόπουλος.

Νησίου.—Σταῦρ. Δ. Παναγόπουλος.

Πατρῶν.—Γεώρ. Δ. Διαμαντόπουλος, Περικλ Δ. Διαμαντόπουλος, Βασίλ. Γιαννακόπουλος, Παναγ. Α. Παπαθανασίου, Ἀσημίνα Μιχαλακοπούλου, Νικ. Π. Φυράκης, Εὐτέρπη Σ. Προκοπίου, Εὐθ. Γ. Μαραγκός, Σπυρ. Γ. Σακελλαρόπουλος, Εὐγενία Γ. Ἀγαπητοῦ, Ἑλένη Σ. Λεκατσᾶ, Κων. Σ. Λεκατσᾶς, Α. Ν. Ἀθανασίου, Τάκης Παπακωνσταντίνου, Ἑλένη Δ. Ζαροκανέλλη.

Πηλαλήστρας.—Νικ. Θ. Δημόπουλος.

Πύργου.—Λ. Α. Γεωργίου, Ἀνδρ. Ι. Γιαννακόπουλος, Νίνα Κυριακοπούλου.

Σαλαμῖνος.—Ὄλγα Νόνη, Ἰω. Μητρομελέτης.

Σερρῶν.—Α. Γ. Δολδούρας.

Σπάρτης.—Χάρις Ρουσοπούλου, Κοῦλα Ι. Φικιώρη, Προκόπ. Σακέτας, Π. Σαμπατᾶκος, Περικλ. Ι. Κάρτσωνας, «Σκουληκομερμηγκ. κ.λ.π.», «Ἐδωδιμοποικιλ κ.λ.π.», Ἰω. Σ. Κατσίχτης, «Ναυτάκι Σπάρτης», Πην. Σ. Ἀθανασιάδου, Ἀριστείδ. Χ. Μυλωνᾶκος, Διον. Τσάφος, Ἰωάν. Δ. Παπαστάθης, «Ἑσπέριος Ψυχή», Γ. Ν. Ζαβᾶκος, Μαρῖνος Θ. Ἡλιόπουλος, Βρ. Γ. Ζάβρας, Κονδύλω Π. Βαρβιτσιώτου.

Σπετσῶν.—Βασίλ. Α. Σκλιᾶς.

Σύρου.—Δ. Ι. Σπανδωνῆς, Α. Α. Μαλασπίνας, Ἰων. Ν. Μακρῆς, Δέσποινα Ε. Δημητριάδου, Δημ. Κ. Χρυσοφός.

Τήνου.—Ἀντ. Π. Γιαννίσης.

Τρικκάλων.—Δημήτρ. Α. Ἔξαρχος, Σόλ. Γ. Ἀστεριάδης, Νικ. Α. Ἔξαρχος, Κωνσταντία Εὐαγγελοπούλου, Καιτίτσα Δ. Δασκαλάκη, Βοῦλα Ι. Κονιάλη, Δημήτρ. Γ. Κρεβούρης, Βασιλικὴ Γ. Ἡλιοπούλου, Σ. Θ. Τ...

Τριπόλεως.— Νικ. Νιαννακόπουλος, «Τ. Ι. Α.», Θεόδ. Κ. Σακελλαρόπουλος, «Μέναλον», Τ. Ι. Α.

Τυρνάβου.—Ἀθαν. Κ. Μπάδραβος, Σπυρ. Ι. Βικέλας, Θεόδ. Δ. Μπασδέκης.

Ὕδρας.— Κων. Θ. Καλλιγᾶς, «Μανιώδης καρδία», Φλώρα Α. Μουσταΐζῆ, «ὑποβρύχιος ἄμυνα», Ναυκρατοῦσα, «Τὸ χιονισμένο Ζάππειον».

Φαρσάλων.—Δημήτρ. Δημουλᾶς.

Φιλιατρῶν.—«Νέα γυναῖκα».

Χαλκίδος.—Εὐάγγ. Σ. Κατσίκας, Νικ. Γ. Βλασσόπουλος, Δρακούλ. Μ. Γιαννουκᾶκος, Ἀντ. Π. Βλαχαντώνης.

Χανίων. — Γαβρ. Σαβράμης, Κατίνα Παπακωνσταντίνου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἁγίων Σαράντα.—Ἀθαν. Γ. Λέζος.

Ἀλεξανδρείας.—Ἐπαμ. Γ. Μητροφανίδης, Ἀθ. Ν. Λεωνίδας, Εὐστρ. Π. Βασιλικός, Γ. Κοτοπούλης Ἀθηνᾶ Παπαδοπούλου, Διαμάντ. Γκουλιούρης, Γεράσ. Κυπριώτης.

Δαρδανελλίων.—«Σκάμανδρος».

Θεσσαλονίκης. — Ἰω. Παπαβασιλείου, Γεώργιος Ζαννῆς, Τ. Σαϊνόπουλος, Θεόδ. Γ. Ἐλευθεριάδης, Γεώρ. Κουρδῆς, Οὐρανία Α. Μποζιάνη.

Καΐρου. — Εὐαγγελία Γ. Σιδηράτου, Ἑλένη Β. Κονταροπούλου, Ἀντ. Βακαλόπουλος, Παν. Γ. Ἀνεστιάδης, Δημ. Κ. Λόρδογλους, Ι. Α. Εὐγενείδης.

Κωνσταντινουπόλεως. —Κωνσαντ. Τράκας, Ἑλένη Μ. Μαυροπούλου, Θηρεσία Βασιάδου, Κ. Γ. Γιανναρόπουλος, «Πάπυρος», Πέτρ. Μακισσόπουλος, Γεώρ. Δ. Δελημπασῆς, Μιχ. Τσακύρης.

Νεοχωρίου (Βοσπόρου). — Ἑρμιόνη Β. Θεοδωρίδου.

Σμύρνης.— Παναγ. Ε. Δουζένης, Γεώρ. Δ. Λαμπρυνίδης, Ἐμμαν. Δ. Φατσέας, Φερενίκη Τηνίου, Νικ. Σ. Βαχάρης, Νικ. Κυπαρισσόπουλος, Αἰκατερίνη Κόντου, Μ. Α. Μελετιάδης.

Χελουάν.— Σωκρ. Παπαλοΐζης.

Ἄνευ τόπου προελεύσεως.— «Βοσπορίτης», Π. Ι. Κωτσόπουλος.

Ἄνευ τόπου καὶ ὀνόματος.— (Εἷς).

Λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν κλήρωσιν μόνον οἱ ἀποστείλαντες λύσεις ὀρθάς.

1) ***Βοῦλα Ι. Κονιάλη,*** ἐκ Τρικκάλων δραχ. 5 (πέντε).

2) ***Ἀντ. Π. Γιαννίσης,*** ἐκ Τήνου, δρ. 3 (τρεῖς).

3) ***Ἑλένη Βλάχου,*** ἐξ Ἐλευσῖνος, δρ. 2 (δύο).

4) ***Ἐμμ. Δ. Μπαγεώργας,*** ἐκ Μεσολογγίου, δραχ. 2 (δύο).

5) ***Νικ. Χ. Ραζῆς,*** φοιτητὴς Μαθηματικῶν, ἐκ Ζακύνθου, δραχ. 2 (δύο).

6) ***Ἀντ. Ξουργιᾶς,*** ἐκ Ματαράγκας (Μεσολογγίου) δραχ. 2 (δύο).

Παρακαλοῦνται οἱ κερδίσαντες νὰ μᾶς ἀποστείλουν τὰς ἀκριβεῖς διευθύνσεις των ὅπως τοὺς ἀποστείλωμεν τὰ κερδηθέντα.

Μετὰ παρέλευσιν μηνὸς τ' ἀζήτητα βραβεῖα παραγράφονται.

Η ΝΙΚΗΤΡΙΑ ΠΟΛΙΣ

Ἀνεδείχθη ὁ *Βόλος*, δευτέρα τὸ *Μεσολόγγιον*, καὶ τρίτη ἡ *Σπάρτη*.

ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΑΝΤΕΣ

Ἀθηνῶν.—Ἄγγελ. Π. Χατζόπουλος, Μαρίκα Παπανδρέου, Γεωργία Ἀγγελάτου, Νικ. Α. Κονδύλης, Θεόδ. Δ. Δημητριάδης, Π. Δ. Μ., Ἀνδρ. Κόντης, Ἰω. Οὐζζούνης 59ου,

Πειραιῶς.—Θ. Α. Παναγιωτόπουλος 59ου,

Βόλου.—Χαρίλ. Ν. Ἀδαμόπουλος 59ου.

Κερκύρας.—Μαρία Ε. Μακρῆ 59ου.

Κυπαρισσίας.—Ἰω. Α. Ζήρας 55ου.

Λευκάδος.—Ἰω. Σ. Φίλιππας 56ου.

Ναυπλίου.—«Ρουσκάγια» 59ου.

Ξυλοκάστρου.— Ἀριστ. Κοντοβουνήσιος 59ου.

Πατρῶν.—Εὐτέρπη Σ. Προκοπίου 59ου.

Πύργου.—Νίνα Κυριακοπούλου 58ου, 59ου.

Σύρου.—Ἀντ. Χ. Τζιρμπῖνος 59ου.

Τήνου.—Ἀντ. Π. Γιαννίσης, 59ου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἀλεξανδρείας.—Σπῦρ. Σγοῦρος, 59ου.

Δαρδανελλίων.—Κορνήλ. Α. Ζαχαριάδης 59ου.

Καΐρου.—Ἑλένη Β. Κανταροπούλου 59ου, Δημ. Κ. Λόρδογλους 59ου, Ι. Α. Εὐγενείδης 59ου.

Κὸμ-Οὐαχὰλ (Αἰγύπτου).—Κ. Λουκᾶτος 59ου.

Σμύρνης.—Ε. Ἀρτεμιάδης 59ου,

Ἄνευ τόπου προελεύσεως.—Σ. Θ. Τ....

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 62ΟΣ

Α'— ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἡ ἀρχὴ τῶν βασιλέων εἰμ' ἐγὼ καὶ τῶν βουλῶν,
Εἰς τὸ μέσον τῆς ἀβύσσου κ' εἰς τὰ ὕψη τῶν βουνῶν
Ἐγὼ ἄρχω· πλὴν ὁ τόσον παντοδύναμος ἐγὼ
Κ' εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς βδέλλας νὰ χωρέσω ἠμπορῶ.
Ἂν δ' ἐξ ἀπροσεξίας πλησιάσω εἰς τὸ οὖς,
ὡς ἐκ θαύματος δὲ τότε παρευθὺς γίνομαι βοῦς.

— Τί εἶνε;

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Εὐαγ. Σ Κατσίκα, ἐκ Χαλκίδος)

Β'— ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΑΓΓΕΛΙΑΝ

ἀ 6	τρί 12	κεν 3	Κω 4
Δη 10	τί 15	κα 16	κῆ 5
τῆ 2	πο 7	ρυ 13	ἐν 1
θή 8	τρι 4	μη 11	κη 9

Περιέχονται 16 συλλαβαὶ ἀποτελοῦσαι 6 λέξεις.

— Ποῖαι εἶνε αἱ λέξεις καὶ εἰς ποίαν ἐμπορικὴν ἀγγελίαν τοῦ παρόντος φύλλου τῆς «Ἑλλάδος» ἀνήκουν;

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖά μας μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς μεταπροσεχοῦς Πέμπτης 8 Ἰανουαρίου.

Ἑκάστη λύσις, διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, δέον νὰ περιέχῃ ἐσωκλείστως ἓν ἀσφράγιστον καὶ καθαρὸν 10λεπτον γραμματόσημον. (Οἱ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ δύνανται νὰ στέλλουν γραμματόσημα Γαλλικὰ καὶ ἐλλείψει τούτων, γραμματόσημα τοῦ τόπου των).

Τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Θὰ γίνῃ κλήρωσις μεταξὺ αὐτῶν καὶ θὰ κερδίσουν:

Ὁ πρῶτος δραχμὰς πέντε (5).

Ὁ δεύτερος δραχμὰς τρεῖς (3).

Ὁ τρίτος, ὁ τέταρτος, ὁ πέμπτος καὶ ὁ ἕκτος ἀνὰ δραχμὰς (2) ἕκαστος.

Προσοχὴ εἰς τὴν γραφὴν τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς. Ἀμφότερα νὰ ἦνε καθαρογεγραμμένα διὰ νὰ μὴ γίνωνται λάθη.

Ἐπὶ τοῦ φακέλλου ἐξωτερικῶς δέον νὰ σημειοῦται, πλὴν τῆς διευθύνσεως, «Διαγωνισμὸς 62ος».

Ὁ Διαγωνισμὸς οὗτος θὰ συνυπολογισθῇ εἰς τὰ ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ, διὰ τῶν ὁποίων οἱ λῦται τῶν περισσοτέρων διαγωνισμῶν κερδίζουν κατὰ σειράν, ὁ 1ος δραχ. 100, ὁ 2ος δραχ. 25, οἱ 5 κατόπιν ἀνὰ δρ. 10 ἕκαστος καὶ οἱ μετ' αὐτοὺς 15 ἀνὰ δρ. 5 ἕκαστος.

ΤΑ ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ λήγουν τὴν προσεχῆ Τετάρτην.

Τ' ἀποτελέσματα θὰ ἐξαχθοῦν, ἀφοῦ προηγουμένως δημοσιευθοῦν αἱ λύσεις τοῦ παρόντος 62ου Διαγωνισμοῦ. Τότε θὰ ζητήσωμεν παρὰ τῶν δικαιουμένων νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν κλήρωσιν τὰ δικαιολογητικά των. Νὰ δηλώσουν δηλαδὴ ἂν ἔλυσαν ὅλους τοὺς διαγωνισμοὺς ἀπὸ τοῦ 16ου μέχρι τοῦ παρόντος, ἢ πόσους καὶ ποίους.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου θ' ἀρχίσῃ νέα σειρὰ διαγωνισμῶν μὲ ΕΞΑΜΗΝΑ ΒΡΑΒΕΙΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΑΛΛΟΝΑΙ

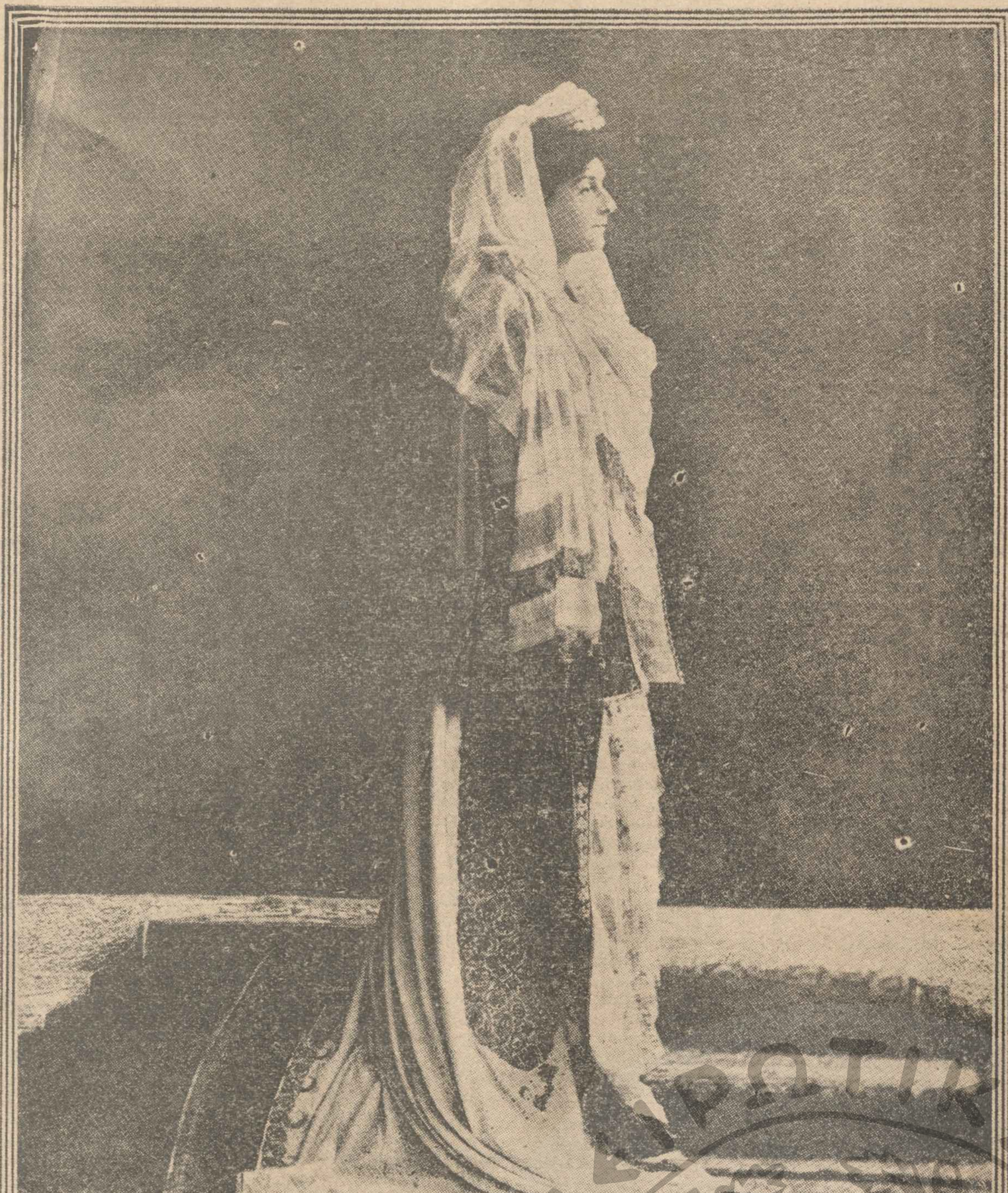

Η Α. Β. Υ. Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΜΑΡΙΑ, ΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΑΜΦΙΕΣΙΝ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΛΛΑΔΟΣ" ΤΟΥ 1909 ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΗι ΑΥΡΙΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ διὰ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν τοῦ Πρακτορείου.
ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ διὰ τῶν ὑποπρακτορείων τῶν ἐφημερίδων.
ΤΙΜΗ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ - ΦΡΑΓΚΟΝ ΕΝΑ

ΤΥΠΟΙΣ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ.—Ὁδὸς Σοφοκλέους, 7.